

મુધરેલી રીત મુજબ.
વર્નાક્યુલર ટેકસ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટિએ
તૈયાર કરેલી

ત્રોથી ચોપડીના અર્થ.

કિંમત છ આના.

(કવિતાની સમજૂતી, તમામ પાઠના સવાલ તથા
સાર; મુખર્ષ ઇલાકાની ભૂતળ; અધરા શબ્દો;
જોડાક્ષરો; ફિલ)

રચનાર-મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો.

રચનારનું ઠેકાણું-શાહપોર-મુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા-C. M. Shah.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું-શાહપોર-મુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ
મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર-નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમ.

છાપવાનું ઠેકાણું-શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ચઢતાના પુલપર-મુરત.
સને ૧૮૧૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સમઘાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૭૬૪૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૬૪૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યોદ્ધા યોગજ્ઞાન, ૨૯૧

વિષય મ ૩૫૪:૮૪૩:૬-:૨૧૫

ચોથી ચોપડીના “ડીકરશન શિક્ષક” અહીં આના.

ચોથી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧

શહેનશાહ=મહારાજા-

ધિરાજ

સંગીન=મજબુત; જો-

રાવર

પુરાતન=ધણું જુનું

ચરિત્ર=વૃત્તાંત; હેવાલ

જ્યેષ્ઠ=મોટા

પ્રિન્સ ઓવ વેલ્સ=વેલ્સ

પ્રાંતનો રાજપુત્ર

ધક્કાખ=ખિનાબ

નિખાલસ=ખુલ્લા મનના

નૌકાશાસ્ત્ર=વહાણ ચલા-

વવાની કળા

ગેજના=ગોઠવણ

અત્યંત=ધણેજ

તાલીમ=કેળવણી

પ્રવાસ=મુસાફરી

પ્રદક્ષિણા=ચોગરદમ ફ-

રી વળવું તે

ચાલુ=કાયમ

પદવી=ઓદ્દો.

પ્રવીણ=માહીતગાર

નિર્ણય=કરાવ

કમે કમે=એક પછી એક

બાંધો=બંધારણ

નિર્માણ=નકી

યુવરાજ=ગાદીનો વારસ

આદરસતકાર=આવકાર;

પરોણાચાકરી

લથડવા=ખગડવા

રાજ્યાભિષેક=રાજગાદી

પર ખેસાડવાની ક્રિયા

પાયતખત=રાજધાનીનું

શહેર

આપાદી=ચઢતી.

સવાલ—શહેનશાહ જ્યોર્જનો જન્મ કયે દિવસે થયો હતો ?

પ્રિન્સ ઓવ વેલ્સનો ખિનાબ કેને આપવામાં આવે છે ? શહેનશાહ

જ્યોર્જના વડીલ બંધુનું નામ શું હતું ? શહેનશાહ જ્યોર્જને નૌકાશાસ્ત્રની

તાલીમ આપવામાં આવી તેથી એમનામાં કઇ કઇ સારી ટેવ આવી ?

પ્રિન્સ આલ્ફર્ટનો સ્વર્ગવાસ કયારે થયો ? શહેનશાહ જ્યોર્જનું લગ્ન

કોની સાથે થયું હતું ? હાલ એમને કેટલા કુંવર તથા કુંવરીઓ

છે ? શહેનશાહ જ્યોર્જ દિંદમાં કયારે પધાર્યા હતા ? શહેનશાહ

ઓડવડનો સ્વર્ગવાસ કયે દિવસે થયો ? શહેનશાહ જ્યોર્જને ઇંગ્લાં-

હમાં રાજ્યાભિષેક કરવાની ક્રિયા કયે દિવસે થઈ ? હિંદુસ્તાનમાં
કયે દિવસે થઈ અને ક્યાં થઈ ? આપણો ધર્મ શું છે ?

સાર—શહેનશાહ જ્યોર્જના વખતમાં આપણા જનમાલનું
રક્ષણ થાય છે, તથા અદલ ન્યાય મળે છે, માટે આપણે શહેનશાહ
જ્યોર્જ ધણા વર્ષ જીવો એવી પ્રાર્થના કરવી જોઈએ.

પાઠ ૨

રવામિલકિત=ધણીપર

પ્રેમભાવ; ધણીની સેવા

નાગોર=અજમેર. એ

રજપુતસ્તાનમાં છે.

થાણું=કચેરી

ઘેરો ધાણો=કબજો કચું

લડત=લઢાઈ; યુદ્ધ

બચાવ=રક્ષણ

સબવ=આશા; ભરોસો

શરણુ ગયો=તાબે થયો

આશ્રય=મદદ

જયપુર=જેપુર

મુકામ=રહેઠાણુ

કપટી=દગલખાળ

મુલાકાત=મેળાપ

શરણુગત=શરણુ આ-

વેલો.

ખાળુએ મૂક્યો=વિસારી

દીધો.

ખાસ=ધણો

વિશ્વાસુ=ભરોસાદાર

ગુપ્ત=છાની

ઝપાઝપી=કાપાકાપી;

કતલ

જીવને જોખમ લાગશે=

મરી જશે.

સોગમન=કસમ

કુશળતા=સુખાકારી

સમાચાર=ખબર

ઝખ્ખો=ઝુલતો ઢીલો

અંગરખો

ચાળ=કોરણુ

પ્રસંગ=વખત

ચેત્યો=સમજ્યો

ખંજર=જમૈયો

પ્રાણુ લઈશ=મારી ના-

મ્યાન=કવર (ખીશ.

નમ્રતા=નમ્રતાઈ

મુજરો=સલામ

વિશ્વાસઘાતી=ભરોસો

તોડનાર

ઉદાહરણુ=દાખલો

નીમકલલાલ=જેનું ખાવ

તેનું બહુ ચાહનાર

જીત=ફતેહ

સવાલ—વિજયસીંગ ક્યાંતો રાજા ? વિજયસીંગને કાણે
હરબો ? ત્યાર પછી ક્યાં ગયો ? ત્યાં શું થયું ? પછી ક્યાં ગયો
અને શા માટે ? ઇસરીસીંગ ક્યાંતો રાજા ? વિજયસીંગના બાપને

કોણે મરાવ્યો હતો? રજપુતોનો મુખ્ય ધર્મ શું છે? વિજયસીંગને ઇસરીસીંગ કેદ કરનાર છે એ વાત જવાનસીંગના જાણવામાં ક્યાંથી આવી? જવાનસીંગને કેદ પકડાતો શી રીતે બચાવ્યો? ઇસરીસીંગ પોતાના સરદારોને કોનો દાખલો બતાવ્યો? જીત મેળવવાની આશા ક્યાં રાખી શકાય નહિ?

સાર—જેનું લૂણ ખાધું હોય તેનું હલાલ કરવું એ દરેક માણસની ફરજ છે.

પાઠ ૩

સૂર્યવંશી=સૂર્ય ઉપરથી
નીકળેલા કુળમાં પેદા
થએલા

પ્રખ્યાત=નામીયા
લગભગ=આશરે
અવતર્યો=જનમ્યો
રિવાજ=ધારો; રીત
ભાવ=હેતુ; પ્યાર
એકક=ગાદી
ધાર્તી=શક; ખીક
પક્ષપાત=તરફદારી
થકકો=નુકસાન
એક=દીલગીરી

યુક્તિ=તદખીર; કળા
પાયમાલ=છોક નાશ
થએલો હોય તેવું
સોસવું=વેઠવું; ખમવું
ઉદાર=સખી
હૃદય=અંતઃકરણ; મન
પાણીપાણી=નરમ
ઝળઝળાઆં=આંખમાં
પાણીનું મરાઈ આવવું
તે.

ગોઠવણ=તજવીજ
ભલે=સુખે; નિર્ભય
આડે=વચ્ચે
પણુ=ખાધા; નિયમ

ક્ષણ=વેળાએ
જન્મભૂમિ=જે જગામાં
જન્મ થયો હોય તે
ખીજમતદાર=સેવક
ઝરો=ધીરે ધીરે પાણી
વહે તે વહેણ
ધુંટડો=મેંમેં માય
એટલું
શૂરવીર=બહાદુર
કામગીરી=નોકરી
વીત્યાં=મયાં
દેહ=શરીર
ઝળહળે=પ્રકાશે
ટક=બોલકું પાળકું તે

સવાલ—રજપુતોમાં કયું કુળ ઉચું ગણાય છે? માખાપને

હંમેશાં ક્યા છોકરાપર હેત વધારે હોય છે ? રાજસીંગને બીમસીંગ માટે શું વહેમ હતો ? બીમસીંગે તે વહેમ દૂર કરવા શું કર્યું ? બીમસીંગે પાણીનું પ્યાલું શા માટે ફેંટી દીધું ? એ છોકરામાંથી કયો છોકરો આપકર્મી ?

સાર—માયાપતું મન ન દુખાવવા માટે, અને તેમને રાજ રાખવા માટે તેમની મરજી મુજબ ચાલવું.

પાઠ ૪

માનવું=કબુલ કરવું
કંદમૂળ=કંદ ને મુળાઆં
ઉપવાસ=અપવાસ; ભૂ-
ખ્યા રહેવું તે
વેઠવો=ખમવો
વિકરાળ=બિહામણું
રાક્ષસો=દૈત્યો
નિશ્ચય=ઠરાવ
વહાણે વાગે=સવાર થતે
હ્યું=નક્કી થયું.
કોપ=ગુસ્સો; રીસ
પૂર્ણ=પુરું
ખોખે માથું મૂકીશ=શરણે
રહીશ.

આશિષ=આશીર્વાદ
વિભેગ=જુદું પડવું તે
સાજેતાજે=સુખરૂપ
રક્ષા=અચાવ; રક્ષણ
મુંઝાવું=અઝળાવું
વસમાં=ધણાં કઠણ
આરો=અંત
આગ્રહ=હઠ
અવસ્થા=હાલત
વિનંતી=અરજ
ચલણ=સત્તા
ઝૂરીઝૂરીને=મનમાં બળા
બળાને
તમન કર્યું=એ હાથ
જોડ્યા; પગે લાગ્યા

સોંપણુ=સંપુરત
હૈયું ભરાઇ આવ્યું=
આંખમાં આંસુ આવ્યાં
વનવેશ=વનમાં પહેર-
વાનો પોશાક
ખારણ કર=પહેર
મૂર્છાખાપ=એભાન થઇ
તિરસ્કાર=ધિકાર
અધર્મ=અનીતિ
ઋષિ=તપસ્વી
વિદાય કીધો=વળાવ્યા
ખેશુદ્ધ=એભાન
પ્રાણ ત્યાગ કીધો=મરી
ગયા; સ્વર્ગવાસ કર્યો

સવાલ—સીતા કેવી બી ગણાય ? રામને વનવાસ કાણે અપાવ્યો ? કે કેવીને કાણે તીરસ્કાર કીધો અને શા માટે ? રામ વન-

વાસ શા માટે ગયા ? સીતાને શા માટે વનમાં આવવા ના પાડી ?
રામચંદ્રજીનું માતા પ્રત્યે કેવું હેત હોવું જોઈએ ? સાવકી મા
છોકરા સાથે કેવી રીતે વર્તે છે ? બધું કેવા જોઈએ ? દશરથ રાજાની
આજ્ઞા લેવા જવાનો હેતુ શો ? વનવેશ તે શું હશે ?

સાર—વિચાર વગરનું કામ કરવાથી પાછળથી પસ્તાવું પડે
છે. માખાપતું વચન પાળવા માટે દુઃખ સહન કરવું.

પાઠ ૫

દુકાળીઆ=ભૂખથી પિ-	ગરમી માપવાનું યંત્ર=	તર=મલાઈ
હાતાં માણસ	થર્મીમિટર	સાકર=મીઠો પદાર્થ;
દુખળા=કમજોર	ધરી=જે દાંડીપર પૈડું	ગળી ચીજ
પેટપુર=પેટ ભરીને	ફરે છે તે; આંક;	ચરખી=ચામડીની અંદર
સુકાઈ ગયા=લેવાઈ ગયા	આંસ	ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ
એજીન=વરાળથી ચાલ	નિરંતર=હંમેશાં	દુરસ્ત=સાફ
તો સંચો	નાડી=નાડ	ક્ષાર=ખારો પદાર્થ
કુદરતી=ઇશ્વરે મૂકેલી	ઉછળે છે=ધબકે છે	ત્રેષુ=ઉત્તમ
કાયમ=ચાલુ	અંગ=ભાગ	જુદી જુદી વાની=જુદી
	સમાર=દુરસ્ત	જુદી વસ્તુ

સવાલ—દુકાળીઆના શરીર કેવા હોય છે ? દુકાળીઆનાં
શરીર એવાં થાય છે ? આપણને ખોરાકની જરૂર શા માટે છે ?
ખોરાક ન મળે તો અંદરના ભાગમાં શું થાય છે ? ગરમી માપવાના
યંત્રનું નામ શું ? એજીન ચલાવવાને શેની જરૂર છે ? આપણા
શરીરના અવયવો ખરોખર ચલાવવાને માટે શાની જરૂર છે ? નાના
છોકરાના શરીરનું વજન વધારે કે મોટાનું ? ગરમી કયો પદાર્થ
ખાધાથી ઝટ ઉત્પન્ન થાય છે ? ચરખી વધારવા માટે કયા પદાર્થ

આવાની જરૂર છે? ચરખી વધારનાર પદાર્થ કયા મુલકના લોકો વધારે ખાય છે? કયા પદાર્થ માંસ વધારે છે? ક્ષાર પદાર્થ આવાની જરૂર શા માટે છે? લોહી સાફ કરવાને માટે કેવા પદાર્થની જરૂર છે? દૂધ કરતાં પણ વધારે ફામદારક શું છે?

સાર—માણસને હંમેશાં હવા ને પાણી સિવાય ખોરાકની પણ જરૂર છે, કારણ કે તે વડેજ અંદરના સંચાને પુષ્ટિ મળે છે.

પાઠ ૬

ચાકીપાકી=કમજોર થઈ
નિસાસા=નિઃશ્વાસ
બકવાટ=સવારો
દોષ=કપકો
મસાલો=તેજનો

અગરીયા=મીઠું પકવનાર કરનાર
અમર=મીઠું પકવવાની નિર્માણ કરેલું=ઠરાવેલું
જગા ગરજ=મતલબ
પીલતાં=કપાસમાંથી ક- ગરજ સારેછે=ખોટ પુરી
પાસીઆ છુટા પાડતાં પાડે છે
કાંતતાં=ચુતર બનાવતાં સમાધાન=ચુંચવણ કે
વણકર=વણવાનું કામ ચિંતાનું મટવું તે

સવાલ—આ ડોસી કેવી હતી? શા માટે જગવાનને દોષ હતી હતી? તેના મનનું સમાધાન કોણે ને શી રીતે કાઢ્યું?

સાર—દુનિયામાં દરેક માણસને એક બીજનો અપ પડે છે માટે કોઈની સાથે ખુરાશ કરવી નહિ. દુનિયા માંહેલા પદાર્થ એક બીજની મદદથી બને છે.

પાઠ ૮

અવલોકન=આરીક ત-
પાસ
ખોડું=સમડું
લાધું=નાખ્યું; મૂક્યું

ધારી ધારીને=તાકી તાકીને.
ધારખ્યું=ઓળખ્યું
કેણી મેર=કંઈ તરફ
જવાહીર=કીમતી રત્નો
(હીરા, માણિક, મોતી વગેરે)
ફકીર=મુસલમાન સાધુ
ઝાડો=ઝડતી; તપાસ
તપાસ=શોધ

સાક્ષી=સાહેદ

મનુષ્ય=જન મંત્ર

કે અમળએખી ભરેલા

ખેલ કરનાર; ઇલામી

સળ=શિક્ષા

નવાઇ=અચરતી; અ-

ચંબો.

મનુ=ઇલામ

ગમ=આજુ

કાણુ=એક આંખ પુટેલી

હોય એવું

આછું=થોડું

લંગડું=ખોડું

અનુમાન=વિચાર કરીને

અટકળ કરવી તે.

ખમણતી=ગણુ ગણુ અ-

વાજ કરતી

વેરાય=કણુ છુટા પડે

ઢોળાય=છલકાય

શાખાશી=ધન્યવાદ

ફેર=તફાવત

ટેવ=મહાવરો

સવાલ—ફકીરને રરતામાં કાણુ મળ્યું? ફકીરને કેવી ટેવ હતી?

ફકીરનું અનુમાન ખરું હતું કે ખોડું? ફકીર ગુનેગાર હતો કે નહિ? ફકીરે જાંટ વિષે શી શી લકીકત કહી? રાગએ ફકીરને શા માટે છોડી દીધો? અવલોકન કરવાની ટેવથી શું ફાયદો?

સાર—હરેક માણુસે હરેક વસ્તુ ખરોખર જોવાની તથા તે ઉપર વિચાર કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૯

બલામણુપત્ર=સિક્ષારસ-

નો કાગળ

ઉમેદવાર=ઉમેદ રાખનાર

ખોળ=શોધ

વર્તમાનપત્ર=ચાલતા

વખતના સમાચારનું

છાપું; ન્યુસપેપર

જાહેર ખખર=છપાવી

ખખર આપવી તે;

નોટીસ

પસંદગી=પાસ

મહેરબાની=કૃપા

બલામણુ=સિક્ષારસ;

લાગવગ

લાયકી=લાયકાત

લૂંટી=સાફ કરી

ગ્નજન=મનુ મિત્રનું

વ્યવસ્થા=સારી ગોઠવણ

સ્વચ્છતા=ચોક્કાઇ

દીરસી=દેખાઇ; જણાઇ

વિચારવંત=સમજુ

સ્થિતિ=હાલત; દશા

વિનય=નમ્રતા

સંખ્યતા=સંલુકા

રીતમાત=ચાલચલન

ઓળંગી=વટાવી

ઠેસ=ઠોકર

ચોકસ=સાવધ; સંભાળ

લઇ વર્તનાર

કાળજીવાળો=ખંતીલો

ધકા=હડશેલા

પ્રયત્ન=વધારે મહેનત

શાંત=ધીરજવાળો

લક્ષણુ=ટેવ; આદત

મરોડદાર=ચારા વલણુ-

વાળા

રેતદાની=રેતી ભરવાનો

ખડીઓ

સાવધ=હોશિયાર

ખુલ્લું=દેખીતું

તોલ=પરીક્ષા; તુલના

સવાલ—શેડીઆને ત્યાં કેટલા ઉમેદવારની અરજી આવી ?
 તેમાંથી કેટલા પાસ થયા ? શેડે કેવી રીતે પરીક્ષા કરી તે કહો.
 અક્ષર કેવા લખવા જોઈએ ? લખાણ કેવું જોઈએ ? જે ઉમેદવાર
 પાસ થયો તેમાં કયા કયા ગુણ હતા ? તેની પાસે બલામણુપત્ર
 હતો કે નહિ ?

સાર—દરેક માણસને નોકરી પર રાખતાં પહેલાં તેના બલા-
 મણુપત્ર ઉપર આધાર ન રાખતાં તેને બોલાવી મંગાવી જાતે તેની
 ખાતરી કદવી.

પાઠ ૧૦

ગુજરી મયા=મરી ગયા

સંકટ=દુઃખ

ધરેણુંગાંડું=ધરેણુંવગેરે

વેચી સાટી=વેચી બદલો

કરી

સાધન=સાહિત્ય

સમયે=વખતે

ઉદ્યમે=ધધે

જિંદગી પર્યંત=મરતાં

સુધી

પર્યંત=સુધી

ભાષણુ=બોલ

ગુમાસ્તો=મહેતો

અદેખાધ=ઝેર; કાનો

વિરહ=સામું, ઉલટું

કસોટી=તોલ; પરીક્ષા

સોદો=માલ; સામાન

ભાવતાલ=કિંમતની

પડપુછ

રવાદારગી=છુપી દલાલી

કાઢવી તે

કંડી=ડોકમાં પહેરવાનું

સોનાનું ધરેણું

વીસરી=ભૂલી.

દળદર=ગરિયાધ

ફિટાડીએ=મટાડીએ

બોધ=ઉપદેશ

સંતાન=છોકરું

મિલકત=માલમતા

વારસ=હકદાર

સવાલ—જગમોહન કેવો છોકરો હતો ? તેની સ્થિતિ કેવી હતી ? એવી સ્થિતિ આવવાનું કારણ શું ? જુના ગુમાસ્તાની ચાડીથી શેઠનાં મનપર શું અસર થઇ ? શેઠે જગમોહનની પરીક્ષા કરવા માટે શું કર્યું ? જગમોહન ઉપર વધારે વિશ્વાસ શાથી ખેડો ? જગમોહનમાં કયો ગુણ હતો ? જગમોહનને તેના ગુણોના બદલો મળ્યો કે નહિ ?

પાઠ ૧૧	વાનો વખત	રસ્તો=ઉપાય; ધલાજ
સંસાર=દુનિયાનો વ-	દિલાસો=ધીરજ	અશક્ય=થઈ શકે નહિ
હેવાર	નામીયો=પ્રખ્યાત	એવું.
દરવેશ=દરતો ફકીર; એક	બદમાસ=હરામખોર	મુશ્કેલ=કઠણ; અધર.
જગ્યાએ સ્થિર નહિ	સંખ્યાબંધ=બહુજાન	ટોચ=શિખર
રહેનાર ફકીર.	લૂટફાટ=માર મારી લૂટી	ખોળે=માર
લાગ કરીને=તજીને	લેવું તે.	કલ્યાણ=બલ.
તાણુ=તંગાશ; ખોટ	પવિત્ર=શુદ્ધ	લૂટ=ખુલ્લી રીતે માર
ફાટી નીકળતો=ફેલાતો	દુરાચરણુ=ખરાબ ચાલ	મારીને લઇ લેવું તે.
એકાંતવાત=એકાંતમાં	ચલગત.	ફરમાન=હુકમ.
રહેવું તે.	ધર્મિષ્ઠપણું=ધર્મ પ્રમા-	માથે ચઢાવી=કપુલ
સારવાર=સેવા; ચાકરી	ણે ચાલવું તે.	કરી
આખર અવસ્થા=મર-	અમર=અચળ; કાયમ	વર્તણુક=ચાલચલગત

સવાલ—દરવેશની નામના શાથી થઇ ? લુટારા પાસે કેટલાં માણસો, ગુલામ તથા દોલત હતી ? એ દોલત તેણે શી રીતે મેળવી હતી ? દરવેશે ત્રણ પથરા શા માટે ઉચકવા કહ્યું ? લુટારો ખરો સુખી હતો કે નહિ ? એ ક્યારે સુખી થયો ?

સાર—આપણે બીજનાં દુઃખ મટાડવા માટે પ્રયત્ન કરવો.

પાઠ ૧૨

ખોટા=જુઠા

અસાની=સમજાય વ-
ગરના

ધારે=માને

જૂત=મરી ગયા પછી

કોઈ માણસનું પ્રેતરૂપ

થાય તે

ઝોડઝપટથી=જુતના

સપાટામાં આવવાથી

અરસામાં=દરમિઆ-
નમાં

જીવ જમી આવ્યો=ચ-

કરી આવી.

ચપટી ચપટી=જરા જરા

કડક=સખત

કરડી=સખત; આકરી.

અંગારા=સળગતા કો-
યલા.

ઉઘો=અધળો

ચોંટી=વળગી

મંદવાડ=રોગ

પ્રયોગ=અમુક સાધન

વડે કંઈ કરી બતા-

વવું તે; અખતરો

ચીસ=ખરાડા

સોડે=પીમળે

ફાટી જાય=દૂધ ને ચો-

ખા જુદા પડી જાય

ઉતરી જાય=એ સ્વાદ
લાગે.

કસર=ખામી

જુગતીથી=તદખીરથી;

યુક્તિથી

બિનાશવાળી=ભેજવા-

ળી; શરદીવાળી

સવાલ—વહેમી લોકોમાં કઈ કઈ જતના વહેમ ચાલે છે ?
વહેમ ટાળવાને માટે કયા કયા પ્રયોગ કરશો ? નજર લાગવાનો
દાખલો આપો. કુલ્લીનો પ્રયોગ શી રીતે કરશો ? નજર બાંધે છે
ત્યારે થાળી સાથે વાડકો ચોંટી જવાનું કારણ શું ? નજર બાંધવાથી
રોગ સારો થાય છે કે નહિ ? રોગ શાથી સારો થાય છે ? પાપડ
બગાડવાનું, દૂધપાક ફાટી જવાનું, અથાણું બગડી જવાનું કારણ શું ?

પાઠ ૧૩

નજરે પડે છે=દેખાય છે મૂક=ચોટ.

એકાએક=એચિત્ત;

એકદમ.

જીવ=જીવાત; જીવડાં

સળો=જીવાત; જીવડાં

અદાવત=દુશ્મનાઈ;

વેર.

ભુવે=ભૂત કાઢનાર.	ચાળા=નિશાની	મંછાભૂત=મનની ધંધા
ઉતાર=ભૂત પ્રેત વગેરે	મસાણુ=સુગંધ દાટવા	એજ ભૂત
કાઢવા માટે માથે	બાળવાની જગ્યા	શંકા ડાકણુ=વહેમ
ઉતારેણું જે ધાન્ય	હુંહું=ડાળાં પાંદડાં	એજ ડાકણુ
વગેરે ચક્રે મૂકવામાં	વગરના ઉભેલા જાડનું	કહેવત=કહેતી
આવે છે તે.	થડ	વશીકરણુ=વશ કરવાની
ભોપાણું=પોકાણ; જુકાણું	ધડકે છે=ધબકે છે.	વિદ્યા
કાંદો=જળ	શોરખકોર=ભુમાટ	શુકન=ધાર્યું થવાના
ડાકણુ=ખરાબ નજરની	વીગત=વાત	ચિહ્ન
સ્ત્રી; ભૂત થયેલી સ્ત્રી	વિખ્યાત=પ્રખ્યાત	અપશુકન=નહારા શુકન
ચુડલ	મંછા=મંછા	તપાસ=શોધ; ખોળ

સવાલ—જાડને મૂક મારેલી ક્યારે કહેવાય ? જાડ જડમૂળ-માંથી એકાએક શા કારણથી પડી જાય છે ? ભુવા લોકો મૂક ઉતારવાને શું પ્રયોગ કરે છે ? બેરાંઓ શા કારણથી ધુલે છે ? મસાણુ કાઢે બડકા ક્યા કારણથી દેખાય છે ? શહેરમાં કે ગામમાં બડકા શા માટે નથી દેખાતા ? તમે વહેમને ખરા માનો છો કે ખોટા ? ખોટા માનો છો તો તેનાં કારણો સમજવો. વશીકરણુ એ શું છે ? શુકન શું છે ?

સાર—કાષ્ઠપણુ જાતનો વહેમ રાખવો નહિ. વહેમ રાખવાથી શરીરમાં ખેચેતી થાય છે અને તેથી રોગ આવે છે.

સમજુતી—જેરથી પવન આવ્યો તેથી નળીઉં ખસી ગયું, (એટલે સહેજ અવાજ થયો) તે સાંભળી કુતરું ભસવા લાગ્યું; તેથી (ત્યાં ધણાં માણસો એકઠાં થયાં) ત્યાં ધણોજ ગડબડાટ

થયો તેમાં કોઈ માણસ કહે છે કે ગેં ચોર નાસતો જોયો; એવી ખોટી વાતને લોકો લંબાવીને પ્રખ્યાત કરે છે, અખો કહે છે કે બાઈઓ વહેમની વાત એવી હોય છે.

પાઠ ૧૪

તાગ=છેડો; અંત
અપાર=પાર વગરનું
વાવાઝોડું=પવનનું તો
જ્ઞાન,
તૂટી પડશે=નીચે પડશે
કાટકા=કડાકા; ગડગડાટ
ચિરામ્=ફાટી
ભયંકર=બિહામણા
બનાવ=બીના
અતિવૃદ્ધિ=ધણો વરસાદ
કરાં=ખોર જેવાં પાણીનાં
બંધાયલાં ટીપાં

હિમ=ધણી ટાઢ
ધરતીકંપ=જમીનનું
હાલવું
જવાળામુખી=બળતા
મોંતો પહાડ
આનંદકારી=ખુશકારક
મંદમંદ=ધીમો ધીમો
નિરંતર=હંમેશાં
માફક=અનુકૂળ
અદ્ભુત=તવાઈ જેવું
અમત્કારીક=નવાઈ જેવું
દીંગ=તાજુબ
દીંગ ચમ જમએ છી

એ અક્કલ કહ્યું કરતો
નથી

છેવટ=આખર
અનંત=પાર વગરના
ઘોડા=મોટી છોળા
મોખાં ઉતરી જાય છે=
ઝોટ થાય છે
છાયા=શીળા
સ્વપ્નાવશ=સ્વપ્ના
આવે એવી સ્થિતિ
આત્મા=જીવ
ખોળીઆમાંથી=શરીર-
માંથી

સવાલ—આકાશનો છેડો ક્યાં છે ? તારા કેટલા છે ? તારા આપણી પૃથ્વી કરતાં મોટા છે કે નાના ? મોટા છે તો નાના શા કારણથી દેખાય છે ? પૃથ્વી મોટી કે આકાશ ? વીજળી શું છે ? ધરતીકંપ શા કારણથી થાય છે ? ભયંકર બનાવો ગણાવો. આપણા શરીરમાં કયા કયા અમત્કારીક બનાવો બને છે ? સ્વપ્ન એ શું છે ?

પાઠ ૧૫

સત્તા=બળ; શક્તિ

વિસાતમાં=ગણતરીમાં
અમલ=દુકમ

દ્વિત્રિયો=જે વડે જ્ઞાન
અને કર્મ થાય છે તે.

(જેવી કે આંખ,
કાન, નાક, જીભ,
આમડી, મોં, હાથ,
પગ, ઉપરથ, ગુદા,
પહેલી પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય
અને બીજી પાંચ
કર્મેન્દ્રિય કહેવાય છે)
અહ્તાંડ=પૃથ્વીનો ગોળો
સમર્થ=જેરાવર
કાર્યો=કામ
ખાતરી=ભરોસો

વ્યાપી=ફેલાએલો
સર્વ શક્તિવાન=અધી
શક્તિવાળો; અધી
વાતે પુરો.
સર્વવ્યાપી=અધે ફેલા-
યેલો.
સર્વજ્ઞ=અધું જાણનાર
આપોઆપ=પોતાની
મેળે.
અમુક=હરેક; ચોક્કસ
આધારે=આશરે

હેતુ=મતલબ
ઋતુ=મોસમ
નિયમસર=મુકરર ક.
રેલી વખતે
ન્યાયી=ધનસાશી
દયાવાન=દયાળુ
આરોગ્ય=તંદુરસ્ત
સોસવું=અમવું; બેઠવું
પાપ=ઈશ્વરની અજ્ઞાની
ઉલટું કરવું તે

સવાલ—પૃથ્વી ઉપરના પદાર્થોના અનુભવ આપણને શાથી
થાય છે? ઈન્દ્રિયો કેટલી જાતની છે અને કઈ કઈ? આ અધી
જગતની રચના કેણે ધડી છે? પરમેશ્વરને મોટા અને જેરાવર
શાથી સમજવો? પરમેશ્વર સર્વશક્તિમાન, સર્વવ્યાપી અને સર્વજ્ઞ
શાથી કહેવાય છે? જગત જે નિયમો વડે ચાલે છે એ નિયમો કેણે
બાંધ્યા છે? જગત કયા બે મોટા નિયમોને આધારે ચાલે છે? એ
નિયમોનાં નામ કહો. પરમેશ્વર ન્યાયી, માયાળુ અને દયાળુ છે એ
તમે શાથી કહો છો. પરમેશ્વર કયારે નારાજ થાય? પાપ એટલે
શું? ઈશ્વરી નિયમો પાળવાથી ફળ શું?

સાર—પરમેશ્વર સર્વબાપક, સર્વશક્તિમાન, સર્વજ્ઞ, સમર્થ, ન્યાયી
માયાળુ અને દયાળુ છે.

પાઠ ૧૭

આગખોટ=વસાળથી

ચાલતું મોટું વહાણ

વિલામત=ધંધલાંડ

ખાસ=મુખ્ય

ખલાસી=વહાણ ચલાવનાર

એકંદર=કુલે

બરદરીએ=દરીઆની

અધવચે

મુસાફર=સફરી

હંકારવામાં=ચલાવવામાં

સપાટી=ઉપલે ભાગ

ખડક=પાણીમાં ઢંકાઇ

રહેલો પત્થર

ગાખડું=મોટું કાણું

કમાન=વહાણ કે આ-

ગખોટનો વડો અન-

લદાર

વીર=પહાદુર

અવકાશ=વખત.

ગડખડાટ=મુખાટ; શોર-

ખટાર

પડખમ=એક વાજું વ;

ઢોલ.

તુતક=આગખોટનો આ-

ગલો ઉપલે ભાગ

દઢ મનથી=પાકા વિ-

ચારથી

ખડખડાટ=ખકવાટ

સાહસ=અવિચારી કામ

ડોલ=સહ ચલાવવાનો

ચાંભલો

જળચર=પાણીમાં રહે-

નાર

ફરજ=ધર્મ; કર્તવ્ય

અમર=કાયમ; અચળ

યાદગીરી=નામના

કીર્તિસ્થંભ=યાદગીરી

રહેવાને માટે ઉભો

કરેલો ચણતરનો

ચાંભલો.

સવાલ—આગખોટમાં બધું મળી કેટલાં માણસો હતાં ? નજીક આવી પહોંચ્યાં એટલામાં શું થયું ? કમાને ને લશ્કરના અમલદારે શું કયું ? કેટલાં બચ્યાં ? જળચર પ્રાણીનાં નામ દો. ખલાસી અને સિપાઈઓનું નામ શાથી અમર રહ્યું ? એમનું નામ અમર રાખવા માટે કોણે શું કરાવ્યું ?

સાર—દરેક માણસે પોતાની ફરજ ખરા અંતઃકરણથી બજાવવી.

પાઠ ૧૮

ફરતો=ચોગરદમ

કોટ=જોથી બાંધેલી ઉંચી

બીડી મજબુત દિવાલ

કાબેલ=હોશિયાર.

મિસ્તરી=મુખ્ય કડીઓ

કે સલાટ

સુલતાન=મુસલમાન

રાખ; બાદશાહ.

અમયત તરેહનો = નવા

૪ જેવો.

દહાડાને અંતે = આંતરે

ચણુતર = ચણુવ નું કામ

બેઠ = છુપી વાત

હીકમત = યુક્તિ; તદખીર

બેઠકે = મુકામે

હલમ = જાદુ

બેશક = નકી; જરૂર

આઝઝ = કાલાવાલા

ઝારી = નાળચાવાળી

લોટી

મલમી = જાદુગર; મંત્ર

જાણનાર

નિર્ભય = ભય વિનાનું

સ્થાન = ઠેકાણું

કબુલાત = વચન

સવાલ—અહમદશાહ કોણ હતો ? તેણે કયું શહેર વસાવ્યું ?

કોટ બંધાતો હતો તે પાછો ઉખડી શા કારણથી જતો હતો ?

ઉખડી જવાનું કારણ સુલતાનના જાણમાં આવ્યું ત્યારે તેણે શું

કયું ? માણેકનાથ કોણ ? અમદાવાદમાં તેની જગા હાલ કયાં છે ?

પાઠ ૧૯

પ્રમાણિક = વાજબી રીતે

ચાલનાર

કંઠાળો = તિરસ્કાર

નામુ ઠામું = લેણુદેણુનો

હિસાબ

આડું અવળું = જુઠું

બાજવટાવ = બાજબી

વગેરે

વટાવ = નુકસાની લેવી

અથવા આપવી તે

દક્તર = ચોપડા

ખિન્ન = દુઃખી; દીલગીર

સદ્બુદ્ધિ = સારી બુદ્ધિ

તત્કાળ = તરતજ

કુલાતો = ખૂશ થતો

અબે = એ

બનીઆ = વાણીઆ

ચલબે = ચાલ

બતા = દેખાડ

કીધર = કયાં; કયે ઠેકાણે

આનાકાની = દા. ના.

ચાખુક = ચાખખો

ફેરવી તોળ = વાત ફેરવ

જસકું = જેને

પાગળ = મૂર્ખ.

કરતો હરતો = કારભારી

સાખ = આખર; વટ

સવાલ—જમનને દુકાનનું કામ જોઈ કંઠાળો આવવાનું કારણ

શું ? દુકાનમાં એક દિવસ શી ખીના બની ? પટેલનો હિસાબ કેવી

રીતે ગણ્યો ? થોડીવાર પછી બાજે શું બનાવ બન્યો ? તેનું પરિ-

ણામ શું આવ્યું ? મીઝો વાણીઆને મૂકીને કેમ જતો રહ્યો ?

ગુમાસ્તાને શેઠે શા માટે કાઢી મૂક્યો ? શેઠની શાખ શાથી વધી ?
ગુમાસ્તાને ઠગાઈનું શું ફળ મળ્યું ?

સાર—કોઈને પણ ફગીને લેવાની દાનત રાખવી નહિ. કોઈની
મસ્કરી કરવી નહિ. હંમેશાં પ્રમાણિકપણે ચાલવું.

પાઠ ૨૦ મો.	ચીતરેલો નમુનો	શરમ=માન; સહે
ખરું કામ=બ્યાજખી કામ	મસ્કરી=મજાક	હાંસી=મજાક; મસ્કરી
છાતી ચલાવનાર=હિં-	દાખલો=હિસાબ	છાપ=અસર
મતવાન	નિંદા=કોઈનું ભુકું બો-	ચાહે=ઈચ્છે
કાને=સાંભળવાને	લવું તે	ચાલ=રીતભાત; વર્ત-
આર=લમરડાની નીચે	મોઢું ઉતરી ગયેલું=	ભુક
લોઢાની પાતળી સળી	જંખવાયલો	કજીઓ=કંકાસ; ટટો;
હોય છે તે		દિસાદ
અણુખનાવ=એ ખનાવ	કસુર=વાંક ખામી; ભૂલ	દુર્ગુણુ=અનીતિ
નકશો=મામ કે દેશનો	વંકાવું=મેળ ન રાખવો	

સવાલ—જયાનંદને જીવણરામ યુનીલાલ અને મહેતાજીના
છોકરા સાથે અણુખનાવ થવાનું કારણ શું ? એમાં વાંક કોનો હતો ?
જયાનંદનાં વખાણુ મહેતાજીએ શા માટે કર્યાં ?

સાર—હંમેશાં વાજખી રીતે ચાલવું. કોઈની પણ શરમ
રાખવી નહિ.

પાઠ ૨૧	એવો	વ્યવસ્થા=મંદોળસ્ત
વિક્રમાજીત=જીતાય ન-	મેવાડ=ઉદેપુર- એ	પટાવતો=રાજ્યના મુખ્ય
હિ આવો વિક્રમ	રજપુતસ્તાનમાં છે	સરદારો.
અજીત=જીતાય નહિ	છંદ=નકારી ટેવ	દાર મારવું=જીવ લેવો

ધાવ=ધવરાવનાર બાઇ	પીગળ્યું=પોચું થયું;	બાળ=તપાસ; પતો
દાવો=હક	દયા આવી.	રક્ષણ=સંભાળ
રક્ષાસ=રાણીવાસ;	ધાતકી=કૂર; નિર્દય.	જીમ્યું=નિર્દગી
જનાનખાનું	વર્ણન=ખ્યાન; હકીકત	સાથક=સહજ
યોજવા=કરવા	કલ્યાંત=ધણું રડવું	સર્વસ્વ=મધું
બાળહત્યા=બાળકને	કકળવું તે; રડાણ	સપુરત=સોંપણ
મારી નાખવું તે.	રાજભક્ત=વધાદાર	ચર્ચાપ=ફેલાય; પ્રસાર
નિર્દોષ=પીનગુનેગાર;	કઠણ હૈયું=કયા વગરનું	પરિણામ=ફળ; છેવટ
અપરાધ વિનાનો	મન	હદવાળી=આખર કરી
દયાજનક=દયા ઉપજાવે	હજમ=વાળંદ	પન્નુ=એક જાતનું
એવા	આસરો=મદદ; સહાયતા	કિંમતી રતન

સવાલ—વિક્રમાજીતને શા માટે મારી નાખ્યો? ઉદેસીંગ કોનો છોકરો? ઉદેસીંગનો જીવ સેવાતું વનવીરે શા માટે ધાવું? ઉદેસીંગનો ખચાવ કેવી રીતે થયો? પન્નાએ ઉદેસીંગને કોને સોંપ્યો? શેઠે ઉદેસીંગને રાખવાતું કારણ શું?

સાર—આપણી ફરજ ખરા અંતઃકરણપૂર્વક બજાવવી અને તે બજાવવામાં પાછી પાની કરવી નહિ.

પાઠ ૨૨.

ધસાદો=ધણા જિલ્લા	સુકાની=સુકાન ચલાવનાર.	ખચવાના=ઉગરવાના
એજન્સિ અને સંસ્થાન	ગદલત=એપરવા	ધરાદો=મનસુખો વિચાર
મળીને થએલો ગવર્ન	ખડક=પાણીમાં ટંકાયેલો	નીચો=નીચાણક કાપી
રત્ના તાખાનો ભાગ	પત્થર	યુક્તિ=તદખીર; કળા;
સેકો=સો વરસનો કાળ	નિચે=નકી; નિરપાર	હિકમત
		સંખ્યા=ગણતરી

માન્યરાખી=કપુલ કરી	રડવું આવ્યું.	હક=દિગ; ચકિત
મોતને શરણે મયા=મરી	ઉત્તર=જવાબ	હડસેલી મૂકયો=ચકકો
ગયા.	કપુલ કર્યું=માન્ય રાખ્યું	મારી ફેંકી દીધો.
આજીજી=કામાવાલા	સંસાર માંડયો નથી=	બધું=ભાષ
રાહ=વાટ; વાર	ઝેરી પરણ્યો નથી	ધર્મ=કરજ
શિર=માથું	કાડ=હોંસ, ઉમંગ	બધુધર્મ=ભાષ તરીકેની
એકલદોકલ=એકલો	નિયમ=કરાવ	કરજ
ચિંતા=શીકર; ધારતી	બાઝી=વળગી	સહીસલામત=સુખરૂપ
છાતી ખરાધ આવી=	આગ્રહ=હક	

સવાલ—જોવા ક્યાં છે? જોવામાં હાલ કોનું રાજ્ય છે? પોદુગીઝ બોકો ક્યાંના રહેવાસી? વહાણુ શાથી ખડક સાથે અરડાયું? ખોરાક વધારે દિવસ ચલાવવા માટે નવા કપાને શું યોજના થઈ? ચોથી ચિટ્ટીમાં કોનું નામ નીકળ્યું? તે પાણીમાં પડ્યો કે નહિ? નહિ પડવાનું કારણ શું? એના બાધને પડવાની શા માટે રજા આપી? તે મરી ગયો કે નહિ?

સાર—ભાષએ. આવાજ જોઈએ.

પાઠ ૨૩	તોલે=ખરોખરીમાં	ધણા
ચિત્રશાળા=ચિત્રકામ	અદેખો=ખીજનું સાર	ગપો=જુડી વાતો
શીખવાની નિશાળ	જોઈ બજે એવો	દિનપરદિન=રોજરોજ
ચિત્ર=છબી	સમાન=ખરોખર	હરિદાધ=ખરોખરી;
ઉપરના=ઉપલા	કીર્તિ=આખર; માન	રખર્ધા
ચિત્રકળા=ચિત્રકામ	કલંક=એખ; ખટ્ટો	નકલ=ઉતારો; કોપી
મેઢ=ઉત્તમ; સાથી સરસ	અનેક=એકથી વધારે;	બળિએલ=ખીજનું સાર

જોષ મનમાં બળે એવો	કલ્પ્યો=કલ્પના કીધી;	કામ જણાઈ આવે
વખોડવું=ખોડ કાઢવી.	ધાર્યો	કરાવ=નિશ્ચય
વડાઈ=મોટાઈ; માન	ટાપુ=ખેટ	ચિત્રકાર=ચિતારો
જન્મભાષી=આવણુ વદ	બાળા=છોકરી	બેદરકારી=એપરવા
૮; ગોકળઆઠેમ;	સાંખી=ખમી; સહન કરી	ઉત્તેજન=પ્રુષ્ટિ; મદદ
કૃષ્ણનો જન્મ દિવસ	શોભા=ખૂબ સુરતી	ઉત્તેજનદાખલ=ઉત્તેજન માટે
અદેખાઈ=ધર્મી	શાંત થયું=નિરાંત વળી	અભિપ્રાય=વિચાર; મત
પંચ=પાંચ અથવા તેથી	દશા=દાલ; હવાલ; વલે	નિરાશ=નાઉમેદ
વધારે માણસની મં-	રૂખરૂ=હજુર	વીલે મોઢે=શીકડે અહેરે
ડળી; વાંધો પતાવનાર	પીંછી=ચીતરવાની કલમ	ઝંખવાણો પડીને
લવાદ	છુપી=છાની; ગુપ્ત	અદેખાઈનું મોં બાળો=
કળા=હુન્નર; કસબ	પીંછી છુપી ન રહે=	અદેખાઈ ન કરો.

સવાલ—ચિત્રશાળામાં શું શીખવાય છે? ઉપલા વર્ગમાં કેટલા વિદ્યાર્થી હતા? ચિત્રકળામાં કોણ હોશિયાર હતું? એની હોશિયારી જોઈ કોણ અદેખાઈ કરતું અને કોણ તેની ખરાબરી કરવા માટે પ્રયત્ન કરતું? ત્રિભુવનની આખરને કલંક લગાડવા માટે કોણે શી યોજના કીધી? પ્રાણજીવનનો સ્વભાવ કેવો હતો? ચિત્રશાળામાં શી જાહેર ખબર ચોટલી હતી? દરેકે ધનામ મેળવવા માટે કેવી તરેહના કોઈમ કાઢ્યાં? કોનું કોઈમ સૌથી સાફ હતું? ધનામ કોને મળ્યું? એ ધનામમાં કોને રૂપીઆ આપવામાં આવ્યા અને શા માટે? પ્રાણજીવનને નિશ્ચાળમાંથી શા માટે કાઢી મૂક્યો?

જવાબ—જો પોતાનું બધું આહતા હોય તેમણે હંમેશાં હરિશ્ચંદ્ર કરવી પણ અદેખાઈ કરવી નહિ.

પાઠ ૨૫

સંન્યાસી=આદ્ય સાધુ
 ધર્મો બોલે તે.
 પ્રવાસે=મુસાફરીએ
 સધ્યાકાળે=સાંજ
 નમર=શહેર.
 સરકારવાડો=રાજકુટુંબ
 બને રહેવાની જગા
 વ્યાધ=વાધ.
 ધર્મ=આમડું.
 વ્યાધધર્મ=વાધનું
 આમડું.

આરામ=વિસામો.
 રાજવાડો=રાજકુટુંબ
 ને રહેવાની જગા.
 જ્ઞાન=સમજ; અકલ
 માર્ગે=રસ્તે.
 બોધી=ગરદન
 એકાએક=એકાએક;
 એકદમ.
 ગરબડ=શોરબકાર
 સ્વામીજી=મુરખીજી
 મુકામ=વાસ.

પરંતુ=તોપણ.
 ધર્મરૂપાધી=પરમેશ્વરની
 મહેરબાનીથી
 સવાલ જવાબ=વાદ
 વિવાદ.
 સંબંધ=બાબત; વિષે
 અત્રે=અહીંયાં
 સ્થિર=કાયમ; અચળ
 બેદ=તદાવત; ફેર; ફરક
 આસન=બેસણું
 રાતવાસો=રાત માળવી
 તે

સંકેશ—સંન્યાસીએ ક્યાં મુકામ કર્યો ? સરકારવાડાને શું
 સમજ મુકામ કીધો ? સંન્યાસી રાજવાડાને ધર્મશાળા શા કારણથી
 કહેતો હતો ?

આર—આ દુનિયામાં આપણે મુસાફર જેવા છીએ.

પાઠ ૨૬

નમસ્કાર=શહેરમાં ફરી
 લોકોની હાલત
 તપાસવી તે.
 મેલો=પોસ્ટકથી
 અંગ્રહો=સારા હો
 અંગ્રહો

તેરા ચલે=તાઈ ચાલે.
 માર ડાલીઓ=મારી
 નાખજો.
 પાદરી=ખ્રિસ્તી ધર્મનો
 બોધ કરનાર.
 ઉપદેશ=બોધ; શિખા-
 નજી

બાષણ=વ્યાખ્યાન
 પુરાણી=ધર્મરૂપ સંબંધી
 વાત વાચનાર.
 કથા=ધર્મરૂપ સંબંધી
 વારતા.
 પ્રસાદો=મગર ધર્મો.
 વાણી=બોલ,

રસ=લહેજત; સ્વાદ
શ્રોતા=કર્ણ સાંભળનાર
આંશુ ધારા વહે છે=
રહે છે.

ભાવિક=શ્રદ્ધાળુ; આ-
સ્થાવાળાં
ક્રોમળ=નાશ્તુક

શીકા પડી ગયાં=ઝાંખા
પડ્યાં; મોં ઉતરી
ગયું; ઉદાસ થયાં
વતન=નગીર
હક=માલકી; દાવો
દસ્તાવેજ=ખત; લખત
નગીર=ઇનામમાં મળે-
લી જમીન

જપત=કમળ
બદેનવાજ=ગરીબ પર
મહેરબાની રાખનાર
તાંબાપતરાં=તાંબ્રપત્ર
પ્રસન્ન=ખુશ
કાયમ કરી આપ્યું=ખ-
લાલ રાખ્યું; મંજુર
કીધું; કબુલ રાખ્યું.

સવાલ—અકબર બાદશાહે નગરચર્યામાં શું શું જોયું ?
રાજાએ નગરચર્યા શા માટે જોવી જોઇએ ? રાજાએ દેસાઇની
નગીર શા માટે કબુલ રાખી ? પુરાણી શાથી કુલાયો ? પાછળથી
પુરાણી ફિકકો કેમ પડ્યો ?

સાર—રાજાએએ-અમલદારોએ વેશ બદલી નગરચર્યા
જોવી જોઇએ.

પાઠ ૨૮

જિંદગી સુધી=મરતાં
સુધી
સોદો=માલ
ભટકતો=રખડતો
ભાવ=કિંમત; મૂલ્ય
ચક્રકે=તકરાર
મજલ=મુસાફરી
હેરાન=દુઃખી

ધણે રસ્તે=ધણે ઠેકાણે
બંદર=નદી કે દરીઆ
કિનારે આવેલું શહેર
કે જ્યાંથી ધણો માલ
આવ ન થતો હોય તે
રાન=જંગલ
પડપુછ=તપાસ
મફત=વગર પૈસે
ટંગાઇ=લટકાઇ

પાઠ ૨૯

સેદાગર=વેપારી
લાગલુંજ=તરતજ
તાલ=દાવ; લામ
બિલાતો=ખમાતો; વે-
ઠાતો
ગરાસીઓ=ઇનામી જ-
મીનવાળો રજપુત
કરમરીને=કાલાવાલા ક-

રીને; આહુ છ કરીને

પડછાયા=અદ્ભુત

અતિશય=ધણેજ

લોભે લક્ષણ બંધ=લો-

ભ કરવાથી આખર

બધ

સરિતા=નદી.

નીર=પાણી

સિંધુ=દરીઓ; સમુદ્ર

સમાય=સમાવેશ થાય

પૂર્ણ=પૂરું

નવ=નહિ

તૃપ્તિ=સંતોષ

તણી. ની' એ છટ્ટી

વિભક્તિનો પ્રત્યય છે.

આશ=આશા

અંતરમાં મનમાં

ભમે=ફેલાય; થાય

જગદીશ=પરમેશ્વર

કરણા=મહેરબાની

ઘટતુ=લાયક; યોગ્ય

છતુ=સીલકમાંનું

પાસતું=પાસેતું

ખોય છે=ગુમાવે છે

સમજુતી—ધણી નદીઓનું પાણી દરીઓમાં ભળે છે; તો પણ સમુદ્રનું પેટ ભરાતું નથી. તેમ લોભી માણસને પૈસો મળે છે તોપણ તે સંતોષ પામતો નથી. તેને પાંચ રૂપીઆ મળે છે તો તે દસની ઉમેદ રાખે છે. જેને જે લાયક હોય તેને તે પરમેશ્વરે મહેરબાની કરીને આપેલું હોય છે, તે છતાં પણ લોભી માણસ લોભમાં ને લોભમાં પોતાની પાસે સીલકમાં હોય છે તે પણ ગુમાવે છે.

સવાલ—લોભીઆને કોણ આજખતું હતું? લોભીઆએ બીજે ગામથી માલ લાવવાનો ઠરાવ શા માટે કીધો? નાણિએર માટે એ ક્યાં ક્યાં ગયો અને શું શું જવાબ મળ્યા? લોભીઓ શાથી મરી ગયો?

સાર—ધણે લોભ કરવો નહિ.

પાઠ ૩૦

પ્રતાપરાણો=મેવાડનો

રાજા

અસલ=જુની

રાજધાની=રાજને રહે-

વાનું સહેર.

તળેટી=પહાડના મૂળ

આગળની જગ્યા

શૂરો=શૂરવીર; બહાદુર

શરણે=તાબે

ખેદ=દલગીરી; અદસોસ

કુળ=વંશ; ઓલાદ

કન્યા=કુંવારી છોકરી
 પશુ=ખાધા; નિયમ
 પુરતાં=જોઈએ તેટલાં
 સાધન=સાહિત્ય
 આરંભી=શરૂ કરી
 પરાક્રમ=બહાદુરી
 સેના=સરકર; ફોજ
 તજવીજ=તપાસ
 છુપે છુપે=છાને છાને
 તૂટી પડતો=એકદમ
 હલ્લો કરતો
 ખૂટતાં=ઓછાં થતાં
 ગુફા=અખોલ
 ધારતી=શીકર

ટળવળતાં=ટળવળાટ
 કરતાં
 ભાણું=જમવા માટે
 પીરસેલી થાળી
 ધીરજ=સચ્ચરી; શાંતિ
 દુઃખની અંદર=દુઃખને
 વખતે; દુઃખમાં
 જસુસ=છુપી તપાસ
 રાખનાર; ખાતમીદાર
 ઠાઠ=મપકો
 જળવી=સાચવી
 દરજ્જો=ઓહા
 લહાણું કંઈ વહેંચવું તે
 ધન્ય=શાખાશ

અંચકાર=પુસ્તક બના-
 વનાર
 દોહત=પુંજ
 ખાનદાનની=ઉંચા કુળની
 તંગી=તંગાસ; ખોટ
 નિભાવ=ટકાવ
 ખાતરી=ભરોસો
 સોગન=કસમ
 સ્વતંત્ર=છુટો
 દેહ મુકયો=મરી ગયો
 દેશદાન=દેશ લાગણી;
 સ્વદેશાભિમાન

સવાલ—ઇ. સ. ૧૫૬૮ અને ૧૫૭૬માં શી ખીના બની ?
 ઉદેસીંગ ક્યાં રહેતો હતો ? ત્યાં તેને શું શું દુઃખ વેડવું પડ્યું ? એ
 દુઃખો એણે શા માટે વેડ્યાં ? ઉદેપુર કોણે વસાવ્યું ? પ્રતાપ ખીજો
 દેશ જવાનો શા માટે વિચાર કરતો હતો ? પ્રતાપને કોણે મદદ કરી
 અને શા માટે ? પ્રતાપને મદદ કર્યા પછી તેમણે શું કર્યું ? મરતી
 વખતે પ્રતાપનો જીવ કેમ અકળાતો હતો ? પ્રતાપને ક્યારે સંતોષ
 થયો ? જામાશાને શા માટે શાખાશી ઘટે છે ?

સાર—(૧) પોતાના કુળની આમર સાચવવા માટે ગમે
 તેટલું દુઃખ પડે તોપણ તે સહન કરવું; પણ આમર જવા દેવી નહિ.

પાઠ ૩૧.

નિયમસર=નિયમ પ્રમાણે

છે

વખતસર=વખત પ્રમાણે

ચઢતી=આખાદી

આધાર=આશરો

ગોટાળો=ગરબડ

પ્રયત્ન=ધણી મહેનત

આરંભવું=શરૂ કરવું.

ખલેલ=હરકત

હરાવેલા=નક્કી કરેલા

અમુક=ચોક્કસ

નડતર=અડચણ

મુદત=વખત

કાળજી=ખંત; ચેતક

ભંગ થાય=તૂટે

ગેરહાજર=હાજર નહિ તે

બહાનાં=ઓઠાં

મુશ્કેલી=અડચણ

અણગમતી=નાપસંદ

બાબતો=વિષયો

કીંમતી=અમૂલ્ય

નિયમિતપણે=મુકરર કરે-

લા નિયમ પ્રમાણે

આરામ=વિસામો

કોશીશ=યત્ન; મહેનત

ઉંધું વળે=બગડે; ખરાબ

થાય

પહેવાર=કામકાજ

ઠતરાજી=ચુસ્તો; કરડી

નજર

અમૂલ્ય=ધણીજ કીંમતી

વર્તવાની=ચાલવાની

અગત્ય=જરૂર

કેળવણી લીધાથી=વિદ્યા-

બણવાથી

સસ્તાં=સોંધાં

અસુરા=મોડા.

રાહ=વાટ

સવાલ—પોપણ તથા ચઢતીનો આધાર શાનાપર છે? કામ

કરવાની કેટલી રીત છે અને તે કઈ કઈ? પહેલી રીતથી શું

નુકસાન થાય? બીજી કામ ક્યારે શરૂ કરવું? વાચક પ્રમાણે કામ

પુરૂં કરવા માટે આપણે શું કરવું? નિયમ પ્રમાણે કામ કરવાથી

શો ફાયદો? નિયમ પ્રમાણે કામ કરવામાં શું કીંમતી ગણવું

જોઈએ? આપણે નિશાળે મોડા જઈએ તેથી આપણા સિવાય બીજાને

નુકસાન થાય ખરું, અને થાય તો તે શી રીતે? વાનપણમાં મોડું

કરવાની ટેવ પડે તો મોટપણમાં શો ગેરલાભ થાય? નિયમ પ્રમાણે

વતવાની જરૂર શાથી જાણવામાં આવી ? શરમ ભરેલું ક્યારે કહેવાય ?

સાર—નિયમસર અને વખતસર કામ કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૩૨

માજી=જુના
સ્વર્ગવાસ થયો=ગુજરી
ગયા.
સંતાન=છોકરાં
હયાત=જીવતાં
મમતી=પોતાની મરજી
પ્રમાણે ચાલનાર
પાઠશાળા=ઉચ્ચ જ્ઞાન
આપનારી શાળા
પડે=પોતે

તરુણ=જુવાન
દાઝ=લાગણી; દયા
પરીક્ષા=તોલ
ઉત્તેજન=મદદ
નૌકાશાસ્ત્ર=વહાણુ ચલા-
વવાની કળા
રક્ષક=રક્ષણ કરનાર
સંપ્રદાય=ધર્મના માર્ગ;
પંથ
મરદાની=પુરુષને શોભે

તેવી
અટકાવ=બાધ
છૂટ=રજા
પંથ=ધર્મનો માર્ગ
દેવલોક પામ્યા=ગુજરી
ગયા
પ્રાર્થના=માગણી
પ્રસિદ્ધ=જાણીતા
સલાહકાર=સલાહ
આપનાર
જગજીહેર=પ્રખ્યાત

સવાલ—હિંદના માજી શહેનશાહનું નામ શું ? એમનો જન્મ તથા સ્વર્ગવાસ ક્યારે થયો ? રાજમાતા એલેક્ઝાન્ડ્રાને એળખાવો. શહેનશાહ એડવર્ડના હાલમાં કેટલા કુંવર તથા કુંવરીઓ હયાત છે ? માજી શહેનશાહમાં કઈ કઈ ઉંચી શક્તિઓ હતી ? લશ્કરી સિપાઈના શા ધર્મ છે એ માજી શહેનશાહ કયા કારણથી જાણીતા હતા ? મહારાજ એડવર્ડ શા તરીકે જગજીહેર છે ?

સાર—આપણી પાસ ધણી દોલત તથા જગીરો હોય તોપણ મોજમજ ને આજસમાં વખત ગુમાવવો નહિ.

પાઠ ૩૩

ફીજીઓ=અટકો
વરવો=એડોન; કદરવો

દોષ=ગુનો; વાંક
ખોડ=ખાંપણ; ખામી
આતુર=ઈચ્છાવાળો

પ્રશ્ન=સવાલ
કાયર=હેરાન
સુખાધ=ખેવકુદાઈ

શેખી=પતશાન	મુગો=જેનાથ મોઢે	કૃતિ=કરેલું તે કાર્ય
અન્નાય=જેરખન્નાઈ	બોલાય નહિ તે	રચના=અનાવટ
લંગડો=પગે ખોડવાળો	અવયવો=ભાગો	સંપૂર્ણ=પુરેપુરું
બાડો=જેની આંખની	ચલણુ=સત્તા	રૂપ=દેખાવ.
કીકી ત્રાંસી હોય તે	ખોડખાંપણુ=એળ	

સવાલ—કેશવલાલને હસવું કેમ આવ્યું ? મોતીલાલે હસવા માટે ના કેમ કહી ? કેશવલાલને શું દાખલો બતાવ્યો ? મોતીલાલે શું કહ્યું ? કેશવલાલે પોતાની ખાતરી કરવા માટે કોને પૂછ્યું ? નિશાળમાં મહેતાજી પધારે ત્યારે કેવો વિવેક કરવો જોઈએ ? મહેતાજીના મનમાં એજ પ્રશ્ન વિષે આજે વિચાર શા કારણથી આવ્યો ? ખોડખાંપણુ કે બુદ્ધિની ખામી હોય તેની મશ્કરી શા માટે ન કરવી તે સમજવો. કઈ વાતમાં શરમાવું અને કઈ વાતમાં ન શરમાવું ?

સાર—શરીરની ખોડ અથવા બુદ્ધિની ખામી જોઈ કોઈની મશ્કરી કરવી નહિ, કારણકે એ પરમેશ્વરની મજાક કર્યા જેવું છે.

પાઠ ૩૪	શૂળી=કાંસી	નામીયા
વિનોદી=આનંદી	વિદાય કર્યા=પાછા	ખડકી=ગોઠવી
મળ=અસલ; પહેલાં	કાઢ્યા	બદેનવાળ=ગરીબપર
હાજર જવાબી=વિચાર	જહાંપનાહ=દુનિયાનું	મહેરબાની રાખનાર
કરી તરતજ જવાબ	રક્ષણુ કરનાર; પાદશાહ	બેઅદબી=અવિવેક
આપે એવો	નામદાર=પ્રખ્યાત;	સડક=દિંગ; છક

સવાલ—અકબર પાદશાહ ક્યારે જેરવાજખી હુકમ કરતો ? ખીરબલ તે હુકમ શી યુક્તિથી ફેરવાવતો ? પાદશાહે એક દિવસ શું

હુકમ કાઢ્યો ? શા કારણથી ? ખીરબલ પાસે કોણ આવ્યા ? શૂળી
જેવા માટે પાદશાહને શા માટે તેડી ગયો ? પાદશાહે કઈ કઈ ધાતુની
શૂળી જોઈ ? તે જોઈ પાદશાહે શું પૂછ્યું ? ખીરબલે શું જવાબ
દીધો ? અકબરે પોતાનો હુકમ શા માટે ફેરવ્યો ?

સાર—દરેક માણસે સમયસૂચકતા વાપરી કામ કરવું.

પાઠ ૩૫

ચોટલી=શિખા

સદરો=દુઝી બાહેતું

જીલદા=લટીઆ

મોટું પહેરણ

સાફ=આખું; બધું

કસ્તી=પારસી લોકો

ચોરણો=પગે બેસતો

ગિનની વણેલી દોરી

અને જાંઘેથી પહોળો

કંઠરપર બાંધે છે તે;

લેંધો

જનોઈ

કંઠર=કેડ

નાતબહાર=ખીજનાતમાં

ભેટ=કેડથી પગ સુધી

રિવાજ=ધારો

લટકતું લુગડું વીંટા-

હાથેવાળે=વર કન્યાના

ળવું તે.

હાથે હાથ મેળવીને

ઘનિર=લેંધો

ખાંડું=કન્યાને માંડવે

ધાધરો=ફરતો ઘેરવાળો

વરરાજા ન જતાં બે

અણીઓ

ધારવાળી તરવાર મોક-

ઓઢણું=છોકરીનું પહે-

લવામાં આવે છે તે

રવાનું લુગડું

વિધવા=જેનો ધણી મરી

લાજ કાઢે છે=માથાપર

ગયો હોય તે; રાંડેલી.

ઓઢેલો છેડો મોઢાપર

હલકી વર્ણો=નીચજાતો;

લાવે છે

(કાળી, દુબળા વગેરે)

સુરવાલ=પાટલુન

કાનડી=કાનડાના રહે-

વાસી

દક્ષિણી=દક્ષિણના રહે-

વાસી

ગુજરાતી=ગુજરાતના

રહેવાસી.

કાઠિઆવાડી=કાઠિઆ-

વાડના રહેવાસી

કચ્છી=કચ્છ પ્રાંતના

રહેવાસી

શીઆ ૧ મુસલમાની

સુન્ની ૨ ધર્મના પંથ છે.

ચહેરો=મોતો સકંકો;

શિકલ

પહેરવેશ=પોશાક

રીતરિવાજ=ધારો

અનુસરતા=મળતા

વર્ણ=જાત

હટ=રજ; પરવાનગી

હટ હોય છે=ખાધ

હોતો નથી?

ખાધ=હરકત; અડચણ

શબ્દ=મુડદું

સગડી=અસ્તુ; પારસીના

મુડદાં મુકવાનો કુવો

બોલી=ભાષા

રોટી=રોટલી

ભાકર=રોટલી

માટી=માંસ

ભાકર=રોટલી

સવાલ—મુખ્ય ઇલાકામાં મુખ્ય વસ્તી કયા કયા લોકની છે? હિંદુઓના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય? મુસલમાનના કેટલા ભાગ પાડી શકાય? એ ભાગ શા ઉપરથી પડ્યા છે? એ ત્રણે જાતો ઓળખવાની નિશાની આપો. એ ત્રણે જાતોના રિવાજ સમજાવો. ગુજરાતમાં કયા લોકો દારૂ પીએ છે તથા માંસ ખાય છે? એ ત્રણે જાતનાં ઐરાં ઓળખવાની નિશાની આપો. બોલી વિષે કહેવત બોલો અને તેનો હાખલો આપો.

સાર—દેશ દેશના રીતરિવાજ તથા બોલી જુદી હોય છે.

પાઠ ૩૬

વિશ્વામિત્ર=ગાંધી રાજા

ના મુત્ર; સપ્ત ઋષિ

માંના એક

વસિષ્ઠ=રામચંદ્રના ગુરુ

જાણીતાં=પ્રખ્યાત

કુળગુરુ=રાજગોર; પુરો

મુખયા=સિકાર [હિત

આશ્રમ=મઠ

આવકાર=આદરમાન

વાનીનું=વસ્તુનું

કામધેનુ=મનમાં ખારેલી

વસ્તુ આપનાર ગાય

માગણી=માગું

બળાટકારે=જોર જીલ

મથી

અગણિત=બહુજાન

વીર=યોદ્ધા

તપોબળ=તપ વડે જે

શક્તિ મળે છે તે

રાજબળ=રાજ વડે જે

શક્તિ મળે છે તે

વિસાત=ગણતરી

પદવી=ઓદ્દો,

રાજપાટ=રાજગાદી

ભારે તપ=બહુ તપશ્ચર્યા

બૂલથાપ=બૂલાવો

ભંગ=નાશ

અક્ષરિપિ=આક્ષર ઋષિ

થયો હોય તે

રાજર્ષિ=રાજાએ માન્ય	એવી વસ્તુ છે કે શક્તિ.	ધિમા; પ્રાપ્તિ, પ્રાકા-
કરેલા ઋષિ	(એ આઠ પ્રકારની	ન્ન, ઇશિત્વ, વશિત્વ)
નિર્મળ=ચોડાનું	ગણાય છે (અણિમા,	
સિદ્ધિ=મેળવવાને મુશ્કેલ	મહિમા, ગરિમા, સ-	

સવાલ—વિશ્વામિત્ર કાણુ હતો? એ ઋષિ શી રીતે થયા? વિશ્વામિત્રને કય પદવી મેળવવાની ઇચ્છા થઇ અને શા ઉપરથી? વિશ્વામિત્રની વાત કહો.

સાર—ધણી મહેનત કરવાથી ધારેલી વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે. જેનામાં ક્રોધ અને માનની ઇચ્છા હોય છે તેનામાં સારા ગુણ આવતા નથી.

પાઠ ૩૭

ખસેડવા=દૂર કરવા
વિદ્ધ=ઢરકત; અડચણ
કામ હાથ પર લે છે=કામ
ની શરૂઆત કરે છે
કાચર=નાહિંમતવાન
અમર=મરે નહિ એવું;
પરવા=ઢરકાર (કાચમ
આગ્રહ=મંડયા રહેવું;
ફરી ફરીને કરવું.
હાર મારીશ=જીવતો
મારી નાખીશ
ફંસ=ચુરોપ ખંડની
પશ્ચિમમાં એક દેશ છે

ઈજનેર=ખાંધકામ જા-
ણનાર;
સંયોગીભૂમિ=એ મોટા
જમીનના ભાગને સાં-
ધનારો જમીનનો
સાંકડો ભાગ
પાધરાં=સીધાં
નહેર=નદીમાંથી પાણી
લઈ જવા માટે ખો-
ડેલો ખાડો
છાતી=હિંમત
મહાભારત=મધ્ય કંઠ
ખ્યાલ=ચિત્તાર

મેશક=નક્કી
સીધી=હબસી નામે એક
જાતનાં ભોજ
તોડ=નિકાલ; ચુકાદો
ફેડ્યાં=દૂર કીધાં
તરીકે=ગણીને; માનીને.
અગર=અથવા
ગુલામગીરી=જબરજ-
સ્તીથી ગુલામ કરવા-
નો રિવાજ
સફળ થયે=પાર પડ્યો.
એક સામટાં=એકદમ
ગુલામ=વેચાતો લીધેલો
ચાકર.

સવાલ—બાપલો તથા હિંમતવાન કોને કહેવો? કયા કયા માણસો હિંમતવાન થઈ ગયા અને તેમણે શું શું કામો કર્યા? તેમને શું શું હરકતો નડી? ગુલામો વેચવાનો ધંધો કોણે બંધ કરાવ્યો? ગુલામગીરી કયા સનમાં બંધ થઈ?

સાર—જે કામ આરંભવું તે પુરું થતાં સુધી છોડવું નહિ ને હિંમત હારવી નહિ.

પાઠ ૩૮.

પટરાણી=રાજની મુખ્ય

રાણી

કાં=કેમ

પરોવાયું=લાગ્યું

આતક=એક જાતનું

પક્ષી

પ્રતિદિન=દર મેશાં

ખર=ગધેડો

ધુવડ=એક જાતનું પક્ષી

(એનો દેખાવ ધણો

કદરૂપો હોય છે એ-

નાથી દિવસે દેખીતું

નથી)

નિજ=પોતાનો

વાસ=રહેઠાણ (કામ

નિજવાસ=પોતાનો મુ-

હરાયો=હરામનો; પાર-

કાનો

વતન=જગીર

જતન=રક્ષણ

ગુજમાં=ગજવામાં

દી=દિવસ

ભે=માક; ભો

આકળા=ગાભરા

શેતરંજ=મુદ્દિબજની

રમત

દીનોનાથ=ગરીબનો

ધણી; પરમેશ્વર

પટ=કકડો; દાવખેલ

ભલાવો=ઓરીઓ

શૂર=શૂરાતન; બહાદુરી

પડશે તેવા દેવાશે=જેવું

હુ:ખ પડશે તેવો તેનો

નિકાલ થશે.

જુદ્ધ=યુદ્ધ; લડાઇ

હક=જીદ; આડાઇ

દાવો=હક

રણવાસ=જનાનખાતું

રણસંગ્રામ=લડાઇ; જુદ્ધ

સિંહણ=સિંહની માદા

પાણી=બજા; જોર

બાણ=તીર

ચોટ=દાવ

ભાગ્યે=જવલ્લે; કવચિત

કાચી=ઓછી; થોડી

ખીલાને જોરેજ=ધણીની

હુકમી

પલોટાવું=અનુભવ લેવો

વિદ્યા=હુમર; કળા

ખાળો=અટકાવ

હારે=સાથે

જશ=કીર્તિ; આખર

કાળજી દાટશે=પેટમાં

ધારકો પડશે.

શમી=મટી; દૂર થઇ

સવાલ—પ્રતાપસિંહ શા કારણથી ઉદાસ હતા ? કોને ચિંતા હોય અને કોને ના હોય ? એ વિષે ડાહ્યા કવિઓ શું કહે છે ? રાણી અને પ્રતાપસિંહ વચ્ચે શું શું વાદવિવાદ થયા ?

સાર—ધણિઆણીએ ધણીના હુકમને તાબે થવું.

પાઠ ૪૦.

છાંટાએ=જરાપણ

ઉદ્ધત=ગમે તેમ ચાલનાર

હજુરી=પાસે રહેનાર

નોકર

ઉંચે ઊડવાના સાચા=પ્રતિષ્ઠિત=કાચ કે પા-

બલુન

આતુરતા=ઇતેજરી

હોજ=પાણીની મોટી

ટાંકી

ણીમાં દેખાતી સામી

છખી

જગીર=કામના બદલા-

માં મળેલી જમીન

સવાલ—અક્કલબાજખાંમાં અક્કલ કેટલી હતી ? એની અક્કલની વાત કહો.

સાર—ઉપરીએ અવિચારી હોય ત્યારે તાબાના માણસોએ સમયસૂચકતા વાપરી કામ કરવું,

પાઠ ૪૦.

મધરાત=વચલી રાત;

રાતના બાર વાગતાને

વખત.

ફેરણી=ચોકી; ફેરી, રોન

ધાંટા=બૂમ

ફડાફડ=ફડફડ

બંબાવાળા=બંબો રા-

ખનાર

નીસરણી=સીડી

માંડીને=ગોઠવીને

પથારી=બિછાતું

રંધાઇ=ગુંગળાઇ

તાળે વા=ચોકખી હવા

જગૃતિ=જાન; શુદ્ધિ

લાગ=દાવ; વગ

વાડાની ભીંત=વડો

પાંધરોજ=તરતજ

હડસેલો=ધડકો

જતાં=કાંપતા

ફેરા=આંટા; ચક્કર

છાતીવાળા=હિંમતવાત

અણીશુદ્ધ=વગર ઇજાએ.

જોખમ=સંકટ

સૂંઠ=કપડાંની નળી

આંકરો=ખેંચીતું પાડ-

વાતું ઓગર

ગોટાળો=હરકત

ઓલવાઇ=બુઝાઇ

સવાલ—રાત્રે સિપાઈઓ કેમ ફરતા હતા? તેઓના જોવામાં શું આવ્યું અને તેઓએ શું કર્યું? સુધારના માધ્યમથી કેટલાં માણસના જીવ બચાવ્યા અને શી રીતે? કયા કયા માણસના જીવ બચાવ્યા?

સાર—મિત્રને આફતની વખતે મદદ કરવી, એ આપણી ફરજ છે.

પાઠ ૪૨

મૃગજળ=ઝાંઝવાનું પાણી
(ખરું પાણી નહિ પણ
હવાના તપવાથી દેખા
તું પાણી)

કરડા=સખત

પાંચર=સપાટ

પ્રદેશ=મોટો દેશ

વિચિત્ર=તરેહવાર

દેખાવ=ભાસ

આખેહુબ્બ=મૂળને પુરે

પુરો મળતો.

ભર ઉતાળામાં=ફાગણ

ચૈત્રમાં

ભાસ=દેખાવ

ખારાધોડા=એ વીરમ-

ગામની પાસે ગામ

છે. (અહીં વરાગડું

મીઠું પાકે છે)

માહીતગાર=ખબરીતા

મિનારા=ખુરજ

ધુમટ=અર્ધગોળ શિ-

ખરવાળું ઢાંકણ; છ-

ત્રીના ઉપલા ભાગ

જેવો દેખાવ

ભોમીઓ=ખણીતો

ચક્રિત=સ્તબ્ધ; દિગ

પ્રવાસી=મુસાફર

સવાલ—મૃગજળ તે શું? તેથી લોકો કેમ જુલાય છે? કયા લોકો મૃગજળને ઓળખી શકે છે? મૃગજળને લીધે કેવા કેવા દેખાવ માલમ પડે છે? મૃગજળ તથા એને લીધે જે દેખાવો દેખાય છે તેનું કારણ સમજાવો. મૃગજળ કયાં કયાં દેખાય છે અને ક્યારે દેખાય છે.

સાર—મૃગજળ એ ખરેખરું પાણી નથી, પણ હવાના તપવાથી મેઘાનમાં અથવા રેતીના રણમાં મૃગજળ દેખાય છે. આ દુનિયા મૃગજળના જેવી છે, કારણ મૃગજળને લીધે ખરા દેખાવો ન હોવા છતાં દેખાય છે તેમજ દુનિયા આપણને દેખાય છે.

પાઠ ૪૩.

મહિમા=મોટાઈ

શુભ=અખોલ

કાઢણું=ફાડી ખાનાર

જનાવર

સૂઝી આળ્યો=માલમ

પડ્યો.

આંતર્યો=ધેર્યો; કબજે

કર્યો.

માથાથી પગ સુધી=

ધણીજ

ઝાળ=ગુસ્સો; કોષ

લાલચોળ=રાતા

નાલાયક=અદમાસ

અબધડી=હમણું ને

હમણું.

કુષ્ઠ=નાતો કુવો

ડોઢીયું=ડોઢું.

ગર્જના=ગડગડાટ

ધોસ=સામે અવાજ

ખાથ બીડવી=સામ!

ભવું.

પાણી ભરે છે=હિસાખ

માં નથી; ઉતરતું છે.

સવાલ—દુર્દાંતસિંહ પોતાનું ગુજરાન સાથી ચલાવતો ? રોજ કેટલા પશુ મારતો હતો ? જ્યાં પશુઓએ મળી શું વિચાર કીધો ? કાઢલાએ શું યુક્તિ વાપરી ?

સાર—(૧) શુદ્ધિ આગળ જોર કંઈ વિસાતમાં નથી. (૨) શેરને માથે સવાશેર હોય છે માટે અહંકાર કરવો નહિ.

પાઠ ૪૪ મો.

નળ=લોહા કે ચિનાઈ

માટીનાં ભુંગળાં.

જનમારામાં=જિંદગીમાં

ઠેર ઠેર=ઠેકાણે ઠેકાણે

ફાંકી=હોળ

જનસેજ=માગ્યેજ

લીકમ=સખત જમીન

ખોદવાનું ઓળર.

જોની એકધારે ઠેકા.

જો નેવી ને બીજી

અંકવાકારની હોય છે.

છીણી=ધાતુ કાપવાનું

ધારવાળું લોહાનું

ઓળર. લાકડાં ફા-

ડવાના કામમાં પણ

આવે છે.

પેચ=આટો

સરો=રોડ; અપલી

ટાની=અળખા ખોદવા

દડદડ=ધડધડ

સુધરાઈ ખાતું=મ્યુનિ-

સિપાસિટિ

જંગી=ધણી મોટી

સગવડ=જોગવાઈ.

વરાળયંત્ર=વરાળથી

ચાલતો સંયો

જોડાણું=સંધાણું

અગ્ર=ગ્રહ

અમાન=માંજો વખત

ખામ=જાન, સનજ

સવાલ—શહેરમાં મીઠું પાણી નળ વાટે ક્યાંથી આવે છે ?
એ ટાંકીઓ ઉંચી બાંધવાનું કારણ શું ? નળનું જોડાણ શી રીતે
કરે છે તે સમજવો. મીઠા પાણીના નળથી શો લાભ ? નદીના મુખ
આગળ કુવા નહિ માળવાનું કારણ શું ?

સાર—પાણી વગેરે પ્રવાહી પદાર્થ જોટલી ઉંચાઈએથી આવે
છે તેટલી ઉંચાઈએ ચઢી શકે છે. મતલબ કે પ્રવાહી પદાર્થોમાં
સરખી સપાટીમાં રહેવાનો ગુણ છે.

પાઠ ૪૫.

તંદુરસ્તી=સ્વખાકારી;
આરોગ્યતા
સખળ=મજબુત
ખિમારી=રોગ; બાધિ.
મરડો=પેટમાં દુઃખીને
ઝાડો થવાનો રોગ
સંધરણી=વારે વારે
ઝાડાનો થવાનો રોગ
અભાવ=અચ્છી; અ-
પ્રીતિ

વિદાય થયા=ગયા
મધુર=મધુર=જરા જરા
શોખ=મિલ્કા; પ્રીતિ
ખુલાસો=સમાધાન
ખાટલે પડેલા=માંદા;
ખિમાર
લાગણી=દાઝ; દયા
ચાંપતા=તરતજ; લા;
ગલા
કાસળ=મૂળ; જડ
ભર=ગીચ; ધણી

ઉકરડા=છાણ મૂત્ર વગેરે,
કોહવડાવવાની જગ
જાનર=સંડાસ
ચાળું=મચાળું; કુવાના
ઉપર છોખ ઢાળ
પડતું બાંધેલું હોય
છે તે
ગંદકી=ગોજવાડ
મંરી=ઉતરી
જંતુ=નાના જીવડાં
કોહ=ઢોર રાખવાની
જગા

સવાલ—ગામમાં મરણનું પ્રમાણ વધ્યું ત્યારે કાણે કોની
મારફત તપાસ કરાવી ? ગામના લોકો કયા કયા રોગથી પીડાતા
હતા ? સાહેબે એ ક્યાં જાણ્યું ? ગામમાં રોગનું મૂળ કારણ શું
હતું ? સાહેબે રોગનું મૂળ કારણ જો પાણી તે બાબત શું શું
હતીકત કહી ? પાણી સ્વચ્છ કરવાની કેટલી ને કઈ કઈ રીત છે ?

દૂધ સ્વચ્છ રાખવા માટે શું શું બહામણ કરી ? પાણી તથા દૂધમાં હવા ચૂસવાનો ગુણ કે છે કે નહિ ? હોય તો દાખલો આપી સમજાવો.

સાર—સ્વચ્છ હવા, સ્વચ્છ પાણી તથા સ્વચ્છ ખોરાકનો ઉપયોગ કરવાથી રોગ થવાની ધારતી રહેતી નથી, માટે ઉપરની ત્રણ બાબતોપર ખાસ કાળજી રાખવી.

પાઠ ૪૭.

વર્તણુક=ચાલ ચલગત
પ્રમુખપદ=સભાના ઉપ-
રીની જગા.

હજીર=આગળ
રજીર=મોજીર; હાજર
પરવડતી=અનુકૂળ
આવતી

તરફી=મહેનત

વૈતર=સખત મજૂરી
મીઠું મરચું બભરાવીને=
વાત વધારીને

સુગંધ=સારીવાસ; ખુશખો
દુર્ગંધ=નહારીવાસ; બદખો

ધોર=બિહામણી
ગાંડાપણું=ગાંડાપણું;
મુખાઈ

પોષણ=ગુજરાન

નબીએ=ટકીએ
આવેશ=ક્રોધ; ગુસ્સો
અસર=લાગણી

ટટાર થયા=અસહ
સ્થિતિમાં આવ્યા

આરોગ્ય=તંદુરસ્ત
જાતમહેનત=શરીરની
મહેનત

નિભાવ=ગુજારા

સવાલ—હાથ, પગ, જીભ, દાંત, નાક, કાન એ દરેક શું શું કામ કરે છે તે કહો. પેટ શું કામ કરે છે તે કહો. મગજ શું કામ કરે છે ? બધા અવયવોએ કામ કરવું બંધ કીધું તેથી શું પરિણામ આવ્યું ? આપણને એક બીજાની મદદની જરૂર છે તે દાખલો આપી સમજાવો. (જવાબ પાઠ ૬.)

સાર—આ દુનિયાનો આધાર એક બીજાની મદદપર રહેલો છે.

પાઠ ૪૮.

દેશવાડા=દેવળવાડા;

આપું પવિત્ર ઉપરના

દહેરાનો ભાગ

પ્રેમ=આસ્થા; પ્રદા

કુંભારીઆ=એ આરાસર

પથત ઉપર છે

પાલિતાણા=કાઠિઆ-

વાડમાં શિશુન પર્વ-

ત પાસે શહેર છે.
 ગીરનાર=કાઠિઆવાડમાં
 મોટા પર્વત છે.
 રણિઆમણાં=સુંદર
 જૈન=શ્રાવક
 પરધર્મ=ખીજો ધર્મ
 બાંધણી=બાંધકામ
 નકશી=કોતરકામ;
 કોતરણી
 સુમમ=સહેલું; સુતર
 માધલ=પોણો માઉ
 વાહનો=ગાડી ધોડા
 વગેરે ખેસવાનાં સાધનો
 હાવણી=લશ્કરનો મુકામ
 રમણિય=સુંદર
 આરણપહાણુ=સંગેમર-
 મર; એક જાતનો
 અળકતો પથર
 અણુહીલવાડ=પાટણુ; એ
 સરસ્વતી નદીને કાંઠે

રાજધાનીનું શહેર
 હતું. એ વનરાજ
 આવડાએ ધ. સ.
 ૭૪૬ માં અણુહીલ
 ભરવાડના નામથી
 વસાવ્યું હતું.
 શિખર=ટોચ
 આદિનાથ=જૈન ધર્મ
 સ્થાપનાર પહેલા
 તીર્થંકર
 કાખેલ=હોશિયાર.
 કોતરણી=કોતરકામ;
 નકશી
 રાજ=એક દિવસનો
 પગાર.
 શામા=દેખાવ
 દેરાણી=દીયરની વહુ;
 જેઠાણી=જેઠની વહુ;
 વરના મોટાબાઈની
 વહુ

ધ્યાન ખેત્રે=મોઢ પ-
 માટે; અગ્નયન કરે
 ગભારો=દેવળના જે
 ધુમટવાળા ભાગમાં
 મૂર્તિ હોય છે તે
 દેરાસર=દહેર
 બારીક=ઝીણું
 ખીણું=છાપ
 સભા મંડપ=દહેરાની
 અંદરનો આગલો
 વિશાળ ભાગ
 નેમિનાથ=જૈન ધર્મના
 ૨૨ મા તીર્થંકર
 વિરમય=અગ્નયન;
 નવાઈ
 નિર્જીવ=જીવ વગરની
 પ્રવીણ=હોશિયાર
 રાણકપુર=એ રજપુત-
 સ્તાનમાં છે.

સુવાણ—કયા લોકોને ધર્મપર આસ્થા ધણી છે? કયા લોકો
 ધર્મના કામમાં મુજબ પૈસા ખરચે છે? જૈન લોકોનાં જોવા લા-
 મક દહેરાં કયા છે? આણુ જેવું હોય તો શી રીતે જવાય? રાણકપુર

કયાં છે? વિમળશા, તેજપાળ, વસ્તુપાળને ઝોળખાવો. એમણે કયાં દહેરાં બાંધ્યાં? સરસ દહેરાં કયાં છે? આદિનાથ અને નેમિનાથ કાણ? કયું કોતરકામ બહુ વખાણુવા લાયક છે? જેઓએ એ દહેરાં જોયાં છે તેઓ આ દેશ માટે શું અભિપ્રાય આપે છે?

સાર—ધર્મનાં કાર્યો કરવાં કે જેથી નામ અમર રહે.

પાઠ ૫૦.	થોડી મુદત માટે	કરવા વગેરે સંબંધી
પરાક્રમી=સમર્થ; જો	ધીરેશું નાણું	જે વિદ્યા તે
રાવર; શૂરવીર	પુરોવો=સાખીતી	ડાંગ=ભડી મળખુત
પરદુઃખભંજન=પારકાનું	બનાવટી=ખોટા	લાકડી
દુઃખકાપનાર	સ્તબ્ધ=દિંગ; ચકિત	ઉગામી=ઉથાપી
શેખી=મોજી	સાખીત=ખર	પાંહે=પાસે
ઉદાર=મોટા મનનો	પ્રપંચ=તરકટ	નીયા=ઈન્સાફ
શ્લોક=છંદ; બે કે ચાર	શિરામણુ=નાસ્તો	ફાંછી=ફાંસી; શૂળી
ચરણુની કવિતા	હાસ=થાકીને વિશ્રાંતિ	હાનિ=ખગાડ; નુકસાન
રમરણુશકિત=યાદદાસ્તી	લેતી વખત બોલે છે તે	હાચે હાચું=ખરેખર
કમાણી=પેદાસ; રણતર	રાજવહીવટ=રાજકાર	કારે=કયારે
મતલબ=સાર	ભાર	અમૃત બરાબર=ગુણુ
વડવા=આપદાદા	વેદકશાસ્ત્ર=રોગ પાર.	કારી
ઉછીનું=વગર બાજે;	ખવા તેના ઝોસડ	

સવાલ—ભોજરાજ કયા વંશના? એ વિક્રમ પછી થયા કે પહેલાં? એના વખતમાં ગુજરાતમાં કયો રાજા હતો? ભોજરાજ શાને માટે પ્રખ્યાત થઈ ગયો? ભોજરાજ વિષે શું કહેવામાં આવે છે? એની સજાના પડિતોએ શો પ્રપંચ કયો? એ પડિતોના માથાનો

કાણ મળ્યો ? તેણે શું કીધું ? રાજાએ તેને કેટલું ધનિમ આપ્યું ?
ભોજરાજા નગરચર્યા જેવા કેમ નીકળતો હતો ? ભોજરાજા સાથી
ખૂશ થયા ?

સાર—(૧) દરેક માણસે વિદ્વાનને માન આપવું. (૨)
ગરીબોના ઉપર દયા રાખવી.

પાઠ પર.	સંયો.	વાંઠકાપતું=નસ્તરતું
તાણુ=તંગાસ	નર્પા=નિરોગી; રોગ	ગુણુદોષ=દાયદા ગેર-
બિનાશ=ભેજ	વગરના	દાયદા
પુરણી=પુરાણ	પહેલું સુખ તે જાતે	ઔષધ=ઔસડ; દવા
કારીગર=કામ કરનાર	નર્પા=પહેલું સુખ તે	ખનીજ=ખાણુમાંથી
ધમણુ=વા પુકવાનો	જાતે નિરોગી	ખોદી કાઢેલી

(જે પદાર્થ ભોંયમાંથી ખોદી કાઢવામાં આવે છે તે ખનીજ
પદાર્થ કહેવાય છે.)

ખજનો=ખંડાર	ણસ	આખાદ=સુખી
સહગહરથ=સારો મા-	તરીકે=માફક; પેઠે	

સચ્ચલ—ગાંમ વસાવવામાં કોની કોની જરૂર પડે ? ગામમાં
કોની ધણી જરૂર પડે ?

પાઠ પર.	ત્યાગ=છોડવું તે	વાનો તથા વહાણ
નામાંકિત=પ્રખ્યાત	ભયંકર=પળાય નહિ	હંકારવાનો ધધો
હસ્તિનાપુર=એ દિલ્હી.	એવી; સખત	કરનાર
ની પાસે હતું	પ્રતિજ્ઞા=ખાધા; પણ	કાંતિ=ખુબસુરતી
પેઠી=ઔસાદ; વંશ	રૂપવાન=ખુબસુરત	પાંડવ=પાંડુ રાજાના
સ્વાર્થ=પોતાની મતલબ	માછી=માછલા પકડ-	છોકરા

ગોજનમધા=સત્યવતી;

વ્યાસની માતા

ઉત્કંઠા=આતુરતા

માગુ=માંગણી

ગંભીર=ધણી બારે

ભયાનક=પાળી ન શકાય

અલ્પચારી=કુવા [તેવી.

રહેવાનું વ્રત પાળનાર

કોલ=ચયન

કૌરવ=કુરરાજના કુળમાં

ઉત્પન્ન થએલા;

ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા

સવાલ—હસ્તિનાપુર ક્યાં હતું ? હસ્તિનાપુરમાં કોની

ગાદી હતી ? શંતનુ રાજનું લગ્ન કોની સાથે થયું હતું ? તેને કેટલા

છોકરા થયા હતા ? બધા જીવતા હતા ? સૌથી નાના છોકરાનું

નામ શું ? પાંજળથી તેનું શું નામ પડ્યું ? અને શા કારણથી ?

શંતનુ રાજ દિન પર દિન કેમ સુકાવા લાગ્યા ? બિંબે પિતાને

માટે કેવી કેવી પ્રતિજ્ઞા લીધી ?

સાર—માળાપની મરજી સાચવવાને ગમે તેટલું દુઃખ પડે તે

સહન કરવું.

પાઠ પડે.

સોમનાથ=પ્રભાસપાટણ

અફઘાનિસ્તાન=અફઘા-

ન લોકોનો દેશ

ગીજની=અફઘાનિસ્તાન

નું મુખ્ય શહેર

કરલામી=મુસલમાની

વેરાન=ઉજ્જૈન

દ્રવ્ય=પૈસા

મંદિર=દેવળ

રત્ન=હીરા, મોતી, મા-

ણિક વગેરે કીમતી

જવાહીર.

નટ=નાચ કરનાર.

નૃત્ય=નાચ

ખ્યાતિ=કીર્તિ; નામના

ખંડન કરવું=ભાંગવું

પંજનળ=પાંચ નદી વ-

ચ્ચેનો મુલક

જમાવ્યું=એકઠું કર્યું

કૂચ કરી=મુકામ ઉઠાવ્યો

રણુ=રેતીનું મેદાન

જંગી=તોપની બારી

તાકાત=અળ; જોર

મરણીઆ=મરવાની

દરકાર વગરના

પુનરેજ=કતલ

નામના=ખ્યાતિ; કીર્તિ.

કબર=ધોર

વિસારે પડ્યાં=ખૂલી ગયાં

આગ્રા=હિંદુસ્તાનમાં

જમના નદી પર

શહેર છે;

ચાલુક્ય=સોલંકી

અધાપિ=આજ પણ

પણુ=આગ્રા

સવાલ—મનના બીજા કોઈ પાદ-દ ? તેણે હિંદપર
કેટલી સ્વારા ? કેટલી સ્વારા ? હર ? શું હતો ? સો-
મનાથ પદાર્થ ? કેટલી સ્વારા ? કેટલી સ્વારા ?
તેણે કુ જોડ ? પેલા ન હોય ? કેટલી સ્વારા ?
મૂર્તિના કકડા તથા કમાળ ? શું થયું ? કેટલી સ્વારા ?
રાજાએ સમનાવ્યું ?

પાઠ ૫૪.

સુરત=તાપી નદીને ડા-
એ કાંઠે આવેલું શહેર
પ્રસિદ્ધ=જાણીતું
મુખ્ય=મોટું
બુદ્ધ=પોતાનો
નામીયુ=પ્રખ્યાત
બાર=વહાણ લંગારવાની
જગો
મલબાર કાંઠો=મદ્રાસ
ઈલાકાનો પશ્ચિમ
કિનારો
અત્રા=હકુમત

જહાંગીર=અકબરનો
છોટરો
સત્કાર=આદરમાન
કાશ્લો=ટાળું
દહતા=હિંમત
અગ્નિનૌકા=ઝટ સળગી
ઉઠે એવા પદાર્થ
બરેલા હોય અને
દુસ્મનનાં વહાણને
ભેરવીને સળગાવી
મૂકવાને આંકડીઓ
હોય એવું વહાણ
સ્થિતિ=હાલત

કોલકરાર=ખેલી
કોડી=માલ ભરવાની
મોટી વખાર
બીજ=મૂળ; શરૂઆત
સર્વત્ર=સર્વથા; બધે
મથક=મુખ્ય સ્થાન
વલંદા=ડચ; હોલાંડ
દેશના રહેવાસી
શિવાજી=મરાઠી વંશનો
સ્થાપનાર
બંદુકની ગોળી=છરા
નિશાની=એધાણી
ચઢતી કળા=આખાદી
અરસામાં=દરમિયાનમાં

સવાલ—સુરત કઈ નદીપર છે ? એ શહેરમાં બધો રોજગાર
ચલાવવાને કઈ કઈ યુરોપી પ્રજા આવી હતી ? સુરતમાં કઈ પ્રજા
પહેલ વહેલી આવી હતી ? સુરતમાં અંગ્રેજોને કણે હરકત કરી ?
શું હરકત કરી ? મુંદાળી આમળ કોને કોને કોની સાથે ચલાવવા

હતી ? અંગ્રેજોને સુરતમાં કેડી બાંધવાની રજા કોણે અપાવી ? કયા સનમાં અંગ્રેજોએ કોડી બાંધી ? (૯ સ. ૧૬૧૬)

અંગ્રેજ સત્તાનું બીજા ક્યારણી રોપાયું ? અંગ્રેજોની કોડી હાલ છે કે નહિ ? શિવાજીએ સુરત કયા સનમાં લૂટયું ? અંગ્રેજોએ પોતાનું મથક શા કારણથી બદલ્યું ? પછી કયાં કીધું ?

પાઠ ૫૬.

સ્થાપન=મંડાણ
ટપાલ ખાતું=પોસ્ટ ખાતું
સવડ=સગવડ
પાકી ગોઠવણ=યોગ્ય
બંદોબસ્ત
પતાં=કાર્ડો
પરબિડીઆં=ટિકિટવાળાં
કવર
ખેપીઓ=કાસદ
માનવાચક=માન આપ-
નારા
તીર્થરૂપ=તીર્થના જેવા

પવિત્ર; એ શબ્દ વડી-
લના નામ સાથે વપ-
રાય છે
ચિરંજીવી=લાંબી મુદત
જીવનાર. છોકરાના
નામની પહેલાં વડીલ
આ શબ્દ વાપરે છે
રાજમાન રાજેશ્રી=જેને
રાજ તરફથી માન
અને પૈસા મળતા
હોય તે
સૌભાગ્યવતી=જેનો
ધણી જીવતો હોય તે;

પરણેલી સ્ત્રી
મંગાસ્વરૂપ=એ શબ્દ
વિધવા સ્ત્રીના નામની
પહેલાં વપરાય છે
સરનામું=નામ ઠામ
પત્તો=ડેકાણું
સૂચના=ચેતવણી
કમવાર=એક પછી એક
કસ્બો=તાલુકાનું સૈથી
મોટું ગામ. જે ગામમાં
૫૦૦૦ કરતાં વધારે
માણસની વસ્તી હોય
તે કસ્બો કહેવાય

સવાલ—કામળ સહીસલામત પહોંચવા માટે કઈ છ સૂચના

ધ્યાનમાં રાખવી ?

પાઠ ૫૮.

કેસરેકિદ=એ નામનો
કલકામ

સતી=પતિવ્રત ધર્મ પાળ
નાર સ્ત્રી; પતિવ્રતા
સંભવ=આશા

સંપૂર્ણ=પુરેપુરી
આચરણ=ચાલચલમત
અવસ્થા=હાલત

સલાહ=અનુમતિ; સંમતિ	વાળી; ભગવાળી	હસ્તક=તાબામાં
પ્રયાસ=મહેનત	સબ્યતા=સલુકાઈ	ઢંઢેરો=સરકારી જાહેર
નિષ્ઠા=ભાવ; આસ્થા	ધાયણ=જામી	નામું
વિધવા=જેનો ધણી	પરગણુ=પરોપકારી	પદ=પદવી
મરી ગયો હોય એવી	બૂજ=કદર; પિછાણ	ખેદ=દીલગીરી
સ્ત્રી; રાંડેલી સ્ત્રી	ભાષા=બોલી	વિસ્તાર=ફેલાવો
યાદગીરી=નામના; કીર્તિ	મમતા=ચાહના; માયા	પૂજ્યભાવથી=પવિત્ર
દબદબા ભરેલી=ઠાઠ	મુનશી=શિક્ષક	લાગણીથી

સવાલ—મહારાણી વિક્ટોરિઆએ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલાં વરસ રાજ્ય કર્યું? મહારાણીનો જન્મ ક્યા સનમાં થયો હતો? કેટલા વરસની ઉંમરે ક્યા સનમાં ગાદીએ બેઠાં હતાં? એમના પિતા-જીનું નામ શું? એમનું લગ્ન કોની જોડે થયું હતું? મહારાણી ક્યા સનમાં વિધવા થયાં? મહારાણી હિંદુસ્તાની ભાષા જાણતા હતા કે નહિ? કંપની કનેથી કારભાર મહારાણીના હાથમાં ક્યા સનમાં આવ્યો? ૧૮૮૭માં શું બનાવ બન્યો? મહારાણીનું નામ હાલમાં શા માટે યાદ કરવામાં આવે છે?

ચોથી ચોપડીનો “લિક્કેશન શિક્ષક” અઢી આના.

બીજા ભાગના અર્થ.

પાઠ ૬૦.	મૂળ સ્થાપનાર મદુ	હારકા=કાઠિઆવાડના
અશોક=ચંદ્રગુપ્તના	નામે રાજા હતો તે	વાયવ્ય ખુણામાં જાહેર
દીકરાનો દીકરો	ઉપરથી એ નામ	હું છે. એ હાલ ગાયકવાડ
જાડવ કુળ=એ કુળનો	પડ્યું છે.	સરકારને તાબા છે

એમાં રણુછોડજીની
મૂર્તિ છે

યુનાન દેશ=યુરોપ ખંડ
ની દક્ષિણમાં દેશ છે તે

ધ. સ. પૂ.=ધર્મ સન
પહેલાં

નિરાધાર=આધાર વગ-
રના; ગરીબ.

દવાખાનાં=હોસ્પિટાલો

ધોરી=સરીયામ

ચોતરા=ચપુતરા

આશ્રય=મદદ; ઉત્તેજન

સ્તંભો=ચાંબલા

મૂળતત્ત્વો=જે મુદ્દા કે

સિદ્ધાંતોપર ધર્મ રચા-

યો હોય તે

લિપિ=લખેલી લાખા

મુખ્યત્વે ધ્યાન કરીને

હિંસા=હત્યા; ખૂન

શ્રમણો=સાધુઓ

ઉડાઉ=ખર્ચાળુ

હિત=ભલું; કલ્યાણ

મત=એકાદો ધર્મ માર્ગ

આમહ=ખળાત્કાર; દયાણ

વૃત્તાંત=હકીકત

લાડી=વહુ

લંકા=સિંહલદ્વીપ; હિંદુ-

સ્તાનની દક્ષિણમાં બેટ

છે તે

સંગમ=નાની નદી મોટી

નદીને જે જગાએ મળે

છે તે જગો

પૌત્ર=છોકરાનો છોકરો

પુરાણ=હિંદુઓના એ

નામના જુના ગ્રંથો

સવાલ—બૌદ્ધધર્મને કયા રાજાએ આશ્રય આપ્યો હતો ?
ચંદ્રગુપ્ત અને અશોક કયા વંશના ? તેમની રાજધાની ક્યાં હતી ?
અશોકે પોતાની રૈયતના લલાને માટે શું શું યોજના કરી ? ગીર-
નારના લેખમાં શું લખેલું છે ? લંકાની લાડી ને ધોધાનો વર એ
કહેવત શા ઉપરથી પડી ?

પાઠ ૬૧

વંશજો=વંશમાં જન્મેલા

ખડેરા=ભાંગી પડેલી

ધમારતો

ગુર્જરરુદ્ધ=ગુજરાત

નીડર=ખીએ નહિ એવો;

હિંમતવાન

વચની=બોલેલું પાળનાર

ચાલુક્ય=સોલંકી

ભાટ=એક જાતના વાહન

ભુ; ખરા ખોટા વખાણ

કરનાર

પટાવતો=રાજના મુખ્ય

સરદારો

કતલ=કાપાકાપી

પડાવ=મુકામ

મરણીઆ થઇ=યાહોમ

કરી; ઝંપાવી	સચકતા વાપરીને	યાહોમ કરીને=મરણીઆ
મર્ભવંતી=એ જીવવાળી;	નિભવ=નીક વગર	થઇને
હહાડાવાળી	રણુભૂમિ=લડાઇનીજગો;	ઝૂઝીને=જુરસાથી લડીને
સમય વિચારીને=સમય	રણુક્ષેત્ર	

સવાલ—અશોક પછી કેટલે વરસે મૌર્યવંશના રાજાઓની સત્તા ઊડી? ત્યાર પછી પરદેશી રાજાઓનો અમલ કેટલાં વરસ રહ્યો? તેમાં કયા રાજાઓ બળવાન થયા? ક્ષત્રપ પછી ગુજરાત કયા વંશના રાજાઓના હાથમાં આવ્યું? ગુપ્ત વંશ પછી કયો વંશ થયો? વલ્લભી વંશની રાજધાનીનું શહેર કયું અને તે કયાં હતું? વલ્લભી વંશ કેટલા વરસ ચાલ્યો? વલ્લભી વંશનો નાશ શી રીતે થયો? વલ્લભી રાજાઓ જાતના કોણુ હતા? ગુજરાત નામ શા ઉપરથી પડ્યું? વલ્લભી વંશ પછી કયા વંશનું રાજ થયું? તેની રાજધાની કયા નગરમાં હતી? ૬૯૬માં શા બનાવ બન્યો? એ બનાવ બનવાનું કારણ શું? જીવડ અને જયશિખર વચ્ચેની લડાઇનું વર્ણન કરો. ૩૫૬માં કોણુ? તેને જંગલમાં કોણુ તેડી ગયું અને શા માટે?

પાઠ દર.	શ્રેષ્ઠ=સૌથી સારો	સરસ્વતી નદીને કાંઠે છે
વનરાજ=જયશિખરનો	પુખ્ત ઉંમર=સમજાણી	ત્રાસ=ડર; ધાક; કંટાળો
છોકરો	ઉંમર; અઢાર વરસની	જુનાગઢ=ગીરનાર પર્વ-
દેખરેખ=તપાસ	ઉંમર	તની પાસે શહેર છે.
મૂળરાજ=રાજાનો છોકરો	કદાવર=ઉંચો ને ભરાઉ	હાલ એમાં મુસ-
એ મૂળ નક્ષત્રમાં જ-	શામળો=કાળો	લમાન રાજનું
ન્યો હતો.	શ્રીસ્થળ=સિદ્ધપુર. એ	

રાજ્ય છે.	બાલ=ધોળકા તથા	હજાર મહાદેવની માત
આલસા=જમ	ધંધુકા તાલુકાનો તથા	હતી તેથી એવું નામ
સતી થવું=ધણીના	કાઠિઆવાડનો કેટલોક	પાડ્યું હતું.
મુઝદા સાથે જીવના	ભાગ	દંતકથા=મેઢાની ચાલતી
બળી મરવું તે	સહસ્રલિંગ તળાવ=એ	ખરી ખોટી વાત
આણુ=દુવાઈ; હુકમ	નામનું પાટણમા	આધ=હરકત
સૌવ=શિવનો	તળાવ હતું એનાપર	વૃત્તિ=ભાવ; પ્રવૃત્તિ

સવાલ—વનરાજ નામ શાથી પડ્યું ? વનરાજે પોતાના બાપનું રાજ્ય શી રીતે પાછું મેળવ્યું ? વનરાજે કયું શહેર વસાવ્યું ? એવું નામ પાડવાનું કારણ શું ? ચાવડા વંશનો છેલ્લો રાજા કોણ અને તેણે કેટલા છોકરા હતા ? ચાવડા વંશ પછી કયો વંશ થયો ? એ વંશના પહેલા રાજાનું નામ શું ? એણે રાજ્ય શી રીતે મેળવ્યું ? મૂળ-રાજા નામ શા પરથી પડ્યું ? એની મા, બાપ તથા દાદાનું નામ કહો. સોલંકી વંશ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલા વરસ ચાલ્યો ? સોલંકી વંશમાં કયો શ્રેષ્ઠ રાજા થયો ? સિદ્ધરાજના બાપનું તથા માનું નામ શું ? મીનળદેવીએ શું બંધાવ્યું અને ક્યાં તથા ક્યારે ? સિદ્ધરાજના શરીરનું વર્ણન કરો. બર્બર કોણ ? સિદ્ધરાજે તેને શા માટે હરાવ્યો ?

જુનાગઢના રાજા સાથે લડાઈ થવાનું કારણ શું ? એ લડાઈ કેટલા વરસ ચાલી અને શું પરિણામ આવ્યું ? રાણકદેવીની ઓળખાણ આપો. યશોવર્મા ક્યાંનો રાજા તથા કયા વંશનો ? માળવાના રાજા સાથે કેટલા વરસ સુધી લડાઈ ચાલી અને તેનું પરિણામ શું આવ્યું ? સિદ્ધરાજે કયા કયા રાજાને હરાવ્યા અને કયા કયા મુલક ખાલસા કર્યા ? સિદ્ધરાજ નિર્દય હતો એ તમે શા ઉપરથી કહો છો ?

ક્રમાળ ક્યાં છે તથા શું છે? એ કાણે બંધાવ્યું તથા કાણે પુરું કરાવ્યું? શ્રીસ્થળનું બાણું નામ શું અને એવું નામ પાડવાનું કારણ શું? સિદ્ધરાજે ક્યાં ક્યાં બાંધકામો કરાવ્યાં? સિદ્ધરાજ લાણેલો હતો કે નહિ? સિદ્ધરાજે કેટલા વરસ રાજ કર્યું ને ક્યા સનમાં મરી ગયો? તમે શા ઉપરથી કહો છો કે અણહીલવાડની ગાદીપર સિદ્ધરાજ જોવો રાજ થયો નથી? એનો જન્મ ક્યા સનમાં અને ક્યા થયો હતો?

સાર—જર, જોર ને જમીન એ ત્રણે કશઆનાં મૂળ છે. મતલબ કે એ ત્રણને માટેજ લડાઈઓ થાય છે.

પાઠ ૬૩.

ઉમરાવ=અમીર

યોદ્ધા=સડવૈયા

અલાઉદ્દીન=ખીલજી

વંશનો બીજો બાદશાહ

પાટનગર=રાજનગર;

રાજધાની

બેગમ=બાદશાહ સ્ત્રી

બાગલાણુ=નાશકની

પાસે ડુંગર છે.

દીપી=શોભી; ખીલી

અધટિત=અયોગ્ય

આકૃત=દુઃખ

કપાઝપી=મારામારી

કાવ્ય=કવિતાનું પુસ્તક

દુરાચરણી=ખરાબ

ચાલનો

સવાલ—વાઘેલા વંશનો છેલ્લો રાજા કાણુ? કરણુધેલા પાસેથી કાણુ રાજ લીધું ને ક્યા સનમાં? કરણુની કઈ રાણી ખુબસુરત હતી? કૌલાદેવી કોની બેગમ થઈ? કૌલાદેવીની છોકરીનું નામ શું? તે કોની સાથે પરણી? કરણુનું મોત શી રીતે થયું?

પાઠ ૬૪

બંડ=દુશ્મન; બળવો

સડવૈયા=યોદ્ધા

પ્રજાતાપ=પરવાનો

અંતઃકરણુ=મન; દીલ

ધોર કર્મ=ધાતકી કામ

વાટપાડુ=રસ્તો રોકી

લૂટનાર

કાસળ=મૂળ

સરહદ=સીમા; છેડો;

છેવટની હદ

વસુલાત=મહેસુલ

બેશ=સારી; ઉમદા	યમાન	ઝોરસ=મેળો
પ્રવાહ=વહેણ	વણુકરો=વણુનાર	ધોર=પાપી
સુશોભિત=સારી શોભા	ઉમદા=સરસ	

સવાલ—ગુજરાતનો કયો સુખો સ્વતંત્ર થઈ ગયો? તેણે પોતાનું નામ શું રાખ્યું? મુજદરશાહના પુત્રનું નામ શું? વસુલાત ઉધરાવવાની રીત કોણે બાંધી? અહમદશાહના વખતમાં પ્રજા સુખી હતી કે નહિ? અહમદશાહે કયું શહેર વસાવ્યું? તેને હાલ શું કહે છે? હાથમતી શું છે? તેનો પ્રવાહ શા માટે બદલ્યો? શહેરની દોલત તથા આબાદી વધારવાને શું પ્રયત્ન કરીયો? અહમદશાહનો અમલ ક્યાંથી ક્યાં સુધી હતો? અહમદશાહની કબર ક્યાં છે?

પાઠ ૬૫	વાર વખણાય છે.	શાળાઓ
મોજલો=આનંદી	જગત બુશિર=જગત	બેટ=એ દારકાની પાસે
જામ=મુસલમાન રાજાના વંશનું નામ છે.	પોઈટ, એ દારકા	છે
બેગડો=બે ગઢ જીતનાર	પાસે છે	શ્રીમંત=પૈસાદાર
શ્રીતુર=હુલ્લડ; બંડ	ચાંચીઆ=દરીઆમાં લૂટ	ફરદોશ=આંબાવાડી
દાબ=કરબ	કરનાર	અમરાઇ=આંબાવાડી
શિરોહી=ગુજરાતની	ખાલસા=જમ	ઠાઠ=ભપકો; દબદબો
ઉત્તરમાં છે. ત્યાંની તર-	પ્રતાપ=કીર્તિ	વાજાંત્ર=વાજાં
	મુસાફરખાનાં=ધર્મ	ઉસ્તાદ=ગુરુ

સવાલ—મહમદશાહ બીજો કોની સાથે પરણ્યો હતો? બેગડો નામ શાથી પડ્યું? કયા કયા બે ગઢ જીત્યા? કેટલા વરસની ઉંમરે ગાદીએ બેઠો? ગીરનારની પડોશમાં કયું શહેર વસાવ્યું? કયા કયા રાજાઓને હરાવ્યા? ૧૪૮૨માં શું બનાવ બન્યો? દરીઆની

લડાઈમાં કોને કોને હરાવ્યા? મહમદવાદ કોણે વસાવ્યું? લમ-
રીઓ કુવો ક્યાં છે? અહમદશાહને ક્યાં દાટયો છે? મહુમદે લોકો-
પયોગી શું કામો કર્યાં? મુસલમાન પાદશાહોમાં સિદ્દરાજ નેવો
કયો પાદશાહ થયો?

પાઠ ૬૬.

સર=તાબે
લગામ=સત્તા
હસ્તક=તાબામાં
વશ=તાબે
બચાવી=પચાવી
કર=વેરો
દર=ભાવ
અધ્યા=મેટ કર્યા

ટકી શકાય=ટકર લઈ
શકાય
ખંભાત=મહી નદીના
મુખ આગળ શહેર
છે. હાલ એમાં મુસલ-
માની રાજ છે.
ફતેહ=જીત
વડોદરા=વિશ્વામિત્રી
નદીના કાંઠા પર ગાયક-

વાડ સરકારની રાજ-
ધાનીનું શહેર છે.
હવાતે=તાબે
મગર=અહંકારી
આપધાત=પોતાને હાથે
પોતાનો જીવ કાઢવો તે
અંત=છેડો

સવાલ—મહમદ બેગડા પછી કયો પ્રખ્યાત પાદશાહ થઈ
ગયો? તેણે શું કર્યું? બહાદુરશાહ કયા બે જગરા શત્રુને જીતી
શક્યો નહિ? ઇતિમાદખાન કોણ અને તેણે શું કર્યું? ગુજરાતનો
છેલ્લો મુસલમાન પાદશાહ કોણ? તેની પાસેથી ગુજરાત કોણે જીત્યું?

પાઠ ૬૭

આયુ=ગુજરાતની ઉત્ત-
રમાં પર્વત છે.
થટા=ભરાવ
અમકારા=અમકારા
કુંપકું=તાડછાનું નાનું

ધર
વાદળાં=આમલાં
નાળચું=નળી
ધુમસ=ધુમાડા જેવી
વરાળ. એને ઓસ કે
દવ પણ કહે છે.

ગંજ=ધાસનો ઢગલો
ભિજ=ભિનાઈ; ભિનું
થઈ
બધાઈ જાય છે=હરી
જાય છે
કરા=આકાશમાંથી પાણી

ના બંધાએલા કાંકરા	ઝાકળ=ઠડીના જોરથી	પાણી થવું તે; ઝોસ;
પડે છે તે	હવામાંની વરાળનું	દાર

સવાલ—વરાળ, વાદળાં, ધુમસ, ઝાકળ અને વરસાદ એટલે શું તે સમજાવો. આપ્યું ક્યાં છે? સવારે ધુમાડા જેવું શું દેખાય છે? ધુમસ અને ધુમાડામાં ફેર શું? પાણીની વરાળ શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગ કરી બતાવો. વરાળ કેટલી રીતે થઈ શકે છે? પાણીવાળી જગા ગણાવો. વાદળાં શેનાં બને છે?

પાઠ ૬૮.	વાનું લુગડું	સ્ત્રીમર
લેગા થએલા=મળી ગ- એલા	સપાટી=હરકોઈ પદા- થંનો ઉપલો ભાગ	ફેરો=આંટો; ચક્કર
સદ=વહાણના કુવા સાથે	આગબોટ=વરાળથી	આરપાર=એક છેડાથી
બાંધેલું પવન બરા-	ચાલતું મોટું વહાણ;	બીજા છેડા સુધી

સવાલ—પૃથ્વીનો આકાર કેવો છે? પૃથ્વી ગોળ છે તેનાં કારણ ગણાવો. પૃથ્વીના ફરવાથી શું થાય છે? પૃથ્વી ફરે છે કે સુરજ તે પ્રયોગથી સાબીત કરી બતાવો. પૃથ્વીનો એક ફેરો કેટલા વખતમાં પુરો થાય છે? પૃથ્વી જે ધરીપર ફરે છે તે ધરી કેટલા મૈલની હોવી જોઈએ? પૃથ્વીને ખરેખરી ધરી છે? આપણી આંખે સુરજ, ફરતો દેખાય છે તેનું કારણ શું? છોકરાઓ ગોળાકાર માં ફરે છે ત્યારે ધરો ફરે છે કે છોકરાઓ ફરે છે?

પાઠ ૬૯.	સ્થિતિ=ઢાલત	વાર્ષિક=વરસની
અંતરે=છેટે	ગતિ=બળ	
જોડસ=સુખર	જોત=સળભેલી કાકડો	

સવાલ—દહાડો ને રાત કોના ફરવાથી થાય છે ? પૃથ્વી
કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં ફરે છે ? દહાડો ને રાત સરખા
થવાનું કારણ શું ? વરસમાં કેટલા દિવસ દહાડો ને રાત સરખા
હોય છે અને તે દિવસ તે કયા ?

પાઠ ૬૦

અગાશી=ધાત્રુ
કરાંઠી=કપાસ, તુવેર
વગેરેના સુકા છોડ
ખુપરાં=સુકાં ફૂંઠાં
કાઠા=નીક
કાંસ=પાણી જવાનો
માર્ગ; નીક
ટેટી=ખડખુચ
ખરીફ=ચોમાસામાં
વવાતાં ધાન્ય
વાવણી=રોપણી
કરપી દે છે=રોપડી
ફેરવે છે.
નાંદી=ઉખેડી
હેલી=ચાતુ વરસાદ
જળે છે=થાય છે
માફકસર=જોષ્ટો
વીડ=ખેતરને નુકસાન
કરનારે તપખિરીઆ

રંગનું જીવડું
ધમાલ=ભીડ; ધાંધલ
રવિપાક=શિઆળુ પાક
કડખ=જીવારના સુકા
સાંઠા
સરકારધારાના=મહે-
સુલના
ખરે=ભોંયપર પડે
ધરે=ચોળે
તખોળ=પાન
ધરે=પહેરે; ઓઢે
શાલ=ઉનનું કિંમતી
લુગડું
ફાટે=ચીરા પડે
ધટે=ઝોઝા થાય
બલીઆત=સારી રીતે
જળ ઉંડા જાય=પાણી
સુકાઈને ઝોઝું થાય
પામે=મળે; આવે

ગુણવાન=હાયદાવાળા;
ગુણકારી
હોજ=પાણીની ટાંકી
લાગ=લાગે
ચંદન=સુખડ, કેસર
વગેરેને ધસીને લયકા
જેવું બનાવે છે તે
ચીત=મધુર
વણતોલ=ધણોજ
ખાસ=મજનું
ડૂબાડૂબ=ડૂબી ગયેલી
ઉચારે=ખોલે
મલાર=રાગનું નામ છે
ખેતીકાર=ખેડુત
ચંપેલી } એક જાત-
જુઈ } નાં સફેદ
જાય } ફૂલ
ચંપા=પીળા રંગનું
સુગંધીદાર ફૂલ
બલાં=સારાં
ફુલાય=મોટા થાય;

ખીલે
માટ=માટે

ચાખડીઓ=પાવડીઓ | ખાટ=ખાટલા
હિંચોળા=હીંચકા

સવાલ—ઉનાળામાં ખેડુનો શું શું કામ કરે છે? ઉનાળામાં ગામડાના લોકો શહેરમાં શું લાવે છે? ચોમાસામાં ખેડુનો શું કામ કરે છે? ખેડુને મહેનતનું ફળ ક્યારે મળે છે અને ક્યારે મળતું નથી? શિયાળામાં શું કામ કરે છે? શિયાળામાં શું શું વેચવા આવે છે?

કવિતાની સમજૂતી.

શિયાળામાં ઠંડો પવન લાય છે. પાંદડાં ખરી પડે છે અને ઘઉં પાકે છે, ગોળ થાય છે, કપાસ અને કઠોળ પાકે છે લોકો શરીરે તેલ ચોળે છે, અને પાન ખાય છે, (૧) શરીરે ડગલા પહેરે છે, શાલ ઓઢે, ગરીબ માણસના પગ અને ગાલ ફાટી જાય છે. શિયાળામાં દહાડો નાનો થાય છે અને રાત મોટી થાય છે અને શરીરમાં સારી રીતે (સારો ખેતરાક ખાવાથી) જોર આવે છે. (૨) ઉનાળામાં પાણી ઉડા જતાં રહે છે (ઓછા થાય છે.) નદી અને સરોવરનાં પાણી પણ ઓછાં થાય છે, સઘળી વનસ્પતિને નવાં પાંદડાં આવે છે, અને સારા ગુણવાળાં કેસુડાનાં ફૂલ પણ થાય છે. (૩) ઉનાળામાં પાણીના કુંડ, ડુવારા ને બાગ સારા લાગે છે. ચંદન અને વીંજણા વહાલા લાગે છે, કારણ કે તેથી ઠંડક મળે છે, કાચલ મધુર શબ્દ ઓલે છે. અને તાપ ધણેજ પડે છે. (૪) વરસાદની ઝડપુ ધણી મળની લાગે છે, હુનિયા પાણીમાં ડુબેલી દેખાય છે મતલબ કે બધેજ પાણી પાણી થઈ રહે છે. લોકો મહાર રાગ ગાય છે ને ખેડુનો ખેતરમાં વાવણી કરે છે. (૫) ચંપા, ચંપેલી, જીર, જાય અને ગુલાબનાં ફૂલ

સારાં ખાલે છે. એમાંસામાં સુખને માટે છત્રી, પાવડી, હાંચિકા ને ખાટલા હાય છે. (૬)

પાઠ ૭૧.

સલામતી=હથિયાર ન-
માવી સલામ આપવી તે
અધિકાર=ઓદ્દેા; સત્તા
ઉપરી=અમલદાર; અ-
ધિકારી.
કમિશનર=પ્રાંતનો મુ-
ખ્ય અધિકારી.
ગવર્નર=ઇલાકાનો મુખ્ય
અધિકારી.
માહીતી=સમજ
રેલ=પૂર
સિંધુ=સિંધ પ્રાંતમાં
મોટામાં મોટી નદી
છે તે
બેજવાળી=શરદીવાળી

નાશક અને ત્રાંચક=
નાશક જિલ્લામાં ગોદા-
વરીના મૂળ આગળ એ
શહેર છે.
જળધોધ=પાણીનું જો-
સખંધ ઉપરથી પડ-
વું તે
રોગિષ્ઠ=રોગવાળી
વિભાગ=ભાગના ભાગ
દેશીરાજ્ય=દેશી રાજ્યનો
મુલક
મહામ્લજેશ્વર=મુખ્યાધ
ઇલાકામાં હવા ખા-
વાનું ડેકાણું છે.
પુના=પુના જિલ્લામાં
મુળામુઠા નદીપર શ-

હેર છે. (એમાંએશ્વવાની
રાજધાની હતી પુના-
ના પાન વખણાય
છે.)

મંડપ=સભા
કાયદા=કાનુન; ધારા
મંત્રી=પ્રધાન; વજીર
મોટી અદાલત=હાઇ-
કોર્ટ.

ન્યાયાધીશો=ઇ-સાફ
કરનાર અમલદારો;
જડખે.

ડિરેક્ટર=ઇલાકાનો કેળ-
વણી ખાતાનો વડો
અધિકારી
એશ્વક=નકી

સવાલ—મુખ્ય ઇલાકાના કેટલા ભાગ કરેલા છે અને તે કયા
કયા? એ દરેક ભાગના ઉપરીને શું કહે છે? એ ચાર ભાગ સિવાય
ખાંજે કયો જુદો વિભાગ છે? તેના ઉપરીને શું કહે છે? મુજરાત કયા
વિભાગમાં આવેલ? મુખ્ય ઇલાકામાં કયાં કયાં મોટાં દેશી રાજ્ય છે?
સૌથી મોટું કયું દેશી રાજ્ય છે? ઇલાકાનો ઉપરી કોણ? તેની નીમણ

કોણ કરે છે તથા તે કેટલા વરસ મુંચી એ ઓછાપર રહે છે? ગવનર સાહેબ શિયાળામાં, ઉનાળામાં અને ચોમાસામાં ક્યાં રહે છે? મુંબઈ ઇલાકાની રાજધાનીનું શહેર કયું? ગવનરને મદદ કરવાને કેટલાં મંડળ છે અને તે દરેક મંડળનું નામ શું? કયું મંડળ મુંબઈ સરકારના નામથી ઓળખાય છે? કારભારી મંડળમાં કેટલા કારભારીઓ હોય છે? એ કારભારી મંડળના હાથ નીચે કેટલા પ્રધાનો હોય છે? ન્યાયખાતાનો વહીવટ કોણ ચલાવે છે? ડિરેક્ટર એટલે શું? ઇલાકામાં ક્યાં ક્યાં ખાતાં હોય છે અને દરેક ખાતાના ઉપરી અમલદારને શું કહે છે? તેઓ કોના તાબામાં હોય છે? મુંબઈ ઇલાકામાં કેટલા પ્રાંત છે અને તે કયા કયા?

પાઠ ૬૨

હાથ આળ્યો=તાબામાં આળ્યો

ઉતાડ=મુસાફર

દાંટા=શાખા

મીસો=કાપડ વણવાનાં

કારખાનાં

કારખાનાં=કામ કરવાની

મોટી જગો

ગીરદી=મીઠ

લક્ષમિપ્રતિ=લક્ષ્મી ૩.

પીઆના ખણી

મિનારા=પુરજ; ટાવર

વૈભવ=સુખનાં સાધન

યાનક=સ્થાન; ઠેકાણું

ત્રિકોણાકાર=ત્રણ ખુણા

નો ધાટ

ખાડે=વહાણુ આગમોટ

લંગરવાની જગા;

ખંદર

કરોડપતિ=કરોડ રૂપી-

આના ખણી

દાણુ=જકાત

વણાટ=વણવાનું કામ

તાર=તાંતણા

ત્રણુ તાર=સુતરાઉ; રેશ

મી ને કસળી વણાટ

ખોડાં=લંગડાં; અશક્ત

પાંજરાપોળ=અશક્ત

દોરોને રાખવાની જગા

સહિત=સાથે

દેવસ્થાન=દહેરું

છાવણી=લરકરને રહે-

વાની જગા

ગોરું લરકર=સાલજરો-

નું લરકર

રોળે=કપર

કોલેજ=પાઠશાળા; ઉચ્ચ

મીન આપવાની મોટી

નિશાળ | બાઈ ગણનાં જમીનનું | ક્ષેત્રફળ
વિસ્તાર=અંબાઈ પહો- | જે માપ આવે તે;

સવાલ—મુંબઈ બેટ અંગ્રેજ સરકારને ક્યારે અને કેવી રીતે મળ્યો? અંગ્રેજના હાથમાં આવ્યા પછીથી શું સુધારા થયા? મુંબઈનું વર્ણન કરો. મુંબઈ નામ પડવાનું કારણ તથા એનો અર્થ કહો. મુંબઈનો આકાર કેવો છે? એનો વિસ્તાર કેટલો છે? કેટલા માણસની હાલ વસ્તી છે? મુંબાઈ ઇલાકામાં પહેલા નંબરનું બંદર કયું? હિંદુસ્તાનમાં વેપાર રોજગારની બાબતમાં કયું શહેર ચઢિઆતું છે? મુંબાઈ ઇલાકામાં બીજા નંબરનું શહેર કયું? મુંબાઈ ઇલાકાનાં મોટાં શહેરોનાં નામ કહો. અમદાવાદ કોણે વસાવ્યું અને કયા સનમાં? અમદાવાદની પડતી શા કારણથી થઈ હતી? ચઢતી ક્યારથી થઈ? અમદાવાદ અસલથી શાને માટે પ્રખ્યાત છે? અમદાવાદને માટે શું કહેવાય છે? અમદાવાદ શહેરમાં જેવા લાયક જગાઓ કઈ કઈ છે? અમદાવાદ કઈ નદીને કાંઠે છે? અમદાવાદનું શું વખણાય છે?

પાઠ ૭૩.	ખાતને મળે છે)	પોરબંદર=સુદામાપુરી
જંબુસર=મરચ નિહા-	એમેએમ=એમેએઆ	(એ કાઠિઆવાડમાં છે)
માં ફર્યો છે	પોલી=માલ લાદેલો બળદ	
રેલવે=લોહાની સડકનો રસ્તો	વણગર=પોલીનું ટોળું	વીરમગામ=અમદાવાદ નિહામાં શહેર છે.
હાદર=નદી છે (રિવાકાં--	પેંક=મહારાષ્ટ્રમાં દેશી રાખ્ય છે (અહીંની પાણી વખણાય છે)	(અહીંઆ મુનસર તળાવ જેવા લાયક છે.)
કાના કુંગરમાંથી ની-કળી ખંભાતના અ-	પંજે=સપાટો	

ડીસા=એ પાલણુપુર	રસ્તો	નગરપારકર=સિંધની.
એજંસિમાં શહેર છે	કાફલો=જથ્થો; ટોળું	દક્ષિણમાં ચરપારકર
વેપારી માર્ગ=માલ લઇ	ચરાદ=પાલણુપુર એજં-	જિલ્લાનો તાલુકો છે.
જવા લાવવાનો	સિમાં છે.	

સવાલ—જંબુસરથી પાલેજ શી રીતે જવાય? પાલેજથી સુરત શી રીતે જવાયને વચ્ચે ક્યાં ક્યાં રોકેશનો આવે? સુરતથી પૂર્વ તરફ કંઈ રેલવે જાય છે અને તે ક્યાં સુધી જાય છે? સુરતથી મુંબઈ જવું હોય તો કંઈ રેલવેમાં બેસવું પડે? રસ્તે ક્યાં ક્યાં રોકેશનો આવે? સુરતથી નાશિક કેટલે રસ્તે જઈ શકાય? આગગાડીમાં જવાનું સાઈં કે પગ રસ્તે જવાનું સાઈં? પગ રસ્તે જતાં શું શું હરકતો પડી? મુંબાઈથી દ્વારકા શી રીતે જવાય? દ્વારકાથી પોરબંદર કેવી રીતે જઈ શકાય? પોરબંદરનું બીજું નામ શું? પોરબંદરથી જંબુસર તેમજ કયે રસ્તે આવ્યા હશે? આગગાડી અને આગમોટ નહેતાં હારે મુંબરાતનો વેપાર સિંધ સાથે કેવી રીતે ચાલતો?

પાઠ ૬૪.

જૂજ=થોડી	મોટા રાજાને રૂપીઆ	આખાદ=ચઢિઆતું
સદી=સૈકા	આપવા તે	બેનમુન=જોતો જોડો
તુવાર=રજપુતની એક	સ્વતંત્રપણું=આપ	નહિ હાંચ તેવી; ઉત્તમ
જાત	અખલારી	શ્રેષ્ઠ=ઉત્તમ
ચોહાણ=રજપુતોની	રંગાટી=રંગવાનું કામ	ધેરાવો=ફરતો ધેર
એક જાત	સરહદ=સીમાડો; છેવ-	ખુરજો=મિનારા
ખંડણી=નાનો રાજાએ	ટની હદ	ટકી રહી છે=કાયમ છે
	ધાક=કરપ; દાખ	

સવાલ—ચાંપાનેર શું છે તથા ક્યાં છે? હાલમાં ત્યાં ક્યાં લોકોની વસ્તી છે? ચાંપાનેર કાણે ક્યાં સૈકામાં તથા કોના વખતમાં વસાવ્યું? ૧૧ માં સૈકામાં કોનું રાજ હતું? ઇ. સ. ૧૪૧૮-૧૪૫૦ ૧૪૮૪ માં શું બનાવ બન્યા? ચાંપાનેર મહમદ બેગડાએ ક્યાં સનમાં જીત્યું? ૧૮૦૩માં શું બનાવ બન્યો? ચાંપાનેર અંગ્રેજોના હાથમાં આવ્યા પછી આવ્યા કેમ થઈ શક્યું નહિ? ચાંપાનેરમાં જેવા લાયક શું છે? ચાંપાનેરના કિલાતું પ્યાન કરો. પાવાગઢપર કોનું દહેરું છે? પાવાગઢને લોકો શું કહે છે અને એમ કહેવાનું કારણ શું?

ચોથી ચોપડીનો “રિક્રેશન શિક્ષક” અહીં આના.

ત્રીજા ભાગના અર્થ.

પાઠ ૭૫	રિચિતિ=હાલત	ખંખેરીએ=રાખ દૂર કરીએ
ગરમી=ગરમ વસ્તુને	છલાછલ=છેક માથા	સંકોરીએ=અરાબર
અડકવાથી જે લાગણી	સુધી	ગોઠવીએ
પેદા થાય છે તે	ઉપસીને=પુલીને	પ્રસરી=ફેલાઈ
અપકો=દામ	ધન=નકર	પાટોપાટ=એક છેડાથી
અંજેલા=ફાલા	પ્રવાહી=રેલો ચાલે	બીજા છેડા સુધી
વળન=તોલ	એવું	ફૂલે=કદ વધે

સવાલ—ગરમી એ શું છે તે સમજવો ગરમી કેટલી જાતની છે? ગરમીથી પ્રદાર્થનું વળન કેમ વધતું નથી? પ્રદાર્થને ગરમી આપવાથી શી બાબતમાં ફેરફાર થાય છે? અને તે ફેર સવાનું કારણ પ્રયોગથી બતાવો. ધન અને પ્રવાહી પ્રદાર્થને ગરમી

આપનાથી લેખની સ્થિતિમાં શું ફેરફાર થાય છે? ગરમી જેમાં જલદી પસરી જાય છે?

પાઠ ૭૬.	સ્વરૂપ=પોતાનું રૂપ;	શાલદુપટ્ટા=શાલ વજેરે
સાંધ્યામ=કદ નાનું થાય	ખરૂં રૂપ	હું ફાળું=સહેજ ગરમ
વાટ=પેંડાપરનો ગોળ	શંકા=વહેમ; શું ચવણ	મુકાબલો=સરખામણી;
લોહાનો પાટો	ભરેલો વિચાર	ખરોખરી
સળગડ=મજામુત	ડોળી=ઝોળી	
ઢાંકણુ=ઢાંકણ	કસો=કેસો	

સવાલ—હંડી એ શું છે તે સમજવો. હંડીથી પદાર્થની સ્થિતિમાં ફેરફાર થાય છે તે પ્રયોગથી સાબીત કરો. પ્રવાહી અને વાયુ-રૂપી પદાર્થોને હંડીની શી અસર થાય છે? ચર્વન ઉપરથી ઉતરનારને ગરમી અને ચઢનારને હંડી લાગવાનું કારણ શું? હું ફાળા પાણીને એક વખત આપણે ગરમ અને બીજી વખત હંડું શા માટે કહીએ છીએ? તેનું કારણ પ્રયોગથી સાબીત કરી બતાવો.

પાઠ ૭૭.	થૂ થૂ=થુંક થુંક	રામાં દેખાતો નથી
કેમગયો=મેંમાં પાણી	બનાવટી=બનાવેલા	મેટા માણસમાં દેખા- ય છે.)
ભરી હલાવીને કાઢી	ગોરમટી=ગોરાડું માટી	અવાળું=દાંતના પીડિયાં
નાખવું તે	બંધક=બાંધો કરનાર	પુલવેલી=પકવેલી
હું ટડો=મેંમાં માય તેટલું	મજામુતી=તાકાત; જોર	ચાંદી=ફેલાં;
પાણી	કાકડો=ગળામાં બહારની	દાહ=અગન
ખટમડું=સહેજ ખાડું	બાળુએ દેખાતો ગઢો	ગચરકાં=ખાટા ઓડકાર
ગુરુ=ગુરુશ પડવું	(એ ગઢો નાના છોકર- કે)	કલટી=વામીટ; ઓ-

કારી	મહીસાગર=મહી નદી	ચકતુ=એડેલો ગાળાકાર
કાકીલું=થોડું હુંકાળું	ખદખદે=ખદખદ થાય	

સવાલ—ફટકડી કેવો પદાર્થ કહેવાય? આપણા દેશમાં ફટકડી ક્યાં થતી હતી? ફટકડીનો ઉપયોગ ગણાવો. ફટકડીને શી રીતે કુલાવતા હશે? ફટકડી કુલાવતી વખતે ખદખદે છે તેનું કારણ શું?

પાઠ ૭૮.	ધસરકા=ધસારાથી પડે-	જંગાલ=તાંબાનો કાટ
સીસું=મેલા ભૂરા રંગની	લા કાપા	કટાણું=કટાયલું
ધાતુ	એ બોલ=થોડું	રદ=નકામું

સવાલ—હરિશંકરે સીસા વિષે શી ખીના કહી? મંછારામે કલાઘ વિષે શું શું કહ્યું? પિત્તળ શું શું મેળવીને બનાવે છે? કાંસુ શું શું મેળવી બનાવે છે?

પાઠ ૭૯.	સંગીન=મજબુત; નકર	એકાએકા=એકમેક
મોલ=છાપરાની વચ-	ટનકિ=ટકે એવું.	ચીવડ=ચીકણું; ચિકાશ-
માંનો આડો થાંભલો	કાટ=લાકડું	વાળું
ઘોડીઆટ=ઘોડીઆં	રસવાન=રસવાળું	કોલ=કોલું
સરપણુ=બળતણુ	વૃદ્ધિ=વધારો	ધાણી=તેલ દીવેલ વગેરે
કુંપળાટીસી	શીસું=ચિકાશ વગરનું;	પીલવાનો સચો
ચર=પડ	ઝટ ફાટી નય એવું	ચઢિઆતો=ચઢતો
ગણતરી=હિસાબ	રેસાદાર=રેસાવાળું	હાથીદાંત=દંતુશળ
દબાણુ=દબાણુ	પરનાળ=નીક; મોરી	ધાટખંધ=ધાટદાર
ગર આગળનું=વચલા	ધટ=મજબુત	ઓપાને=ધસીને
ભાગનું	ખિચોખિચ=પાસે પાસે	મૂક=હાથો
		મહોરાં=રમકડાં

સવાલ—લાકડું કયાં ક્યાં જોવામાં આવે છે ? આપણને જીવવાને માટે પહેલે, બીજે, ત્રીજે, ચોથે અને પાંચમે નંબરે કોની જરૂર છે ? લાકડામાં અંદરને પાસે ગોળ કુંડાળા શાના દેખાય છે ? ગોળ કુંડાળા ઉપરથી શી પરીક્ષા થાય છે ? લાકડાનો કયો ભાગ વધારે સંગીન અને કયો ભાગ ઓછો સંગીન છે અને તેમ થવાનું કારણ શું ? નાળિયેરી ને તાડ શી રીતે વધે ? એનું લાકડું કયા કયા કામમાં આવે છે ને કયા કામમાં આવતું નથી ? દેવદારનું લાકડું શા માટે ઘર બાંધવાના કામમાં આવતું નથી ? સાગ, સીસમ, બાવળ, આમલી અને રાયણનું લાકડું શું શું કામમાં આવે છે ને શા કારણથી ? લાકડાની કઈ કઈ ચીજો બને છે ? કોતરણી કામ જેવું હાથીદાંતપર થઈ શકે તેવું લાકડાપર થઈ શકે કે નહિ ? હાથીદાંતનો રંગ કેવો હોય છે ? હાથીદાંતની પરીક્ષા શી ? હાથીદાંત શું કામમાં આવે છે ? હાથીદાંત કેવો પદાર્થ કહેવાય અને શા માટે ? લાકડું કેવો પદાર્થ ગણાય ? વનસ્પતિના સંદ્રિય પદાર્થનાં નામ દો.

પાઠ ૮૦.

કાર્ય=કામ

સુમધી=પુશ્પો

સોડે છે=પીમળે છે.

પાંખડી=પાંદડી

જસવંતી=એક જાતનાં

ફૂલ

કળી=ખીલ્યા વગરનું

ફૂલ

દાંડણ=કવર

વજ્ર=ફૂલનું ઢાંકણ

વજ્રપત્ર=ફૂલના ઢાંકણના

નાનાં પાંદડાં

નાણુક=કોમળ

સૂંટી=તોડી

સળંગ=આખો

ફૂલમણી=ગોટો

ગોટો=પાંખડીઓ જોડા-

ઈને ગોટા જેવું બને છે તે

સરણાઈ=પીપી

મુખ્ય=જરૂરનો

અગથીઓ=સેકટો

પુકેસર=નરતંતુ

ભીકેસર=ભીતંતુ

પરાગકોશ=પરાગનો

જયો

રજ=પરાગદ્રેશ ॥ ઝીણા
કણુની જગા; ગર્ભાશય
સૂક્ષ્મખીજ=ઝીણા ખી

પરાગકણુ=પરાગની રજ ખીજાશય=ખી બધાવા-

સવાલ—અતર શેનું બનાવે છે? વજ શું કામ કરે છે? વજના નાના ભાગને શું કહે છે? ફૂલમણી એટલે શું તે મચળવો. મોગરાના ફૂલનો નીચલો ભાગ નખી જેવો અને ધતુરાના ફૂલનો નીચલો સરણાઈ જેવો શા કારણથી દેખાય છે? કયા ફૂલની પાંખડી એ છુટી હોય છે? પાંખડી શું કામ કરે છે? ફૂલમાં મુખ્ય ભાગ કયા હોય છે? ઘણા નરતંત્ર કયા કયા ફૂલમાં હોય છે?

પાઠ ૮૧.

પ્રવેશથી=દાખલ થવાથી;

પેસવાથી

પોષવામાં=પોષણ કર-
વામાં

એકત્ર=એકઠા

માવજત=સંભાળ

ચોજના=ગોઠવણુ

ગર=માવો

વર્ગ=ગત

પોષણ=ચણાની શીંગો

જળવાય=સચવાય

પતી રહે=પુરં થાય

ફેલવા=છેલવા

પાઠ ૮૨.

પડ=થર

ફાડ=દાળ

ખીજા કુર=ફણુગો

ફણુગો=સણુગો

પોષણ=ગુજરાન

દ્વિદળ=બે ફાડવાળાં

સત્વ=કસમ

માફક આવે=અનુકૂળ
થાય

ગમફળ=ગમરૂખ

રામફળ=સીતાફળ જેવાં

લાલાશ પડતાં રંગનાં
ફળરૂદ્રાક્ષ=જેની માળા અને
છે તે મણકો. એક

ગતના ઝાડનું ખી

સવાલ—ખીને જીગવા માટે શું શું જોઈએ? કયા ખી એક-

ફળ ને કયા ખી દ્વિદળ છે? દ્વિદળ ખીમાં ખીજા કુર કયા હોય? ખીજા કુર શું ખાઈને મોઢું થાય? જેનું મૂળ થવાનું હોય છે તે ભાગ કયારે જીગે છે? જીગીને કયા આવે છે? કયા ખી વહેલા

વાવવાં જોઈએ? ક્યાં બી મોડાં વાવીએ તો શીકર નહિ અને તેમ થવાનું કારણ શું?

પાઠ ૮૩.

સૃષ્ટિ=દુનિયા

શોભા=દેખાવ

આત્મા=જીવ; મન

પ્રસન્ન=ખુશ

અંશ=ભાગ

ડીકું=ડીંચું; ડીચકું

પ્રાણુન્દ્રાક વાયુ=જીવનુ

રક્ષણ કરનાર વાયુ;

ઑકિસજન વાયુ

પુષ્ટિ=બળ; જોર

જઠર=પાચન કરવાની

કાચળી

નસો=રગો

ધન=ગીચ

ધટા=ભરાવ

સવાલ—તાપથી અકળાએલો માણસ ક્યારે બધું દુઃખ ભૂલી જાય છે? પાંદડાંનો ઉપયોગ સમજાવો. ઝાડને પાંદડાંનો શો ઉપયોગ છે? પાંદડાં કયે વાટે શ્વાસ લે છે તે કયે વાટે શ્વાસ કાઢે છે? પાંદડાં પ્રાણીને શું ઉપયોગી છે? પાંદડાંને રસોડું જઠર અને ફેફસું કેમ કહી શકાય? પાંદડાંની રચના કેવી હોય છે? જે ઝાડનાં પાંદડાંની નસો ડીંટામાંથી અણી સુધી એક સરખે અંતરે આવેલી છે તે ઝાડનાં બી એકદળ હોય છે કે દ્વિદળ? પાંદડાં લિલાશ પડતા કેમ દેખાય છે?

પાઠ ૮૪.

નમસ્કાર=એ હાથ જો-

ડી માથું નમાવવું તે

નર્તી=એકલા

વિચિત્ર=દેખાવમાં ખેડાળ

વાવેતર=રોપણી

પાણી પોતી=ભેજવાળી;

શરદીયાળી

સોડમ=વાસ

તેજદાર=તેજવાળો;

ચળકતો

ચુંટણી=ચુંટવાનું કામ

તાવડો=પેણો

વળી ન જાય=ચળ દે-

વાય નહિ

મસળે=ચોળે

ફાયદાકારક=ચુલુકારી

જગૃત=હોશિયાર

અરબસ્તાન=એશિયા

ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે

છડીને=છોડા કાઢી

નાખીને

અરબો=કપાસમાંથી

કપાસીઆ છુટા પા-

ડવાનો સાંચો
તુકસાનકારક=તુકસાન
કરનાર

કૌવત=ખળ; જોર
અનિયમિતપણે=વગર
નિયમે

હૃદયહાર=મરે; વધારે
કાળજી=રીકર

સવાલ—ચા એ શું છે? ચા બણી ક્યાં પાકે છે? હિંદુ-સ્તાનમાં ચાનું વાવેતર ક્યાં થાય છે? ચાને કઈ જમીન અનુકૂળ નથી? પાંદડાં ચૂંટી લીધા પછી શું ક્રિયા કરે છે? હિંદુસ્તાનમાં કાશી પહેલવહેલી ક્યાંથી આવી? હાલ હિંદુસ્તાનના કયા ભાગમાં થાય છે? કાશીના ફળપર શું શું ક્રિયા કરે છે ત્યારે તે ઉપયોગમાં આવે છે? ચા અને કાશી ફાયદાકારક છે કે નહિ? (જવાબ ચા ફાયદાકારક નથી કારણ કે ચા ભૂખને મારી નાખે છે જે જે માણસો હંમેશાં ચા પીએ છે તેઓથી ખોરાક વિશેષ લક્ષ શકેલો નથી માટે તે પીવાની ટેવ કદી પાડવી નહિ.

પાઠ ૮૫.
અમીરી=મોટો દરજ્જો.
ચિહ્ન=નિશાની
નિર્ધન=પૈસા વગરનો;
ગરીબ
ઉમદા=કિંમતી
ગરમ હવા=ગરમી

અમેરિકા=એ એક ખં-
ડ છે.
મીસર=વિલાયતથી હિં-
દુસ્તાન જતાં રસ્તામાં
એ દેશ આવે છે
કપાસ=કનો છોડ
પાંખડી=ડાળી

કપાસીઆ=કપાસનાં ખી
નક્ષય=ઉપગ્રહ
જંડવાં=ખીલ્યા વગરના
કાલાં
કાલાં=કપાસનાં ફળ
વીણુવો=લણુવો
અંકાશ=નક્કી થાય

સવાલ—લુગડાં બનાવવામાં શું શું વપરાય છે? કપાસ કેવા દેશમાં થાય છે, ને કેવા દેશમાં થતો નથી અને નહિ થવાનું કારણ શું? કપાસ ક્યાં ક્યાં પાકે છે? હિંદુસ્તાનમાં ક્યાં ક્યાં પાકે છે? કપાસના ફૂલનો રંગ કેવો કેવો હોય છે? કપાસનો પાક કેવી જમી-

નમાં સારો થાય છે ? કપાસનું વાવેતર ક્યારે કરે છે ? કપાસને કેટલીવાર લણવો પડે છે ? કપાસ લણવાનો સૌથી સારો વખત કયો ?
 રેનો ભાવ શા ઉપરથી અંકાય છે ?

પાઠ ૮૬.

ઝાલર=ગળાની નીચે
 લટકતી ચામડી હોય
 છે તે
 નિભાવવાને=કાયમ રા-
 ખવાને

ગરમાવો=ગરમી; ઠંડું
 ભીંગડા=ગડા પડ
 સરકી=લપસી
 મછવો=નાની હોડી
 હલેસાં=ચાટવા
 સુકાન=વહાણને ફેરવ-

વાની ગતિ આપનાર
 યંત્ર
 કણકી=ઝીણા ચોખા
 ખરડો=વાંસો
 કરોડ=વાંસાની વચમાંનું
 ઉભું હાડકું

સવાલ—માછલીને પાણી બહાર કાઢવાથી તે મરી કેમ જાય છે ? માછલાં શા વડે શ્વાસ લે છે ? પાણીમાં વા છે કે નહિ તે દાખલો આપી સમજવો. માછલાનું લોહી કેવું હોય છે ? એને વધારે હવાની જરૂર શા માટે નથી ? માછલાનું શરીર લીસું શા માટે બનાવ્યું ? માછલાંના શરીરની રચના કહો. માછલાંને દાંત હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો તેની સામીતી શી ? માછલી બધાં ઇંડાં મૂકે છે છતાં માછલાં કેમ વધી પડતાં નથી ?

પાઠ ૮૭.

નાગ=ફેણવાળો મોટો
 સાપ
 કાંચળી=સાપની ભીંગ-
 ડાવાળી પાતળી
 ચામડી
 પાંસળી=પાસાપરની

હાડકી
 લોંચા=માંસના ગટ્ટા
 સંકોચી=નાના કરી
 વિસ્તારીને=મોટા કરીને
 ડાચું=જડણું
 નિચોવાઈ=દબાઈ
 ડંખ=ચટકા

ગળી જાય=ગળે ઉતારી દે
 કચરવાણુ=ચુરેચુરા
 ફેણુ=સાપના માથાપર-
 નો પહોળો ભાગ
 બ્લીચિંગ પાઉંડર=ધોવા
 ના કામમાં વપરાતો
 સફેદ ભુકો

સવાલ—સાપ કેટલી જાતના છે? જેરી સાપ ને જેર વિનાના સાપમાં ફેર શું? સાપને કેટલા પગ હોય છે? કોને કોને પગ હોતા નથી? સાપનું લોહી કેવું હોય છે? સાપણુ ઇંડાં મૂકે છે કે વિઆય છે? સાપનું જેર ઉતારવાનો ઉપાય શો? કયા જેરી સાપોને ફેણુ હોતી નથી? હિંદુસ્તાનની દક્ષિણમાં કેવા સાપ થાય છે અને તેને શું કહે છે? સાપને જેમ વળવું હોય તેમ શાથી વળી શકે છે? સાપનું જેર લોહીમાં શી રીતે બળે છે? સાપ આપણને ઉપયોગી છે કે નહિ? ચીતલ અને કાઠનો રંગ કેવો હોય છે?

પાઠ ૮૮.	ની કળી	લપલપાવી=ખહાર
માંસાહારી=માંસ ખા-	જીવ હિંસા=હત્યા	કાઠી
નાર	શુભ થવાથી=દેખાતા	ગોળો=પીંડો
સેવાળ=લીલ	અંધ થવાથી	ભવ=અવતાર
દીશી=કુંપાળ; પાતરા-	શુગળાટ=અકળામણુ	

સવાલ—દેડકું ઇંડામાંથી નીકળે છે ત્યારે તેને શું શું હોય છે? તે શું શું ખાય છે? ગાંઠ ક્યાં નીકળે છે અને એ ગાંઠાનું શું થાય છે? દેડકાને કેટલા પગ હોય છે? આગલે તથા પાછલે પગે કેટકેટલા આંગળાં હોય છે? અધું મળી કેટલાં આંગળાં હોય છે? આગલાં તથા પાછલા પગમાં ફેર શું? દેડકું શા વડે શ્વાસ લે છે? પાયુલા પગ શા આટે લાંબા બતાવ્યા હશે? એની જીભમાં ને આપણી જીભમાં શું ફેર છે? ઘાંત હોય છે કે નહિ? હોય છે તો ક્યાં હોય છે? દેડકાં ક્યાં ક્યાં રહે છે? દેડકાં ચતાં સુધીમાં તેનાં કેટલાં રૂપ થાય છે.

પાઠ ૮૯.

પસારી=પહોળી કી

વર્ગ=ગત

કરવત=લાકડા વહેરવાનું

ઓગર

દાંતા=કાંગરાવાળી ધાર

ખિડાય=અંધ થાય

રજપુતસ્તાન=ચુબરસ્તાન

ની ઉત્તરમાં પ્રાંત છે

સલાકિ=પશ્ચિમધાટ

ગોરાળુ=પિળાશ પડતી

લાંબગોળ=લાંબો ગોળ

ટપકીદાર=ટપકીવાળું

શીલુ=પરપોટો

પાલા=પાંદડાં

ગળી=એક ગતનું ઝાડ

એમાંથી ગળીનો રંગ

ખનાવે છે.

કડોળ=દ્વિધળ ધાન્ય

ધાણ વાળે છે=નાશ કરે

છે; ઉજ્જડ કરે છે.

ઉજ્જડ=વેરાન; ઝાડ

પાન વગરની

હીણભાગી=કમનસીબ

ખરપડી=એ નામનું

જીવડું.

બુખમરે=બુખે મરવાનો

વખત; કડાકા

અગીશિત=મથાપ નહિ

એટલા; ધણાજ

ઉત્તમ=શ્રેષ્ઠ; સૌથી સારો

વળાચલનો=વિદ્યમથનો;

હાથીઓ.

ઝૂડી ઝૂડીને=મારી

મારીને

પુરાં કરવાં=જીવ લેવો;

મારી નાંખવા

પાથરી=ઢાંકી

ખાળી=અટકાવી

ખાઉધરાં=ભુખાળવાં

સવાલ—તીડ કયાં વર્ગમાં ગણાય છે. અને શા માટે ?

તીડના આગલા ને પાછલા ભાગમાં શો ફેર છે ? તેની પાંખની ર-

ચના કેવી હોય છે ? તીડનું મોં કેવું હોય છે ? હિંદુસ્તાનમાં તીડ

કયાં પેદા થાય છે ? તીડ કેવી જગામાં ઇંડાં મૂકે છે ? તીડની માલ

ખાડા શાથી ખોદે છે ને કેટલા ઉંડા ખોદે ? તીડના ઇંડાંનો રંગ

કેવો હોય છે ? દરેક દરમાં કેટલાં ઇંડાં મૂકે છે ? ઇંડાનું રક્ષણ શી

રીતે કરે છે ? તીડ શું શું ખાય છે ? લેને શું ધણું લાવે છે ?

તીડ પડે ત્યાં શું થાય ? તીડને નુકસાન કરતાં અટકાવવાનો

ઉપાય શું ? તીડ ગિડતાં ચલા પછી શી રીતે નુકસાન કરતાં અટ-

કાવી શકાય ?

પાઠ ૬૦.

જઠર=હોજરી; પાચન
 થવા માટે પેટની કા-
 બી બાજુએ ખોરડક
 બરવાની કાચળી.
 સૂક્ષ્મદર્શક=ઝીણી વસ્તુ
 મોટી દેખાડનાર
 જામ=અવયવ
 કદ=માપ
 જાટ=આકાર
 પાસાદાર=પાસાવાળી
 ચોલી=પોકળ
 હયળ=ચેળ
 ઘુમાં=કંઠરમાંથી વળી

ગએલાં
 હળકતાં=વાંકા હાળ પડતાં
 ચટકો=કંખ
 ચમચમે=ઝમઝમે
 હાળ=ચીકણું થુંક
 તંદુરસ્ત=આરોગ્ય
 અટકાવ=રોકાણ
 બિછાનું=પથારી
 મચ્છરદાની=મચ્છર
 અટકાવા માટે લુ-
 ગડાનું બનાવેલું તે
 કિવનીન=સિંકોનાના
 ઝાડમાંથી ઉત્પન્ન થતું
 સત્ત્વ; તાવ કાઢવાની

દવા (એ સ્વાદમાં
 બહુજ કડવું હોય છે)
 બંધિઆર=વહેતું નહિ તે
 લીખો=મચ્છર, જૂ
 વગેરેનાં ઇંડાં
 ચોરસ કુટ=૧૪૪ ચો-
 રસ ઇંચ; એક કુટ
 લાંમુ અને એક કુટ
 પહોળું
 ફેરોસીન=ગ્યાસતેલ;વાદ-
 ણીરંગનું પાતળું તેલ
 રંધાઇ=ગુંગળાઇ
 ડામર=ખનીજટાર
 લોખાન=એક જાતનો
 ચુંદર

સવાલ—મચ્છર કયા વર્ગનું પ્રાણી છે અને શા માટે ?
 મચ્છરને સૂક્ષ્મદર્શક યંત્રથી જોઇને તેના શરીરની રચના કહો.
 મચ્છરના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા ? ઝેરી અને
 ઝેર વિનાના મચ્છર જોળખવાની નિશાની શું ? ઝેરી મચ્છર કરડે
 તેથી તાવ શી રીતે લાગુ પડે છે તે સમજવો. ઝેરી મચ્છર
 તાવનું ઝેર શી રીતે ફેલાવે છે ? તે અટકાવવાનો ઉપાય શો ? ઝેરી
 તાવની ઉત્તમ દવા કયું છે ? મચ્છર કેવી જગામાં ઇંડાં બૂકે
 છે ? મચ્છરનાં ઇંડાં અટકાવવાનો ઉપાય કહો. મચ્છરનો નાશ
 કરવાનો ઉપાય બતાવો.

પાઠ ૯૧.

શ્રીમંત=પૈસાદાર
રસાલો=ખટલો; ઘોડા
લશ્કર વગેરે
બટ=ઘાલણ
દૈત્ય=રાક્ષસ
માવત=હાથીનો હાંક-

નાર
અત્યંત=ધણુંજ
લપેટી=વિંટાળી
ડોલ=આંકડીવાળું
પાણી કાઢવાનું વાસણ
દડુડી=નાની ધાર
ટેરવું=આગલો ભાગ

પુષ્ટ=ભરાઉ; ભડા
અંખાડી=હાથી ઉપર
બેસવાની બેઠક
ચગદી=કચડી
શાંત=ધીરજવાળું
સમજદાર=સમજણ
વાળું
કદાવર=કદમાં મોટું

સવાલ—શિયાળરાવ કોણ? મહેમદાવાદ ક્યાં છે અને શું છે? એ કોણે વસાવ્યું હતું? હાથીના શરીરની રચના સમજાવો. તેના દરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો. હાથીને સંઢ શું શું કામમાં આવે છે? હાથીદાંતનો ઉપયોગ બોલો. હાથીનો ઉપયોગ કહો. હાથીના ગુણ ગણાવો.

પાઠ ૯૨.

સંબંધ=વળગણ
બોથાં=જડિયા; મૂળના
રેસા; હુંઠા.
બેમાલમ=જણાય નહિ
એવી રીતે
તલપ=ફલંગ; ઝડપ

મળન=જોનાવર
કાળ=કુદકો
ગોંધ્યા=પૂર્યા; કળજ
કર્યા;
ફરક=ફેર; તફાવત
પલટાય=બદલાય
રંગભેદ=રંગમાં તફાવત

વત
પરિપકવ=પુરેપુરું પા-
કેલું.
હેતુ=મતલબ; કારણ
ચક્રચકિત=ચળકાટ મા-
રતો

સવાલ—પ્રાણી ને વનસ્પતિના રંગ જુદા જુદા હોવાનું કારણ શું? કેટલાક પ્રાણીના શરીરના રંગનો સંબંધ બતાવો. પ્રાણીનો રંગ અને તેમની આસપાસના પદાર્થોનો રંગ મળતો આવે છે તેના મુખ્ય કેટલાં ને ક્યાં ક્યાં કારણો છે તે દાખલા આપી સમજાવો.

બવો. જંગલી પ્રાણી ને પાંજેલાં પ્રાણીનાં રંગમાં કેર હોવાનું કારણ શું ? ફક્તો રંગ બનકાદાર શા માટે બનાવ્યા હશે ? ફક્તો રંગ સુશોભિત શા કારણથી બનાવ્યો હશે ?

પાઠ ૯૩.

મલીઓ=સાંકડી શેરી-
ઓ.

હૃદય=લોહીની ટાંકી

ધીંદી નસ=મોટી નસ

મોરી=લીક; નાની ગટર

મરનાળું=મોટી ગટર;

પ્રાણી જવા માટે ઉપર ને ઢોલકાંવાળું ચક્કર
થી બંધ કરેલો સાંકડો રનાયુ=જે તાંતણાથી
રસ્તો લાડકાં સાથે માંસના

હીણ થાય છે=કમજોર લોચા વળગેલા રહે

થાય છે. છે તે

શિરા=નસ. ધબકારો=ટકારો

રેટમાળ=પ્રાણી કાઢવા ટકારા=ધબકારા

સવાલ—હૃદય કાના જેવું છે ? એનું કદ કેવું છે ? એ
રોતું બનેલું છે ? એન કંટલાં ખાનાં હોય છે ? હૃદય ક્યાં આગળ છે ?
હૃદયનો ને પ્રાણીની ટાંકીનો મુકાબલો કરો. ગંદુ પ્રાણી કેવી રીતે
નદી કે દરીઆમાં જાય છે તે સમજવો, ગદા પ્રાણી વહેવાની
સાથે અસ્વચ્છ લોહી વહેવાનો મુકાબલો કરો. અસ્વચ્છ લોહી
જે નળીમાં ચક્રને જાય છે તેને શું કહે છે ? સ્વચ્છ ને અસ્વચ્છ
લોહીનો રંગ કેવો હોય છે ? અસ્વચ્છ લોહી સ્વચ્છ શી રીતે થાય
છે તે સમજવો. છાતીમાં તથા હાથના કાનપર ધબકારા કાથી
થાય છે ? તુરસ્ત માણસની અને બાળકની નાડી એક બિનિટમાં
કેટલા ધબકારા કરે છે તે ગણીને કહો. હૃદયનું ચિત્ર કાઢી બતાવો
અને તે સમજવો.

પાઠ ૯૪.

ગરમાવો=ગરમી; ઢંઢં

શ્વાસ=દમ લેવો

મૂત્ર=મૂતર

વાટે=રસ્તે

ઘટ=ખોટ

કાઠું=શરીરનો આંધો

પેજવાળા=કાંજવાળા

તૈલી=તેલવાળા

ચરબી=ચામડીની ચાંદર શાદી ચૂમ કાગળ=ખસો-
ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ ટિંગ પેપર

સૂક્ષ્મ=ઝીણો

ક્ષાર=ખાર

સમાર=દુરસ્ત

વીજાને=પીગળીને;

ઝોગળીને

દે. સાં=છાતી માંદેલી

જે ઇંદ્રિયો વડે શ્વાસ

લેવાય છે અને બ-

હાર કઢાય છે તે.

શાદી ચૂમ કાગળ=ખસો-

ટિંગ પેપર

આંતરકું=કુંડળું વળે-

લા દોરડા જેવો પેટનો

ભાગ. એ જઠરની

નીચે ડાબી બાજુપર

છે.

કાળજી=છાતીને જમણે

પાસે જે પિતાશય છે તે.

શેષ=બાકી

મલ=મેલ; વિષ્ટા

તત્ત્વ=સાર

સચાલ—આપણે ખોરાકની જરૂર ને વરાળચત્રને કાયદાની જરૂર શા રીતે છે તે સમજવો. ઘસારો કયે કયે રસ્તે બહાર નીકળે છે? જે આપણે ખાઈએ નહિ તો શું થાય? નાના બાળકોને વધારે શા માટે ખાવું પડે છે? ખોરાકના મુખ્ય કેટલા ને કયા કયા ઉપયોગ છે? ખોરાકના પદાર્થના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા? અને તે દરેક શું કામ કરે છે? ખોરાક ચાવીએ છીએ ત્યારે મોઢામાંથી જે શું છુટે છે તેનું નામ શું? મોંમાં મૂકેલો કાળીઓ જઠરમાં શી રીતે જાય છે તે સમજવો. જઠર શેનું અને શું છે? જઠરમાંથી રમ નીકળે છે તે શેમાં મળી જાય છે? જઠરને ફરતી નાની નસો કોના જેવી છે? જઠરમાં પાચન થયા વગરનો જે ખોરાક હોય તે ક્યાં જાય છે અને ત્યાં તેને શું મળે છે? પિત્તની મદદથી કયા પદાર્થો પચી જાય છે? જઠરની નીચે શું હોય છે? તેમાંથી

જે રસ નીકળે છે તે શું કામ કરે છે? મળ રૂપે કયો ભાગ બહાર નીકળી જાય? લોહી શું કામ કરે છે? મોંમાં સુકેલા ખોરાકનું લોહી થતાં સુધીનું પુરેપુરું વર્ણન કરો. જઠર, કાળજી અને આંતરડાનું ફોઇંગ પાડો અને સમજવો.

પાઠ ૬૫.	વિટાબ્લુ=લપેટયું.	છિદ્રોવાળું=કાણાંવાળું
નિભાવવાને=ટકાવવાને;	ધુળરી=કંપારી	મેળાપ=સમાગમ;
કામમ રાખવાને	મંદવાહક=ગરમી ધીમે	સયોગ
નિરોગી=તંદુરસ્ત	વહેવડાવનાર	જમાવ=એકઠું થવું તે
કુળ્મે=ભોટવો	ધાસ્તી=ખીક; લાય	શોષાણુ=ચૂસી લેવું તે

સવાલ—માણસને ખોરાકની જરૂર શા માટે છે? માણસના શરીરમાં નરમાનું માપ કેવું હોય છે? વસ્ત્રની જરૂર શા માટે છે? જિનનાં લુગડાંથી ટોઢ કેમ વાની નથી તે સમજવો. જિનમાં કેવો ગુણુ છે? શરીરમાં અગત્યના ભાગ કયા કયા છે તે શા માટે? પરસેવો થાય છે તેથી શું થાય છે? જિનનાં લુગડાંમાં કેવો ગુણુ છે કે પરસેવો ચૂસી લે છે? સુતરાઉ લુગડાંમાં એવો ગુણુ છે કે નહિ? સુતર ને જિનનો મુકાબલો કરો. જિનનાં લુગડાં કેમ જલદી મેલાં થાય છે? ઉનાળાની ઋતુમાં શેનાં કપડાં પહેરવાં? ઉનાળામાં સફેદ વસ્ત્ર પહેરવાથી શો ફાયદો?

પાઠ ૬૬.	ખાદી=એક જાતનું	પીલાવો
સાડી=ઘેરાંને પહેરવાનું	જાડું દેશી લુગડું	જીન=કપાસ લોઢવાનો
રેશમી લુગડું	લોઢવો=કપાસમાંથી રૂ	સંચો
સાલ્ફો=ઘેરાંને પહેરવાનું	અને કપાસીઆ છુટા	લાટ=કપાસ પીલવાના
સુતરાઉ લુગડું	પાડવા; ચરખામાં	ચરખાની ધરી

કાંતવું=લાંબા દોરા	લાકડાનું ઝોળર	રેંટીઓ=રેંટ
કાઢવા	(એનો આકાર ડબ્બે-	સાળ=લુગડા વણવાનો
પીંજણ=પીંજવાનું	લ્સ જેવો હોય છે,	સંચો
ઝોળર	પણ છેડા ગોળાકાર	ખરછટ=ખરખચડું
તાંત=ખરના આંત-	હોય છે.)	લાગ=દાવ; વખત
રડાની દોરી.	ગાબલું=પીંજેલો રૂનો	પ્રસંગ
તંગ=સખત	ગોટો	પિંજરા=રૂને સાફ
ગોઠીલો=પિંજરાનું	કસ્તર=ઝીણો કચરો	કરનારા

સવાલ—૩ થું છે ? ક્યાંથી આવે છે ? તે શા કામમાં આવે છે ? કપાસ લોઢવાના છન મુંખાઈ ઇલાકામાં ક્યાં ક્યાં છે ? છનમાં કેટલી લાટો હોય છે અને તે શેની હોય છે ? રૂને પીંજવાની રીત કહો. કાપડ વણવાના સંચા મુંખાઈ ઇલાકામાં ક્યાં ક્યાં છે ? સાડી, સાલ્લા, ખંડ, ધોતીઆં, ખાદી કાણુ વણે છે ને કેવી રીતે વણે છે ? સંચા શેના બને છે અને તે શાથી ચાલે છે ? હાથે ચલાવવાના સંચા શાના બનાવે છે ? રૂમાંથી કાપડ થતાં મુધીની હકીકત કહો.

પાઠ ૯૭.	રહેવાની લાંબી ગોળ.	શેતુર=એક જાતનું ઝાક
રેશમ=હીર	દડી	રંગીત=રંગેલા
રૂપ=ધાટ	ગોટી=ગોળ દડો.	કસબ=સોનેરી કે રૂપેરી
જળું=ફાંદો	કોકડી=દડી	તાર
કોશેટો=પતંગીઆને	તક=દાવ	

સવાલ—રેશમ કાણુ બનાવે છે ? એ કીડો થું ખાઈને

જાવે છે ? કારોટામાંથી રેશમ કાઢવાની રીત બોલો. રેશમ ક્યાંથી આવે છે ? ક્યા ક્યા શહેરોમાં રેશમ ખરે છે ? રેશમનો વણાટ ક્યા ક્યા શહેરમાં ચાલે છે ? રેશમ પર રંગ ચઢી શકે છે કે નહિ ? દેશી રંગ ચઢાવવાથી શું ફાયદો ? વિલાયતી રંગથી શું નુકસાન ? રેશમી કાપડ આપણા દેશમાં સંચામાં વણાય છે ? ક્યા સંચામાં વણાય છે ? રેશમી લુગડાથી શો ફાયદો ? ગરીબ લોકો એનો ઉપયોગ કેમ કરી શકતા નથી ?

પાઠ ૬૮.	ઢાલકો=છેળો	વે છે તે
કેહું=શેરડી પીલવાનો	લીલ=સેવાળ	આયાત=ખહાર ગામથી
સંચો	ઉઝરડી=ઉખેડી; ખોતરી	આવનો માલ
હારી=પડ; પોપડી	ચાસળી=ખાંડમાં પાણી	ચોવડાં=ચારવડાં
તરી=ઉપર	રેડી ઉઝાળી તાર	
ખાડો=ખડો	નીકળે એવી ઘટ બના-	

સવાલ—વસાઇ તાલુકાની ખાંડ બનાવવાની હકીકત કહો. કાલ્હાપુરમાં ખાંડ શી રીતે બનાવે છે ? કાલ્હાપુરની ખાંડ રાત્રી કેમ હોય છે ? ગોળ બનાવવાની રીત કહો. ખાંડ તથા ગોળનો ઉપયોગ કહો. પરદેશી ખાંડ ઉજળી આવવાનું કારણ શું ? પરદેશી ખાંડ બનાવવાની રીત કહો. ખાંડ કઈ કઈ વસ્તુમાંથી બને છે ?

ભાગ ત્રીજો સમાપ્ત.

મેસર્સ સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. લ્હા.

લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નોંધ.

જગનલાલ ભાતીરામ શાહ. શાહપાર—મુરત.

કવિતાની સમજૂતી.

પાઠ ૭.	વણુનોલે=વણીજ	વાંકું બોલી=ધનકાર
મુખે=મોઢે	માફ=ક્ષમા	કની; ના કહી
વેર્યા=નાખ્યાં	અન્યાય=ગેરઠનસાફ	ભાળે=જુઓ
ફૂલ=પુષ્પ	મટવાને=દૂર થવાને	ફરિઆદી=ન્યાય મેળવ-
નસીબે=દેવયોગે	ધીરીને=ધીર આપીને	વા માટે અરજ
નીચા નમી=નીચા વળી	આગર=મુજબત	સદગુણ=સારાં લક્ષણ
વીણુશું=એકેએકે લખશું	દુખીએ=હેરાન	ચિતા=શીકર
અત્યારે=હમણાં	પાખી=વગર	અટપટી=ગુચવણુભરેલી
ગુસ્સે થઇ=રીસ કરી	ધીરેલા=આપેલા	ચટપટી=ગભરામણ
વિપત=આપદા; દુઃખ	નવ આસ=ન આપે	માલે=ખુશીથી રહે
બૂલીને=વાસરીને		

પાઠ ૭. આજ અને કાલ.

નસીબે ખુશી થઇન રરતામાં ગુલામનાં ફૂલો નાખ્યાં, તે નીચા વળી ક્યારે વીણીશું? બાઇ હમણાં આજ ને આજ વીણી લો. (મતલબ કે જેમ ફૂલ થોડા વખતમાં કરમાઇ જાય છે તેમજ સારાં કામો કરવાનો વખત પણ જતો રહે છે. માટે ગુલામનાં ફૂલ રૂપી સારાં કામો તરતજ કરવાં) (૧) પણ જો કે કદી ગુસ્સે થઇને બોલશે તો તને ઘણી આપદા પડશે. તો પછી અફસોસ ક્યારે કરવો? બાઇ કાલે, કાલે, કાલે. મતલબ કે સારાં કામ કરતાં દુઃખ આવી પડે તો દીલગીર થઇ છોડી દેવું નાહ. (૨) કોઇએ

બૂલથી આપણું ખરાબ ક્યું? તે વ અને કદી આપણને આવીને
 દુઃખ આપ્યું હોય તો તેને માફ ક્યારે કરીશું? ભાઈ હમણાં
 આજ ને આજ, (૩) પણ ગેરમનિસાહ થતો હોય તો તે દૂર કરવાને,
 મનમાંથી રીસ ઓછી કરવાને, જો લડવું હોય તો ક્યારે લડવું?
 ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે. (૪) કાઠએ આપણને પૈસા આપીને આપણી
 લાજ રાખી હોય, તે માણસ પૈસા વગર દુઃખી થતો હોય તો તે
 પૈસા પાછા ક્યારે આપવા? ભાઈ હમણાં આજ ને આજ. (૫)
 કાઠ માણસ આપણે આપેલા પૈસા પાછા આપે નહિ, ને વાંકું
 બોલે, અને સામું પણ જીએ નહિ, તેવા માણસપર કહો કે ક્યારે
 ફરિયાદી કરવી? ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે. (૬) સારા ગુણનાં ધણાં
 કામો કરવાં છે પણ વ્યવહારમાં વખત ન મળ્યો તો પછી તે ક્યારે
 કરવાં? ભાઈ હમણાં આજ ને આજ. (૭) ક્રોધ, અપશબ્દો, શીકર,
 ગભરામણ, ગુંચવણ ભરેલી વાતો પોતાની મેજે મનમાં આવે તો તે
 મનમાં જઈને ક્યારે આનંદથી રહે? ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે. (૮)

સાર—સારાં કામ આજેજ કરવાં અને નહારાં કામ માટે
 આવતી કાલપર વિચાર રાખવો. મતલબ કે નહારાં કામ કરવાંજ નહિ.

પાઠ ૧૬.

પ્રત્યય “નો”

હીડે=છાતીએ

ધ્રુવ=ઉત્તાનપાદના પુત્ર

રાજાઓ=રાજા

ન માય=લેવાય નહિ

નિસાસો=આશા ભંગ

રાજન=રાજા

ધરો=રાખો

અયેથી જીવને જે અક-

નરપતિ=રાજા

પ્રજા=રૈયત

ળામણ થાય તે

સૂણો=સાંભળો

ઉદર=પેટ

વિમાસે=વિચારે

પૃથ્વીપતિ=જગપતિ;

મેહ=વરસાદ

કેરો=છટ્ટો વિભક્તિનો

રાજા

માગ્યા મેહ=જોષ્ટો

વરસાદ	દયાળુ દયાળુ	નીરખું=જોઈ
તમદેશ=તમારા મુલકમાં	સંચર્યો=ગયો	અજસુત=નારદ; અધ્યા-
વેશ=દેખાવ	મૂઠમતિ=મુખાંધ	ના પુત્ર
લીલા=આપાદ	પરવરી=ચાલી; નીકળી	જુપત બણી=રાગ
લીલારાજ=આપાદ રાજ	અપરાધ=ગુનો	પ્રત્યે.
ભોગવો=ચલાવો	મંદમતિ=ઓછી અક્ષલ	કુળ=વંશ
સોય=તે	દુભવ્યો=નાનાજ કીધો	ઉદરે=પેટે; કુખે
વચન=બોલ	સાધ=સાધુ; સજ્જન	નગર=મુલક
સધીર=ધીરજવાળાં	પરહર્યા=તજ્યા	અવાસ=રહેઠાણ
નયણે=આંખોએ	ગૂઠ=ચિકટ; ધાડું	ચરણે ચાંપી=પગે દાખી
વહે=રેલો જાય	વિકાળ=ભયંકર;	નિશદિન=રાત દહાડો
નયણે વહે અતિનીર=આ	ળીક લાગે તેવા	નીરખે=જુએ
ખમાંથી ધણા આંધુ પડે	કિરણ=સીધી લીટીમાં	તન=શરીર
વહે=બોલે	પડતો પ્રકાશ	સદ્ગુણવો=સાર્થક થયો
રહે=મનમાં	સંચર્યું=ગયું	તારણહાર=તારનાર
ટાળો=મટાડો		

પાઠ ૧૬ ધ્રુવજીના આપ અને નારદ ઋષિ.

પૂર્વછાયો.

ધ્રુવજીના પિતાને નિસાસા નાખતાં જોઈને નારદ ઋષિ મનમાં વિચાર કરે છે, કે રાગ તું પોતે દુનિયાનો માલીક છે, પછી તમને શું દુઃખ છે? નારદ ઋષિ કહે છે કે હે રાગ, તમે સાંભળો. તમે મોટા રાગ છતાં તમને આટલું બધું શું દુઃખ છે, કે છાતીમાં શ્વાસ પણ માતો નથી?

ચોપાઈ.

તમારો દેખાવ આસ્થાથી સેવા કરવા લાયક છે, તમે રૈયતનું
 પોષણ કરો છો, તમારા દેશમાં જેવો જોઇએ તેવો વરસાદ આવે
 છે. છતાં આટલું દુઃખ શા વાસ્તે રાખો છો? (૧) તે આખા
 રાજ ભોગવો, તને તે કાંઈ દુઃખ હોય? એવા ધીરજ આપનારાં
 વચન નારદ ઋષિએ કહ્યાં તોપણ રાજાની આંખમાંથી ધણાં આંસુ
 પડે છે. (૨) રાજા એમ કહે છે કે ઋષિ સાંભળો. મારો છોકરો
 જંગલમાં ગયો છે, તેથી મારે મન ધણું દુઃખ થાય છે. માટે તમે
 દયાળુ તે દુઃખ મટાડો. (૩) મેં બહુ સુખાઈ કરી તેથી બાળક
 વનમાં જતો રહ્યો. મેં એછી મુદ્દિગણાએ એ પવિત્ર માણસનું
 મન નારાજ કર્યું, એવો મેં ગુને કાઢ્યો છે. (૪) એ કારણથી મેં
 બધી મોજમજા અને સુખનાં સાધન છોડી દીધાં, તેથી મેં નિસાસા
 નાખ્યા, અને મને ચિંતા થાય છે, કે બિહામણ વિકટ જંગલ હશે,
 ત્યાં મારો છોકરો એટલે કેમ રહેશે? (૫) જેનું મોં ધણું કામળ
 છે, એટલે જે ધણું નાબુક છે, તે સુરજનો સીધી લીટીનો પ્રકાશ
 કેમ વેઠશે? (સુરજનો તાપ શી રીતે વેઠશે) મારું બધું સુખ
 ધ્રુવજી સાથે ગયું, તેથી હું નિસાસા નાખું છું. (૬) તમે દયાળુ
 તે દુઃખ મટાડો, કે જેથી એકવાર છોકરાને મારી નજરે પ્રત્યક્ષ
 જોઈ, રાજાનાં એવાં વચન સાંભળીને નારદ ઋષિ રાજા પ્રત્યે બોલ્યા.
 (૭) રાજા તારા વંશમાં ધ્રુવ જન્મ્યો તેથી તારી જિંદગીને ધન્ય છે.
 જે માતાને પેટે જન્મ્યો તે માતાને પણ ધન્ય છે, રાજા તને ધન્ય છે,
 કે તારે ત્યાં ધ્રુવ અવતર્યો. (૮) જ્યાં ધ્રુવ જન્મ્યો છે, તે શહેરને, અને
 તે મહેલને પણ ધન્ય છે, જે માણસને ધ્રુવની સોબત છે, તેને પણ

ધન્ય છે. જે ધરતીપર પગ મૂકીને ધ્રુવજી ચાલે છે, ત્યાં તે ધરતીને
પણુ ધન્ય છે એમ કહીએ. (૯) ધ્રુવજીનાં દર્શન રાત કહાડો કરે છે.
તે જંગલને, અને તે પક્ષીને પણ ધન્ય છે. જે રાગ તારે જીવ્યું
સાર્યક થયું, કે તારે ત્યાં એકાંતર પેઠી તારનાર જન્મ્યો છે. (૧૦)

ખાંડ ૨૪.

સુવાક્ય=સારું વચન;
સારા બોલ
સ્નેહ=હેત; પ્રીતિ
સદૈવ=હમેશાં
વાધે=વધે; થાય
કુવાક્ય=નકારું વચન;
નકારા બોલ
લાધે=મળે; થાય
વિવેક=સલુકાઈ; ડહા-
પણુ; સારા નરસાને
વિચાર
આણી=લાવી
માર=માઈ
ઉચાર=બોલ
વાણી=બોલ; શબ્દ
વિશ્વ=દુનિયા; જગત
વખાણી=તારીફ કરે
સ્પૃતિ કરે; માન આપે

કાર્તિ=આગર
જનો=માણસો
પડે=હલકે દરજ્જે ઉ-
તરે; ગરિબાઈમાં
આવે; પડતી થાય
ચઢે=મોટે દરજ્જે આવે
સુખી થાય; ચઢતી
થાય.
વડે=ધી; ચકી
પ્રગ્ન=સોકે; રૈયત
પાળે=પેપે
ધુડ=ધુવડ
ઉચારનું=બોલનું
ભત્તી=ખારી
ભલાઈ=મલમનસાઈ
પુતાઈ=નકારાપણુ; વેર;
દુશ્મનાઈ
અમૂલ્ય=કીમતી; જેની

કિમત થઈ શકે
નહિ તે
મૂલ્ય=કિમત
લગાર=ચોડી
પણી=ચાંગળું
રે=ચરે
માનવી=માણસ
રેણુ મૂકવું=શબ્દ બોલ્યો
મળાય=ગળી જવાય
થુક્યું=થુકલું
વિમાલશી=પરતાશી;
હીલગીર થશો.
હાણી=તુકસાન; ખરા-
ખી; પાયમ લી
છરા=ખદુકમાં બરવાની
ગોળી
છેદ=ધા; જખમ
સૂત્રે=માલમ પડે
કાપ=જખમ

ફેરે=મટે; સારો થાય;
 નવી ચામડી આવે
 કાઠી=મોટી બરણી
 મટે=સારી થાય
 તોપ તણે=તોપને

મડાકો=અવાળો
 હવા વિષે=હવામાં
 હડાકો=પડથો=સામો
 ચાવાળ
 તાણી=ખેંચી

વદો=ખોલો
 વણશે=બગડશે
 ભાર તોલ=માન; આ-
 બર; વકર.

પાઠ ૨૪. વિચારીને ખોલવા વિષ.

સાર વાક્ય ખોલવાથી હંમેશાં પ્રીતિ વધે છે; નહાર વાક્ય ખોલવાથી હંમેશાં કળુઓ થાય છે; માટે હે ભાઈ મનમાં જરા સ-
 લુકાઈ લાવીને જે ખોલ ખોલો તે વિચારીને ખોલો. (૧) સાર વાક્ય ખોલવાથી આખી દુનિયા તારીફ કરે, પણ નહાર વાક્ય ખોલ-
 વાથી માણસો આપણી આબરૂ જાણે નહિ, પ્રાણીની પડતી અને ચઢતી જીભથીજ (ખોલવાથીજ) થાય છે, માટે હે ભાઈ જે ખોલ ખોલો તે વિચારીને ખોલો. (૨) જુઓ રૈયત (લોકો) પોપટને ઘેર પાળે છે. પણ ધુવડ પક્ષી પોતાના માળામાં પણ નચિતે સૂઈ શકતું નથી; એજ ખોલનુંજ કારણ જાણુ. માટે (૩) સારી જીભથી (સાર ખોલીને) ભાઈ બલમનસાઈ મેળવ. નહારી જીભથી (નહાર ખોલવાથી) લોકો નહાર ખોલે છે, પછી તે ગરીબ હોય કે રાજાનો છોકરો હોય કે રાણી હોય તોપણ લોકો નહાર ખોલે છે, માટે (૪) સાર વાક્ય ખોલવાથી દુધ, દહીં અને ઘી આપશે, અને જેની કિંમત ઘણી હશે તેની થોડી કિંમત લેશે; પણ નહાર વાક્ય ખોલવાથી કોઈ ચાંગળું પાણી પણ નહિ પાવ; માટે (૫) અરે માણસ તું મોઢેથી જે શબ્દ ખોલ્યો તે જગ તેં થુકેલું થુક ફરીથી ગળાતું નથી, તેમ તે ખોલેલો ખોલ પાછો ખેંચી લેવાતો નથી, જો એવી

વાણી હશે તો પસ્તાશો અને નુકસાન થશે, માટે. (૬) છરાના ધાનો ઉપાય માલમ પડે, પણ નહારા વાક્યનો ધા કદી રૂઝાતો નથી. (તે બોલ મનમાંથી જતો નથી.) જેમ કાચની કોઠી કાંણી હોય તે જેમ આખી થતી નથી તેમ, માટે. (૭) સારો કે નહારો નોપનો અવાજે હવામાં સપાટાબંધ ચાલ્યો જતો હોય, તો તમે કહો કે તેને કેમ ખેંચી શકાય? મતલબ કે ખેંચી શકાય નહિ, તેમ બોલેલો બોલ પાછો ખેંચી શકાતો નથી, માટે. (૮) વિચારીને શબ્દ બોલો, તો કામ કદી પણ બગડે નહિ. દલપતરામ કવિ કહે છે, કે જે સારા માણસો છે, તેજ બાર વક્ત્ર રાખે છે. મતલબ કે વિચારીને બોલે છે.

પાઠ ૨૭.

દુઃખ=આપદા, સંકટ

આશીર્વે=લાવીએ

ધટ=શરીર

ધડીઆં=બનાવ્યાં

ટાળ્યાં=મટાઆં

નવ ટળે=નહિ જાય

રધુનાથજી=પરમેશ્વર

જડીઆં=વળઆ

ભઆં=ભટક્યાં; રખ-

આં.

ભોગવ્યાં=ગુમાવ્યાં;

ગાળ્યાં

નિંદ્રા=લોધ

નયને નિદ્રા=આંખમાં

લોધ

સ્વામી=ધણી (લઈ ગયો)

હરી ગયો=છાની રીતે

મસ્તક=માથાં

છેદાધ=કપાધ

લુટાણી=લુટાધ

સતવાદીઓ=સાચું

બોલનારો

નીચ=હલકા

હરિને=પરમેશ્વરને

ભજ્જે=ભજન કરે

સા'ય=મદદ

અર્થ=કામ

સરશે=થશે

બીડ=સંકટ

સમર્યા=સભાર્યા

અંતરગ્નમી=મનની વાત

જાણનાર; પરમેશ્વર

ભાવટ=દુઃખ; જંગળ

ભૂધરે=પૃથ્વી ધારણ

કરનારે; પરમેશ્વર

પાઠ ૨૭. સુખ દુઃખ મનમાં નહિ લાવવા વિષે.

સુખ અને દુઃખને મનમાં લાવવાં નહિ, કારણ કે તે શરીરની

સાથે વળગેલાં છે. એ કાઠનું મટાડેલું મટતું નથી કાચુ કે ઇશ્વરે
 નિર્માણ કરેલું છે. માટે સુખ અને દુઃખને મનમાં લાવવાં નહિ.
 (૧) નળરાજ જેવો મરદ નથી, ને દમયંતી જેવી સતી સ્ત્રી નથી,
 કે જે અર્ધાં નાગી અવસ્થામાં જ્યાં અનાજ ને પાણી મળે નહિ
 એવા જંગલમાં રખડ્યાં, માટે (૨) પાંચવ પાંડવ જેવા ભાધઓ
 કે જેને સતી દ્રૌપદી સ્ત્રી હતી, તેમણે પણ બાર વરસ વનવાસ
 વેડ્યો, અને કાઠ દિવસ સુખે જીવ્યા નહિ: માટે (૩) સીતા જેવી
 સતી સ્ત્રી નથી કે જેના રામજી ધણી હતા. ને સતીને
 રાવણુ લઇ ગયો, તેથી સતી ધણું દુઃખ પામી. માટે (૪)
 રાવણુ જેવો રાજા જેને મંદોદરી સ્ત્રી હતી, ને રાવણુનાં
 દશ માયાં કપાઇ ગયાં ને બધી લંકા લુપ્ત થઇ, માટે (૫)
 હરિશ્ચંદ્ર રાજા સત્યવાદી હતો અને તેને તારલોચની રાણી હતી.
 તેણે હલકા માણસને ત્યાં પાણી ભર્યું (મનલગ્ન કે મંજુરી કરી)
 એવાં ધણાં દુઃખ પડ્યાં, માટે (૬) ગુપ્તો ઇશ્વર આગળ ધણી
 મદદ કરી હતી. તેથી જણાય છે કે આપણું કામ પણ થશે. એવું
 સમજીને ઇશ્વરનું ભજન કરો; તે મદદ કરશે, માટે (૭) દરેકને
 જ્યારે આપદા પડી ત્યારે તેમણે ઇશ્વર ને યાદ કરીધા, ત્યારે નરસિંહ
 મહેતાના ધણી ઇશ્વરે (શ્રીકૃષ્ણે) તેઓની આપદા દાળી, માટે (૮)

પાઠ ૩૬.

સ્વદેશ=પોતાનો દેશ
 સ્વદેશ પ્રીતિ=પોતાના
 દેશપર પ્રેમ
 બધી=સારી; હજુપ

ભારત ભૂમિ=ભરત રા-
 જનો મુસ્લિમ: ભરત
 ખડ આર્યાટ્ટા; દિ-
 હુસ્તાન
 વિષે=માં

જેહ=જે
 કેતો=કહેતો
 બલો=સારો
 ભે:મ=ભૂમિ; જમીન
 પ્રાણુ=જીવ

મુજી=અક્ષય વગરનો

ભૂમિ=પૃથ્વી

ભારે=ભોજનરૂપ

દાઝ=દાગળી; દયા.

શુષ્ક=સૂકું; સ્નેહવગરનું

હૈયું=મન

વજ્ર=કડ્ડણુ; દયા વગરનું

લેવું દેવું=લેણુ દેણુ

કદાપિ=કદાચ

લક્ષ્મીવાળો=ધનવાન;

તવંગર; પૈસાદાર

વડો=મોટો

વૈભવી=વૈભવવાળો

રાજવી=રાજા જેવો

રૂપાળો=ખૂબ સુરત; દે-

ખાવડો.

તથાપિ=તોપણ

વિવેકી=ખરૂં જોડું

સમજનાર

વખાણું=તારીફ કરે

કાગ=કાગડા

પ્રમાણું=પેડે; માફક

સ્વદેશી=વતની; પોતાના

દેશનો

દેશીના=પોતાનાં દેશ-

નાનાં

ટાળે=મટાડે; દૂર કરે

પાળે=પોષે

કલ્યાણમાં=ભલામાં;

સારામાં

લેખે=ગણે

પુરા પ્રેમથી=ખરા હૈ-

તથી

પેખે=જુએ; ઓળખે

વિદ્વતા=પંડિતાઈ; વિ-

દ્વાનપણું

વાપરી=ખરચી

દેશ દાઝે=દેશની લાગ-

ણીને માટે

લોકલાજે=લોકની આર-

મથી

સ્વદેશાભિમાની=પોતાના

ના દેશનું અભિમાન

ધરીને કરેલાં

પ્રથા=ફોકલ

જન્મ=જિદંગાની; જી-

વતર

ખોયો=ખુમાર્યો

કમાણી=સાર્થક; પેદાસ

વિદેશે=પરદેશે

વસીને=રહીને

કાળ=વખત; સમય

માળી=ખુમારી

સ્વદેશે=પોતાને વતને

વિપ્રોગી=જુદા પડેલા;

વિપ્રુટા પડેલા

ભેટી=મળી

હર્ષનાં=હરખનાં; આનં-

દનાં.

આંસુ=આંખમાંથી પડ-

તાં પાણી

નાવિ=આવે નહિ

પાઠ ૪૬. પોતાના દેશપર પ્રેમ.

સારા ભરતખંડમાં હમેશાં રહેતા હોય તેમાં કાલુ જિવારો

હશે કે જે “મારો દેશ સારો છે. મારી જમિ મારી છે અને એ મને જીવથી હંમેશાં વહાલી છે” એમ નહિ કરતો હોય ? (મતલબ કે બધાજ કહે છે.) (૧) કયો અકલ્પ વગરનો પૃથ્વીને ભારે મારતો હશે ? તો કે જેને દેશની લાગણી જરા પણ નથી જેનું મન હંમેશાં કઠણ અને સ્નેહવગરનું હોય છે, અને જે એમ જાણે છે કે મારે કંઈ લેવું દેવું નથી, એવો માણસ. (૨) કદાપિ તે ધણો પૈસાવાળો હશે, મોટા વૈભવવાળો, રાજા જેવો કે રૂપાળો હશે તોપણ તેને વિવેકી માણસ વખાણે નહિ તે કાગડા અને કીડાની પેઠે ગુજરાન ચલાવે છે. (૩) જે દેશીના દુઃખ મટાડે, હજારો માણસોનું હંમેશાં પોષણ કરે; વળી લોકના બક્ષામાં લાભ ગણે, તેને ખરો સ્વદેશી જાણવો, કહો કે તેને ખરા હૈતથી કાણ નહિ જુએ ? (મતલબ કે બધાજ જુએ) (૪) જે વિદ્વાન માણસે દેશની લાગણીને માટે વિદ્યાનો ઉપયોગ કીધો નથી. જે પૈસાદારે લોકોની શરમથી એક પાઈ પણ ખરચી નથી. જેણે સ્વદેશાભિમાનનાં કામ કીધાં નથી, તેણે પોતાની જિંદગી નકામી ગુમાવી અને શું કર્યો ? (મતલબ કે કંઈજ નહિ) (૫) પરદેશમાં રહીને ધણો વખત ગુમાવીને જે સારો ભાગ્યશાળી હોય તેજ પોતાને દેશ જાય અને જુદાં પડેલાં સગાં અને જમિને હૈતથી મળે, તે વખતે કહો કે કોને હરખનાં આંસુ નહિ આવે ? બધાંનેજ (આજે) (૬).

પાઠ ૪૬.	બેટ્યા=મન્યા	કપડે=દગામી
પાઈ=ટોડી	ભાત=ભાઈ	ખસે=દૂર જાય
ભાવે=હૈતથી	સાથ=સંગાત; ટાળું	સામમી=સામાન;

હસે=મસ્કરી કરે	પુટડો=દેખાવડો	ઉતાવળી=ઝડપથી
ઘિતરવા=રહેવા	તુડો=પ્રસન્ન	મરમે=મેદમાં
વગેક=ધણાજ; વંધારે	ભાગ્યું=ફર થયું	લગભગું=એવ લગાડી
વસમો=કપરો; કઠણુ	મરડો=મચડો	પેડીનું=વંસનું
હામ=જગો	મંડપમાં=માંડવામાં	ન આપા=આપ વગરના
છાજ=છત	થંગ=મંદિરા; કાંસાળે	મલાં=સારાં
વળી=સાકટી	ગાંડડી=ગાંસડી	કઠણુ=સખત
બીંતો=બીંત	લટકે=ટિંગાય	કઠણુ બોલ=મેણાના બોલ
દોદશ=બને બાણુ	પટકે=પિછોડીએ	મહર=અહંકાર; તોર;
જુઆ=જૈઆ	કાષ્ટ=લાકડાં	ઝેર
હુઆ=થયા	ભારો=જુડો	પુંઠળથી=પાછળથી
હસણી=મનકખોરી	મામેરાનો=મોસાળાનો	બડમડો=બખડો
નાલ્ય=નાત	ઉધારો=બાકી; મણા	લખેશરી=લાખ રૂપી-
દર્શન=જોવું; દેખવું	તુળશીદળ=તુળશીનાં	આનો ધણી
ખોષએ=દૂર કરીએ	પાંદડાં	શે=શું
સુંદરી=જીવાન સ્ત્રી	પુંકશે=વગાડશે	રાંક=ગરીબ
મનવિના=કમનથી	પુરં=બરોબર	પિતા=બાપ
નમે=નમસ્કાર કરે	ઠોવત=મસ્કરી; ગમત;	મુબ=મારે
દીઠા=જોયા	ટાળ=મનક	કાપડું=ઘેરાંની છાતી
હરિ=પરમેશ્વર		ઢાંકવાનું લુગડું
		મેર=મેરૂ પર્વત
		જીવતો રહે=કામ રહે

પાઠ ૪૬. નરસિંહ મહેતાની ઉના ગામમાં પધરામણી.

વિષ્ણુ મહેતા (નરસિંહ મહેતા) આવ્યા સાંભળી શીરંમ મહેતા
વેવાઈ દોડતા આવ્યાને બને હોંસથી મળ્યા, જમ્યા અને

જમાદનો ભાઈ પણ મળ્યો અને બધા નાગરનું ટોળું પણ આપીને મળ્યું. (૧) તે બધા છળભેદથી બાઝીને પાછા દૂર જતા રહે અને એનો સામાન જોઈ જોઈને મસ્કરી કરે, ઉતારાને માટે ઘર આપ્યું તેમાં ચાંચર મચ્છર ધણાજ હતા. (૨) તે ઘરની જમીન ઉંચી નીચી ને કઠણ હતી ને જાપરાપર નળીઆં નહોતાં; તે ઘરની જાજ કાહેલી ને સાકડીઓ જુની હતી, અને ભાંતો બંને બાજુએ એવડી વળી ગએલી હતી. (૩) જ્યાં નરસિંહ મહેતાનો ઉતારો થયો, ત્યાં ઘણાં માંકડ અને જુવા હતા, વેરાઈ ઉતારો આપીને ગયા પછી મળકળોરી નાગરી નાતે બોલવા લાગી. (૪) કુંવર વહુનો બાપ વૈષ્ણવ છે, તેથી તેના દર્શન કરીએ તો પ્રાશ્વિત જતા રહે (પાવન થઈએ) મહેતાને જોવા માટે ઘેરે ઘેરથી સુંદરીઓ ખુશીથી આવી. (૫) કમનથી મહેતાને નમસ્કાર કરે અને કહે કે, તમે આવ્યા તે સાંઈ થયું, સ્ત્રીઓ એક બીજાને કહે છે કે, મહેતાને જોયા તે પરમેશ્વરને જોયા બરાબર છે. (મતલબ કે એમ મસ્કરી કરે) (૬) જુઓ એનો રસાલો કેવો દેખાવડો છે! એને પરમેશ્વર પ્રસન્ન છે; મસ્કરીમાં એવું કહે છે કે, હવે કુંવર વહુનું દુઃખ જતું રહ્યું. (૭) મહેતાજીના બળદ ઉપર ધણી બગાઈઓ છે તે જુઓ. મહેતાજી માંડવામાં કીર્તન વગાડશે તેથી નાગરની નાતમાં આવડે વધશે. (૮) આ માંસડી વળગાડેલી લટકે છે. તેમાં પિછોડીએ તાલની જોડ ખાંધી છે; આ તુળશીના લાકડાનો બારો (તુળશીની માળા) છે, કહો હવે મોસાળામાં શું ખામી છે! (૯) જાખડીમાં તુળશીનાં પાંદડાં મૂકશે, ને ઉભો રહીને શંખ વગાડશે, સાધુ ઇશ્વરનું ભજન કરશે એટલે મોસાળું પણ પુરૂં થશે (૧૦) એવું નાગરની સ્ત્રીઓ મમત કરે

અને મસ્કરી કરીને ઘર તરફ પાછી જાય, બાપા મોસાળું લાઇને આવ્યા તે વાત કુંવરબાઈએ જાણી. (૧૧) તેથી ઝડપથી મળવાને માટે દોડી કે નણુંદ મરમમાં બોલી કે બાપ દીકરીને આ શું પ્રીત કે હાંસી કરવા આવ્યો ? (૧૨) બાપદાદાની સાત પેઢીને એજ લગાડી. સાથે સાધુઓનું શું કામ હતું ? શું એકલા મળવા જાઓ છો ? એવા બાપ કરતાં બાપ ન હોય તો સાહે. (૧૩) આવો મહેણાંતો બોલ સાંભળીને કુંવરબાઈ પાછી વળી, ને કહેવા લાગી કે, હે નણુંદ આટલો અદ્ધાર શા મટે રાખો છો. હે બેન પાછળથી શું બબડો છો. (૧૪) જેનો બાપ પૈસાવાળો હશે તેની દીકરીને ધણો લાલ ચશે. કોઇનો બાપ નવેશરી કહેવાય તો તે મારે શું કામનો. (૧૫) ગરીબ બાપ મારે ઘેર આવ્યો તો તેનું એક કાપડું સોનાના કુંગર બરોબર છે તમારી મરજીમાં આવે તેમ બોલો પણ મારે મન એ બાપ ધણું જીવજો. (૧૬)

પાઠ ૪૯.

મહી=સાતમીને પ્રત્યય

“માં”

તન=શરીર

જાન=શુદ્ધ; સમજ

પુરણ=પુરેપુરે

સમય=વખત

પ્રથમ=પહેલાં

સ્મર=યાદ કર

કાર્યો=કામો

પાલણુ=પોપણુ

કાળ=કામ

તેજસ્વી=પ્રકાશિત

શશિ=ચંદ્ર

તિમિર=અંધાર; અં-

ધકાર

ગગને=આકાશમાં

દિનરાત=દહાડો રાત

આરામ=વશાંત

અમથી=મહેનતથી

સુખદીએ=સુખ આપે

ભર=જોષાએ તેવી

આણી=લાવી

મેઘ મંડળ=જાદગાં

નિયમિત=વખતસર

વૃદ્ધિ=વરસાદ

સંતોષ=રુમિ

હરખ=ખુશી

સદ્ધિ=દુનિયા

પૃથ્વી=જમીન

ધન=પૈસા

કલિન=કપડાં

કદ=દુઃખ

અનેક=બહુજાન

ઠાપે=દૂર કરે; મટાડે

સજ્યાં=બનાવ્યાં

પાવક=ગરમી; અગ્નિ

હરી=પરમેશ્વર

સત્તા=હુકમ

ચાપી=એસાડી

સદિવ=હંમેશાં; સદા

સુખુદિ=સારી અકલ

નીતિપંથ=નીતિનો માર્ગ

બુલાવતા=વીસરાવતાં

સશય=શક

મુજ=મારા

સદ્બક્તિ=ખરી ભક્તિ

ચરણે=પગમાં

હરં=સંતોષ પામી રહું

પાઠ ૪૯. ઈશ્વર પ્રાર્થના.

જ્યારે જિંધમાં શરીરનું ભાન નહોતું, ત્યારે જીઓ કે જોણે આપણી પુરેપુરી સંભાળ લીધી, તેને સવારના પહોરમાં પહેલો યાદ કરું, પછી દહાડાના બધાં કામો કરું. (૧) એ હંમેશાં હૃતથી પ્રાણીઓનું યોગ્ય કરે છે, અને પ્રાણીઓ માટે દુનિયાની રચના કરેલી જણાય છે. પ્રકાશવાળા સુરજ અને ચંદ્રમા હંમેશાં પ્રકાશતા રહે છે; તે જીવને જીવન શક્તિ વધારે આપે છે. (૨) આકાશમાં રાત દિવસ ફરીને અંધારું મટે છે, ત્યાં તેને આરામ બીજકુલ નથી. દહાડાની ધણી મહેનતથી પ્રાણીઓ થાક્યા ત્યારે આખી રાત સુખ આપે એવી સારી જિંધ આણી. (૩) જે આ વરસાદના વાદળાં વખતસર વરસે છે, તેથી દુનિયા સંતોષથી આનંદમાં પુલાય છે, જમીન વનસ્પતિમાંથી ધન અને અનાજ આપે છે અને તે જીવોનાં ધણાં દુઃખ મટાડે છે. (૪) પરમેશ્વરે પવન, પાણી અને અગ્નિ આ કેવી બનાવ્યાં છે! એ ત્રણ હંમેશાં જીવોનું જીવન (જીવવાનો આધાર) છે, વળી જે એ ત્રણેને માણસની ચાકરી આપી છે. અહા! પ્રાણીના સુખનાં સાધનની શી ગોઠવણ કરી છે! (૫) આહો પરમેશ્વર તે માણસના મનમાં અકલ આપી

છે, તેથી બધા જીવો પર માણસની ધણી સત્તા રાખી છે, જે હંમેશાં એવું સારું પોષણ કરે છે, તેને વિસરીને બાજે નહિ તે પાપી માણસ છે. (૭) પરમેશ્વર હું માયું છું, કે સારી બુદ્ધિ આપો. અને નીતિને રસ્તે દોરવો, અને જીલાવામાં નાખનાર બધા વહેમો દૂર કરો, મારી ફરજ છે એજ સમજીને હું બધા કામ સદ્બક્તિથી કરું, અને તમને પણ પડું તો મને વિશ્રાંતિ મળે. (૮)

પાઠ પપ.

શિર=માથું
કોટે=કોકે
રંદ=ખોપરી
માળ=માળા
વૃષભ=બળદ
વીણ=વગર
ભૂપાળ=રાજ
નેહ=રનેહ; હેત
દાખવે=જીવે
ચક્ર=ચક્રર
ગાથો=ઠાંકથો
પરવરે=ચાલે
ઉત્તવળ=સફેદ
ઓપનો=શોભનો

જામો=જુલતો અંગરખો

ફાળ=છલંગ
મૃગ=હરણ
ધાન=કુતરો
સુગંધ=સારા જાણીતા
શુક્રાર્ય=દલના ગુરુ
હરનિશ=હંમેશાં
રે=રહે
મેડક=દેડકો
નિર્બળ=કમજોર
કોલ=કોલલ
કાયર=ખાયલો
સાર=સારી
રક્ષણી=રક્ષણ કરનાર
નારણી=જીવાન સ્ત્રી

પદતો=મણુનો

પૂર્યો=ગોંધ્યો
મધુરો=મધુર રાગનો
વાયા=વેણુ; શબ્દ
વીર=ભાઈ
કામની=સ્ત્રી
કીર=પોપટ
ચરણ=પગ
સાથો=પકડ્યો
લાખો=લાખો માણસથી
સડકો=માધા
વિચરે=જાય
વમ્મી=અધરી
વાટ=રસ્તો

પાઠ પપ. ઉપાખ્યાન.

(પ્રશ્ન) જેના માથાપર ગંગાજી રહે છે, જેની કોકમાં ખોપ-

રીની માળા છે, તો કહો કે મહાદેવ વગર કયો રાજા બળદનું
વાહન કરે? (૧) (જવાબ) હમેશાં પ્યારથી જોઈશું તો
એક બરે છે ને બીજો ખાલી કરે છે, જે ચક્ર દરેજાનું કરતું
જણાય છે તે રેડ. (૧) (પ્રશ્ન) એક પુરુષે બીજા પુરુષને
ઢાંક્યો તેથી જને ઢાંક્યો છે તેનું શરીર સારું દેખાય છે. તે બધો
ઉત્તમ માણસ છે તો તમે સારા માણસ સમજો કે એ શું છે? (૨)
(જવાબ) જે પગ વગર ચાલે છે, પુરુષો તેનાપર બહુ
હેત રાખે છે, સફેદ શરીરે શોભતો તેને જામો કહીએ. (૨) (પ્રશ્ન)
છલંગ મારે છે, પણ હરણ નથી. તેમ સસલો પણ નથી, અને
કુતરો પણ નથી તેમજ મોં ઉંચું છે પણ મોર નથી; હે સારા
જાણીતા ડાહ્યા માણસ સમજો કે એ શું છે? (૩) (જવાબ)
શુક્રાચાર્યનું વાહન છે, જે હમેશાં પાણીમાં રહે છે. જીલ નથી
તોપણ બધું બોલે છે તે દેડકો કહેવાય છે. (૩) (પ્રશ્ન) સ્ત્રી છે
પણ કમજોર નથી, કાળી છે પણ કાચલ નથી. દરમાં રહે છે પણ
નાગણી નથી. તો એનો જવાબ કહે? (૪) (જવાબ) વ્યાપકતાના
હાથમાં શોભે નહિ, અને બહાદુરને મન તે સારી છે. વળી તે
આ શ્રેષ્ઠ શરીરનું રક્ષણ કરનાર છે, હે જીવાન સ્ત્રી! તે તરવાર છે.
(૫) (પ્રશ્ન) બધું છે પણ વિદ્વાન નથી તેને ગોંધ્યો છે પણ
ચોર નથી, ડાહ્યા માણસ હોય તો સમજો કે તે મીઠું બોલે છે
પણ મોર નથી ત્યારે એ શું હશે? (૫) (જવાબ) પવિત્ર
પક્ષીની જાતમાં છે, ભાઈ શબ્દ બોલે છે, તે જંગલનો રહેવાસી છે
ને જંગલમાં પેદા થાય છે, હે સ્ત્રી તે તો પોપટ છે. (૫) (પ્રશ્ન)
ચાલે છે પણ પગ નથી, બેઠે છે પણ પાંખ નથી, લાખ માણસથી

પણ પકડાયેલો રહે નહિ, પણ તેને આંખે જુએ છે તો એ શું ?
(૬) (જવાબ) તે ગગન તરફ જાય છે, ઘરમાં રહે તો ગભરામણ થાય છે. તે અધરે રસ્તે જાય છે. માણસો તેને હુમાડો સમ-
જીએ. (૬)

પાઠ ૫૭.

ઘડી ઘડી=કારંવાર

હિકળાટો=ધામ

ભારી=બહુ

અબ્ર=વાદળાં

સકળ=બધા

ચાળા=ચિહ્ન; લક્ષણ

ચક્ષી=ચક્ષી

બગ=બગલો

સાફ=ચોકળી

અરણ્યવ=દરીઓ; સમુદ્ર

ભાળ્યાં=જેયાં

રસ=મધુર સૂર

યંત્ર=સતાર; સારંગી

વગેરે

રૂપાળા=સારા

અધિક=વધારે

ધંટ=અવાજ

ઠાલા=નકમા

કમી=ઘોઘી

હિલરાય=ધણા પાકે.

પીત=પીળો

સૂર્યાસ્ત=સૂર્યનું આથ-

હિનજીવું=સફેદ (મવું) તે

નૈર્ઋતા=દક્ષિણ અને

પશ્ચિમ દિશાની વચ્ચેના

શીતળા=હંડા; શીતળ

પાઠ ૫૮. વસંત ઋતુનાં લક્ષણ.

તડકો તે શીળો ઘડીએ ઘડીએ બદલાય છે, તાપથી જીવોને ધણો ધામ થાય છે. ધણાં કાળાં વાદળાં આમ તેમ દોડતાં દેખાય છે. તેથી બધાં માણસો કહે છે કે એ વરસાદના ચિહ્ન થાય છે. (૧) ચક્ષી ધૂળમાં ફડફડ પાંખો ફડકાવે છે. બગલા પોતાની પાંખ બરોબર ફેલાવીને બેસે છે, પક્ષીઓ દરીઆ કાંઠેથી આવતાં જોયાં, તેથી બધાં (૨) રાત દિવસ શીતળ પવન ફરફર આવે, ઝાડો ખરર થરર શબ્દે હાલતાં જણાય, વાળિંત્રમાં બહુ સારા મધુર સૂર આવે છે; તેથી બધાં (૩) હંમેશ કરતાં તો હવા ધણી ભેજવાળી જણાય છે. ફૂલમાંથી બહુ સારી વાસ નીકળીને આવે. આદે

ધંટા વાગતા હોય એવા ખોટા ગાજ સંભળાય છે. તેથી બધાં
 (૪) હવામાં ગરમી ઓછી હોવાને લીધે ખાર ઓમળે છે અને
 ઉધધ, કીડી અને મકોડા જેરથી ઉભરાય છે. (ધણાજ પાકે છે)
 પક્ષીઓ માળા બાંધવાની તપાસમાં આમ તેમ કરે જાડે. તેથી બધાં
 (૫) શોભાયમાન ધનુષ જણાય છે અને સુરજ આથમતા પીળો
 ભાસ થાય છે. ચંદ્રમાની આંતુઆંતુ ધણું સફેદ કુંડાળું દેખાય છે.
 ઈશ્વાન ખુણામાં ધણી વીજળી થાય છે. નૈર્ઋત્ય ખુણામાં ઠંડો પવન
 વાય છે (કારણ કે નૈર્ઋત્ય ખુણામાં દરીઓ છે તેથી.)
 તેથી બધાં (૬)

પાઠ પદ.

રક્ષ=રક્ષણ કર

દેવ=દેવશ્વર

મહારાજ=પાંચમા

જ્યોર્જ

ખોટ=ધણા ખોટા

જયવંત=જયશક્તિ

મસ=વધારે

કીર્તિનો=ખોટાઈ

યશ=જશ

લંબાવ=વધાર; ફેલાવ

જગદીશ=પરમેશ્વર

વીખેરવા=કુટા પાડવા

દૃઢ=ગુરમ્ન થા

કાળ=મોત; હાર

બધપાડ=એસાડ

ઢેષ=કીનો; અદેખાઈ

હુનર=કસબ

અમધેર=અમારે ત્યાં

સંપ=નિરાંત

સધો=થાઓ

કાળ=વખત

ગંજ=ઢગસો

દાન=પુણ્ય

શ્રેષ્ઠ=મોટા

જાથુ=હમેશ

ક્ષેમ=સુખ

રાય=રાજ

સદ્ અભિમાને=સારી

ઉંચી લાગણીથી

પૂજ્ય=પવિત્ર

પ્રત્યે=તરફ

ધર=રાખ

શક્તિમાન=જેરાવર

રાજશ્વર=રાજાઓના

ધણી

નાથ=પરમેશ્વર

મહારાજાની=અકલનો

ભંડાર; મોટા જ્ઞાનવાળો

શુભકાર=કલ્યાણ કર

પાર=સુધી (નારી

દીલ=મન

સ્વીકાર=કબુલ કર

પાઠ ૧૬. રાજગીત.

હે પરમેશ્વર તું મોટા રાજાનું રક્ષણ કર. હે પરમેશ્વર તું મોટા રાજાનું રક્ષણ કર. હે મોટા રાજા તમે ધણાં વરસ જીવજો. હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર. એમને ધણા કીર્તિવાન બનાવ. મોજ મઝા, મોટાઈ અને આપડ આપ, અને એમનું રાજ્ય ધણાં વરસ ચાલે તેમ કર. હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર. (૧) અરે પરમેશ્વર! હે જગતના ધણી તું ઊઠ, અને એના દુશ્મનને વીખેરી નાખવા તૈયાર થા; અને તેમનું મોત જાવ. વેર અને કંકાસ બધા બેસાડી દે. સમજણ અને કળા વધે એમ કર; અમારા ધરમાં નિરાંત ને સંપ થાઓ કે જોથી હમેશાં અમારું ભતું થાય. (૨) હે પરમેશ્વર તું મોટા જ્યોર્જ રાજાપર જોર, આપડ અને સુખ સ્થિતિની ઢગલાબંધ (ધણીજ) બક્ષીસ કર. કારણ કે ગરીબ અને રાજા સારી ઉંચી ભાગણીથી એમનું રાજ્ય પૂજવા લાયક ગણે છે અને જ્યાં ત્યાંના લોક એમના તરફ હેત બનાવે છે. (૩) હે સર્વ શક્તિવાન, રાજેશ્વર, મહા જ્ઞાની; પ્રભુ તું એને તારી છાંયમાં રાખ; એની પૂર્વ કિનારાથી પશ્ચિમ કિનારા સુધી કલ્યાણકારક ધણી સ્તુતિ થાય છે. વફાદારનો સંપ કબુલ કર. હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર. (૪)

ગુજરાત પ્રાંતની ભૂતળ.

ગુજરાત પ્રાંતના ખંભાતના અખાતથી કુદરતી બે ભાગ થાય છે. ખંભાતનો અખાત સાંકડો થતો થતો ઉત્તરમાં ખંભાતના નવાબ સાહેબના રાજ સુધી ગએલો છે. ખંભાતના અખાતની પશ્ચિમમાં જે મોટા મુલક આવેલો છે, તેને કાઠિઆવાડનો દ્વીપકલ્પ કહે છે; એને દ્વીપકલ્પ કહેવાનું કારણ એ કે એની ત્રણ બાજુએ પાણી

છે, અને એક બાજુએ જમીન છે. એની દક્ષિણમાં, પશ્ચિમમાં અને પૂર્વ તથા ઉત્તરના થોડા ભાગમાં દરીઓ છે, અને કાઠિયાવાડના માત્ર ઇશાન કોણમાં જ જમીન છે. ખંભાતના અખાતની ઉત્તરમાં અને પૂર્વમાં આવેલા બીજો ભાગ છે. એ બીજો ભાગ અસલમાં ગુજરાત કહેવાતો હતો. એ ભાગની જમીન ધણીધરી સપાટ છે. પણ દરીઆ કિનારાની દમણથી તે ખંભાત સુધીની જમીન નિચાણમાં આવેલી છે, માટેજ પૂર્વમાંથી નીકળનારી દમણ-ગંગા, પાર, અંબિકા, પૂર્ણા, તાપી, કીમ, નર્મદા, (રેવાજી) ઢાઢર, મહી વગેરે નદીઓ પશ્ચિમ તરફની નિચાણ જમીનમાં વહીને ખંભાતના અખાતને મળે છે. સાબરમતી ઉત્તરમાંથી નીકળી દક્ષિણમાં વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે; બનાસ અને સરસ્વતી ઇશાન કોણમાંથી વહી કચ્છના રણમાં સમાઈ જાય છે. એ ઉપરથી જણાય છે કે ગુજરાતની પૂર્વ તથા ઇશાન કોણ તરફની જમીન ઉંચી છે, કારણ કે એ બાજુએ ડુંગરા આવેલા છે. વાંસદા અને ધરમપોરની પૂર્વમાં સહ્યાદ્રિના ડુંગરા આવેલા છે. રેવાકાંડા એજન્સિમાં રાજ-પીપળાના ડુંગરા આવેલા છે. પચમહાલમાં પણ ડુંગરા આવેલા છે, તેમાં સૌથી મોટો પાવાગઢ છે. એના ઉપર કાળકા માતાનું દહેર છે. મહીકાંડા એજન્સિની પૂર્વમાં તથા ઉત્તરમાં પણ ડુંગરા આવેલા છે. ગુજરાતની ઉત્તરમાં આબુનો ડુંગર છે.

પાલણપુર એજન્સિની પશ્ચિમમાં તેમજ કડી પ્રાંતની પશ્ચિમમાં કચ્છનું રણ છે, માટેજ ને બાજુની જમીન નીચી ને રેતાળ છે. તેથી ત્યાં તાપ અને ટાઢ વધારે પડે છે. રેતાળ જમીનમાં ઝાડ ઊગતાં નથી, ને ઉનાળામાં પાણીની આપણ પડે છે. એવા રણના મુલકમાં સાંઢાણીપર બેસી મુસાફરી કરાય છે.

ગુજરાતનો મધ્ય ભાગ જેને ચરોતર (સારી જમીન) કહે છે. તેમાં ખેડા જિલ્લો, ગાયકવાડનો વડોદરા પ્રાંત અને મહી નદી આવેલી છે. એ ચરોતરની જમીન નદીના બાઠા જેવી રસાળ છે, તેથી પાક સારો થાય છે. તમાકુ, બાજરી ધણું પાકે છે. તેમજ રાયણ, મહુડાં અને આંખાનાં ઝાડ ધણું લીગે છે. ઘાસ ચારો ધણો થાય છે તેથી જ ચરોતરમાંથી પરદેશ ખાતે ઘી ધણું જાય છે.

પંચમહાલમાં કુંગરા ને જંગલ ધણું છે; તેથી ત્યાંની હવા સારી નથી. તાપ અને ટાઢ વિશેષ પડતાં નથી. જંગલ હોવાને લીધે ઇમારતી લાકડાં ધણું થાય છે. પંચમહાલમાં મદ્રાઇ ધણું પાકે છે.

ભરૂચ જિલ્લાની જમીન સપાટ છે. ઝાડો ધણું થતાં નથી. એ જિલ્લાના પૂર્વ ભાગને કાનમ કહે છે. ત્યાં કપાસ ધણો સારો પાકે છે. એ જિલ્લાની જમીન કાળી છે કાળી જમીન કપાસને બહુ માફક આવે છે, નર્મદા નદીના બેટમાં તમાકુ ધણી સારી થાય છે.

પાલણપુર એજન્સિ, સુરત એજન્સિના વાંસદા, ડાંગ, ધરમપોરના રાજ્યની જમીન કુંગરવાળી ને જંગલવાળી છે, તેથી ત્યાંથી હવા શરદીવાળી અને પાણી પાલીઆં છે. એમાં રાત્રી (જંગલી) લોકો રહે છે, જંગલમાં લાકડાં ધણું થાય છે.

સમુદ્ર કિનારાની હવા સુકી ને સારી ગણાય છે. માટે ઉનાળામાં ધણું લોકો હવા ખાવા તથા માંદા માણસો પાણી ફેર માટે જાય છે. સમુદ્ર કિનારાની પાસેના ગામોમાં તાપ અને ટાઢ સરખાં પડે છે, અને વરસાદ ધણો પડે છે.

સુરત જિલ્લામાં ખાડીઓ ધણી છે, ઓરપાડ તાલુકાની જમીન

ભરૂચ જિલ્લા જેવી સપાટ છે, અને ઝાઝાં ઝાડ નથી. માંડવી તાલુકા વાલોડ, ચીખલી અને પારડી તાલુકા એના પૂર્વ ભાગમાં જંગલ ને ડુંગરા છે. વલસાડ તાલુકામાં પારનેરાનો ડુંગર સૈથી ઉચો છે. પૂર્વ તરફના ભાગોમાં ડુંગર થાય છે. અને યાકીના ભાગોમાં તુવેર, બાજરી અને કપાસ થાય છે. ગણદેવી પરગણામાં શેરડી થાય છે, અને ત્યાંનો ગોળ વખણાય છે. ઓરપાડ તાલુકામાં તથા હાંસોટમાં ધવં સારા પાકે છે.

સુરત જિલ્લો, ભરૂચ જિલ્લો, વડોદરા પ્રાંત, ખેડા જિલ્લો અમદાવાદ જિલ્લો અને કાઠિયાવાડમાં ઘણું ઠેકાણું કપાસ પાકે છે તેનું ૩ મીલોમાં કાપડ વણવા માટે મુંબઈ ધણું જાય છે.

અમદાવાદ જિલ્લાના ઘોળકા તાલુકાનો દક્ષિણ ભાગ, ધધુકા તાલુકાનો પૂર્વ ભાગ અને કાઠિયાવાડનો કેટલોક ભાગ જેને બાલ કહે છે, તેમાં ધવં તથા કપાસ સારા પાકે છે. અને કપાસનું ૩ થઈ ઘોલેરા બંદરથી વહાણુ મારફતે મુંબઈ જાય છે.

પહેલો ભાગ જે કાઠિયાવાડ નામથી ઓળખાય છે, તેને અસલ સૌરાષ્ટ્ર કહેતા હતા. કાઠિયાવાડ એજનિસમાં ઘણા ડુંગરો છે. કાઠિયાવાડના મધ્ય ભાગમાં ચોટીલા વગેરે ડુંગરાની દારો છે. વળા જુનાગઢ પાસે ગીરનારનો ડુંગર સૈથી મોટો છે. પાલિતાણા પાસે શેત્રુંજી ડુંગર છે, ત્યાં શ્રાવક લોકો જત્રા કરવા જાય છે. ડુંગરાંને લીધે પથરા ઘણા નીકળે છે, કાઠિયાવાડમાં મુખ્ય પાક કપાસ, બાજરી, ડુંગર, તમાકુ, જુવાર, તલ અને શેરડી થાય છે. કાઠિયાવાડના લોકો આપણા કરતાં ઉંચા અને શરીરે જોરાવર હોય છે. કાઠિયાવાડની દરીઆ કિનારાની જમીન નિચાણમાં

છે અને વચ્ચે ભાગ હંચાય છે. તેથીજ એમાં મોટી નદી નથી. મોટી નદી ભાદર છે, તે ચોટીલાના ડુંગરમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે. જામનગર (નવાનગર) ની ઉત્તરમાં કચ્છના અખાત-માંથી મોતી નીકળે છે. કાઠિયાવાડના કાંઠાપર ભાવનગર, મહુવા, મહારા-ખાદ, દીવ, વેરાવળ, માંગરોળ, નવીખંદર, પોરખંદર (સુદામાપુરી) દારકા, નવાનગર (જામનગર) જોડીઆ એ બંદરો છે. એ બંદરોથી વહાણ મારફતે ધણો માલ ભરત. સુરત, વલસાડ, મુંબઈ વગેરે બંદરે જાય છે. કાઠિયાવાડના વવાણીઆ બંદરેથી કચ્છમાં જવાય છે.

મહારાષ્ટ્ર તથા દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર પ્રાંતની ભૂતળ.

મહારાષ્ટ્રમાં વચ્ચે સહ્યાદ્રિપર્વત આવવાથી કુદરતી બે ભાગ થાય છે. (૧) દક્ષિણ (દક્ષણ) (૨) કોક્ણ, દક્ષિણમાં મોટી નદીઓ છે, તેથી નદીઓના કાંઠાની ભૂમિ રસાળ છે, તે હવા બેજ વગરની છે, એનો ઉત્તર અને પશ્ચિમ ભાગ કચ્છો છે, કારણ કે ઉત્તરમાં સાતપુડા પર્વત અને પશ્ચિમમાં સહ્યાદ્રિ પર્વત આવેલો છે. મુખ્ય પેદાસ અનાજ, રૂ. શણ, શેરડી, તમાકુ, ઈમારતી લાકડાં, મધ, મહુડા, લાખ, સુરોખાર. સહ્યાદ્રિ પર્વતમાંથી હોદું જડે છે, અને જત સંસ્થાનમાંથી ગાળવાની કુચ્છી બતાવવાની માટી નીકળે છે. કોક્ણનો પૂર્વ ભાગ કચ્છો છે, કારણ કે સહ્યાદ્રિ (પશ્ચિમ ધાટ) પર્વત આવેલો છે, પશ્ચિમ ભાગ નીચો છે કારણ કે અરબી સમુદ્ર આવેલો છે, તેથી કોક્ણનો ઢાળ પશ્ચિમ દિશાનો છે. ડાંગર પાકે એવી રસાળ જમીન છે, અને નાળિયેરની વાડીઓ ધણી છે. આખો કોક્ણ પ્રાંત ખરબચડો ને વિકટ છે, લાંબી હવા બેજવાળી છે, તેથી માઠ ધણું જગે છે. કાષ કાષ ઠેકાણું સાગ થાય છે. મુખ્ય પેદાસ

ચોખા, નાગધી, નાળિયેર, મીઠું, દરડાં ને ઈમારતી લાકડાં વગેરેની છે.

કચ્છ પ્રાંતની ભૂતળ.

મધ્ય ભાગમાં ડુંગરાની ત્રણ મોટી હારો છે. ઉત્તરધાર, મધ્ય-ધાર અને ધીણાધાર (ચાડવા) એ ડુંગરાઓ પૂર્વ પશ્ચિમ દિશામાં પડેલા છે. કચ્છમાં સૌથી ઉંચામાં ઉંચું શિખર કાળો છે. એમાં એકે નદી નથી; પણ નાગમતિ, રૂકમાવતી અને ખારી એ વહેળા મોટા છે. નાગમતિ અને રૂકમાવતી કચ્છના અખાતને મળે છે અને ખારી ઉત્તરના રણમાં સમાઈ જાય છે. મુખ્ય પેદાસ અનાજ, તેલીબીયાં, રૂ, ઊન, મીઠું, દોર, કચ્છ પ્રાંતમાં સુરોખાર, ફટકડી ને કાચલાની ખાણો પણ છે. કચ્છી થોડા વખણાય છે.

સિંધ પ્રાંતની ભૂતળ.

સિંધુ નદીને કાંઠે વસનારા લોકને સિંધી કહે છે અને તેમના મુલકને સિંધ કહે છે. સિંધ પ્રાંતનો ઢાળ મશાન કાણધી નૈર્ઝાત્ય કાણ તરફનો છે. સિંધુ નદીનું મૂળ હિમાલયમાં છે, તેથી સિંધુ નદીમાં ઉનાળામાં અને ચોમાસામાં એ વાર રેલ આવે છે. કારણ કે ચોમાસામાં હિમાલય પર પુષ્કળ વરસાદ વરસે છે તેથી, અને ઉનાળામાં હિમાલય ઉપરનો બરફ ઓગળે છે તેથી એ રેલથી તેમજ સિંધુમાંથી નહેરો કાઢેલી છે તેથી ખેતીવાડીનું કામ ચાલે છે, સિંધ પ્રાંતમાં વરસાદ બહુજ થોડો આવે છે એટલે માત્ર રથી ૧૦ ઇંચ સુધીજ વરસે છે. એનો પશ્ચિમ ભાગ ઉચો છે, કારણ કે હાલા પર્વત આવેલો છે. પૂર્વ ભાગ રેતાળ છે કારણ કે તેમાં થરપારકરતું મોટું રણ છે. ઉનાળામાં એ રણમાં પાણીની ખાણી આપદા પડે છે. દક્ષિણ ભાગ ખારવાળો છે ને ત્યાંની હવા

શાગિષ્ટ છે. માત્ર સિંધુ નદીના કાંઠાને લાગજ રસાળ છે. મુખ્ય પેદાશ ઝાંગર, ખાજરી, ધણ, ગમ, જવ, રૂ, ને તેલીઓમાં વગેરેની છે.

પાઠવાર જોડાક્ષર.

એડવર્ડ	યુદ્ધ	શબ્દ	ધન્ય
વિકટોરિયા	લશ્કર	ચેત્યો	રામચંદ્રજી
સ્વર્ગવાસ	ધર્મ	મ્યાન	નિશ્ચય
એલેકઝાંદ્રા	સંપ્રદાય	નમ્રતા	નક્કી
લગ્ન	હિંદુસ્તાન	વિશ્વાસઘાતી	ઠયુ
પ્રિન્સ	પરમેશ્વર	સૂર્યવંશી	પૂર્ણ
આલબર્ટ	પ્રાર્થના	પ્રખ્યાત	આશીર્વાદ
ઉત્તમ	ઉત્તરે	ઈસ્વીસન	કૃપા
વિદ્યાભ્યાસ	રજપુતસ્તાન	અવતર્યો	આગ્રહ
પુસ્તકો	શત્રુ	ધાસ્તી	લક્ષમણ
અભ્યાસ	આશ્રય	ધક્કો	અવસ્થા
સભ્યતા	યુક્તિ	સુમિત્રા	કિલ્લા
વર્તતાં	ધર્મશાળા	પ્રેત	મૂર્છા
બુદ્ધિ	સનન	જન્મભૂમિ	વસિષ્ઠ
નીવડયા	સ્વાનિશ્ચિત્ત	છેલ્લી	ઋષિ
શક્તિ	વિશ્વાસ	ખ્યાલા	તિરસ્કાર
ઉત્તમ	ગુપ્ત	દિલ્લી	અધર્મ
ઉદ્યોગ	ઉતર્યો	આદરસત્કાર	મેથુન

ઉત્તેજન	અબ્જો	વીત્યા	હાકતર
પદાર્થો	ગૃહસ્થાઈ	ચરપુ	બ્રહ્માંડ
શ્રેષ્ઠ	પુસ્તકું	ખસ્યું	સમર્થ
ઉત્તમ	ચિદ્રી	ભસ્યું	સર્વશક્તિ
પુષ્ટિ	પર્યંત	વિખ્યાત	સર્વવ્યાપી
ન્યાયી	ગુમાસ્તા	અસંખ્ય	સર્વજ્ઞ
સમુદ્ર	વિરૂદ્ધ	પૃથ્વી	આરોગ્ય
નિર્માણ	પ્રમાણિક	વૃષ્ટિ	બકન
લાઘ્યું	સોંખ્યો	પ્રાણી	આયર્ષોડ
પાશ્વર્યું	શોકખો	વનસ્પતિ	કમાન
માર્ગ	સંબ્રહ	થમતકારી	કીર્તિસ્તાંભ
કરક્યાં	ધર્મિષ્ઠ	અજ્ઞ	મિસ્તરી
ચિત્ત	પત્થર	સ્વભાવજ	નિર્ભય
વર્તમાનપત્ર	અશક્ય	સ્વપ્ન	સ્થાનક
વ્યવસ્થા	વર્તાણુક	નિત્ય	વ્યાજ
સ્વચ્છતા	કલ્યાણ	સ્વપ્નું	ખિન્ન
વૃદ્ધ	રેડયું	સત્તા	સદ્બુદ્ધિ
ગુમાસ્તા	બંધુધર્મ	મૂખ	અમૂલ્ય
મશ્કરી	ચિત્રશાળા	સ્વામીજી	અસ્તાં
દુર્ગંધ	વર્ગ	સ્થિર	હાજી
વિક્રમણ	પ્રાણુવન	ચર્ચા	અમેલ

પન્ના	ત્રિભુવન	મહોદ્ધા	ડેન્માર્ક
ચુસ્તો	રૂસ્તમજી	શ્રોતા	ડેન્માર્કની
નિર્દોષ	શ્રેષ્ઠ	હસ્તાવેજ	ન્યોર્જ
હૃદય	સ્વભાવ	પ્રસન્ન	વેલ્સ
પીગળ્યું	જન્માષ્ટમી	તૃપ્તિ	જર્મન
વર્ણન	નિશ્ચય	પરાક્રમ	આર્થર
કલ્પાંત	કલ્પગો	ધાસ્તી	ડયુક
સાર્થક	ઉત્તેજન	ખ્યાન	જનમ્યાં
સર્વસ્વ	અભિપ્રાય	પ્રતાપ	સત્ય
ધન્ય	સુધર્યો	અંધકાર	શિષ્યો
પોર્ટુગલ	સંન્યાસી	વિચાર્યું	પ્રશ્ન
યુક્તિ	પ્રવાસ	દુશ્મન	પ્રધાન
ગૃહસ્થ	સંધ્યાકાળ	ઉશ્કેરાઈ	પિત્તળ
આશ્રહ	વ્યાધિચર્મ	સ્વંતત્ર	મધ્યમ
વાસ્તે	ખળાત્કારે	રણસંગ્રામ	જવલ્લે
તત્કાળ	સ્વર્ગ	ઉદ્ધત	સજ્જડ
વસ્તી	ઈંદ્ર	પ્રતિબિંબ	સ્થસે
સુખી	બ્રહ્મર્ષિ	ઠોક્યાં	હુન્નર
બ્રાહ્મણ	રાજર્ષિ	ખવડાવ્યાં	વિદ્યા
સત્રિય	ચંદ્ર	જાગૃતિ	તાંદુરસ્તી
વૈશ્ય	નિર્મળ	ધૂજતાં	સ્વચ્છ

શુદ્ધ	શ્રમ	આણીશુદ્ધ	વર્તણુક
સિદ્ધિ	વિદ્ય	પ્રદેશ	સંભળાવ્યું
વર્ણ	દ્વાંસ	વિચિત્ર	શ્રમ
કસ્તી	લેસેપ્સ	મૃગજળ	તસ્દી
કન્યા	ખ્યાલ	દુર્દાંત	દુર્ગંધ
પુનર્લગ્ન	વિલખરદ્વાસ	વિચાર્યું	શ્રાવક
ભક્ષક	ચિત્ર	આંતર્યો	પરધર્મ
વિશ્વામિત્રે	પ્રતિદિન	પીત્યાં	સ્ટેશન
અયોધ્યા	વિસ્તારી	ગર્જના	ચિત્રકુટ
કાન્યકુબ્જ	પત્ર	મુખર્ષિ	વિસ્મય
દર્શન	જુદ્ધ	જન્મારા	નિર્જીવ
પ્રવીણ	સ્વાર્થ	પ્રસિદ્ધ	જુદ્ધિશાળી
પરાક્રમ	પ્રીતિ	પોર્ટુગીઝ	પ્રવીણ
પરદુઃખલગ્ન	પ્રતિજ્ઞા	આગ્રે	નિષ્ઠા
લોક	લીળમ	સિ-તેર	હસ્તક
સ્મરણશક્તિ	સત્યજામા	અગ્નિનૌકા	વિસ્તાર
વિદ્વાન	મત્સ્યંધા	સર્વત્ર	પૂજ્ય
તત્ત્વ	ઉત્કંઠા	સ્થાપન	શ્રીકૃષ્ણ
પ્રપંચ	બ્રહ્મચારી	પત્તાં	દારકા
અરહેર	અકુધાનિસ્તાન	તીર્થ	મૌર્ય
વૈદકશાસ્ત્ર	ઇસ્લામી	ચિરંજીવી	પાટલિપુત્ર

અમૃત	દ્રવ્ય	પ્રિયભાર્થ	ચંદ્રગુપ્ત
લલ્લુ	રત્નો	સૌભાગ્યવંતી	સુદર્શન
અલ્પા	નૃત્ય	પત્નો	સ્થાપ્યાં
ભટ્ટી	ભત્રાણુ	જિહ્વા	ઘૌઢ
નર્યા	ખ્યાત	ક્રમ	મૂળતત્ત્વો
સદ્ગૃહસ્થ	ચાલુક્ય	કલ્પના	કોતરાવ્યાં
હસ્તિનાપુર	દેવસ્થાન	સંપૂર્ણ	શ્રમણો
દેવમત	અદ્યાપિ	આલબટ	વૃત્તાંત
ક્ષત્રપ	લવણપ્રસાદ	બક્ષ્યા	ત્રિકોણાકાર
ગુપ્ત	ચોદ્ધા	વર્તાણુક	ત્રીસ
ગુર્જર	અલાઉદ્દીન	આથમ્યા	પાંત્રીસ
ગુર્જરરટ્ટ	દ્રવ્ય	માર્ચ	ભદ્ર
હલ્લો	નાસરૂદ્દીન	સપ્ટેમ્બર	કિલ્લો
નિર્ભય	પશ્ચાત્તાપ	ધાન્ય	સિપ્રી
ધસ્યો	અંતઃકરણુ	ગવર્નર	અગત્ય
સિદ્ધરાજ	પ્રવાહ	મહારાષ્ટ્ર	કર્નલવુડિંગ્ટન
પુખ્ત	મહંમદશાહ	ચંબક	અગ્નિ
ખર્ખર	ઠંઠા	સહ્યાદિ	વાયવ્ય
શ્રીસ્થળ	લોકપ્રિય	રાગિષ્ઠ	પ્રથમ
વાસ	મુસ્તફાખાદ	કોલ્હાપુર	ફેલ્લો
કોધ	વાત્રક	મહાબળેશ્વર	પ્રવાહી

ચર્યોવર્મા	ખડ્ગગંજખંડ	મંત્રીઓ	મસરી
સિદ્ધપુર	ઉસ્તાદ	ન્યાયાધીશો	ગંઢો
સહસ્રલિંગ	શ્રીમંત	ડિરેક્ટર	સ્વરૂપ
હેમચાર્ય	વાજિંત્ર	દ્વીપકલ્પ	શાશ્વતપદ્મ
વૃત્તિ	શત્રુ	લક્ષાધિપતિ	કાષ્ટ
ગોધ્યાં	અત્તર	જગન્નાથ	ચિત્ત
વિચિત્ર	તત્ત્વ	સીકેસર	અરબસ્તાન
સ્નાયુ	સૂક્ષ્મભીજ	મદ્રાસ	મંત્ર
શ્રીપત	સ્વાદ	પિત્ત	પ્રવેશ
ચિહ્ન	સૂક્ષ્મ	દ્રાક્ષ	નિર્ધન
મનુષ્ય	છિદ્ર	કર્ણાટક	વિટાળયુ
દ્વિદળ	બ્લીચિંગ	ધારતી	સત્ત્વ
મચ્છર	છિદ્રાળુ	સૃષ્ટિ	સૂક્ષ્મદર્શક
સાહ્યા	અર્ધી	કિવનીન	કસ્તર
શ્વાસ	શ્રેષ્ઠ	સુસ્ત	ઓકિસજન

દ્વીપ—આ શબ્દોમાંથી દરરોજ થોડા થોડા લખવાનો મહાવરો રાખશો તો ડિક્શનરીનો વિષય પાડો થશે.

મુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકાનો “ભૂગોળ શિક્ષક” જે આના.

પદાર્થ પાઠ ભા. ૧લો પહેલા ધોરણ માટે

૦-૩-૦

પદાર્થ પાઠ ભા. ૨લો બીજા ધોરણ માટે

૦-૫-૦

હિંદુ માટે આપેલી સૂચના પહેલી ચોપડીના

અર્થમાં જુઓ.

- (૧) જમણો હાથ સામે. (હાથેલી આકાશ તરફ.) (૨) જમણે હાથે સલામ. (૩) ડાબો હાથ સામે. (હાથેલી આકાશ તરફ.) (૪) ડાબે હાથે સલામ. (૫) જમણો હાથ ઉંચો. (૬) ડાબો હાથ ઉંચો. (૭) બંને હાથ પગનાં થાપા સાથે અદ્વાજવા. (૮) જમણો હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં. (૯) ડાબો હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં. (૧૦) બંને હાથનાં આંગળાંનાં ટેરવાં ખભે અડકાડવાં. (૧૧) બંને હાથ પગના થાપા સાથે અદ્વાજવા. (૧૨) જમણા હાથની હથેલી મોં સામે લાવી ચક્કર. (૧૩) ડાબા હાથની હથેલી મોં સામે લાવી ચક્કર. (૧૪) બંને હાથ સામા મુઠ્ઠી વાળીને (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.) (૧૫) બંને હાથ પાછળ પીઠ ગમ ખેંચવા. (મુઠ્ઠીઓ છાતીને પડખે રાખવી.) (૧૬) બંને હાથ કેડપર ચૂકી પમનાં આંગળાંપર ધીરથી બેસવું. (૧૭) ડાબો હાથ કેડપર રાખી ડાબી ગમ વાંકા વળી જમણો હાથ ઉંચો કરી આંગળાના નખ સામે જોવું. (૧૮) જમણો હાથ કેડપર રાખી જમણી ગમ વાંકા વળી ડાબો હાથ ઉંચો કરી આંગળાના નખ સામે જોવું. (૧૯) સીધા ટટાર ઊઠા રહેવું. (પણ બે પગ વચ્ચે એક પુટનું અંતર રાખવું.) (૨૦) બેડ હાથ મોં સામે હિંચા કરી આકાશ તરફ આંગળા કરી નખ તરફ જોવું. (૨૧) કમરમાંથી વાંકા વળી હાથનાં આંગળાં પમના અંગુઠાને અડકાડવાં. (પગ ટટાર રહેવા જોઈએ) (૨૨) સીધા ઉભા થઈ એક ડગલું આગળ ખસી ઉભા રહેવું.

(૨૩) ડોકું આગળ નમાવવું. (૨૪) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૫) ડોકું પાછળ નમાવવું. (૨૬) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૭) ડોકું જમણી તરફ ખભાની સીધી લીટીમાં રાખવું. (૨૮) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૯) ડોકું ડાબી તરફ ખભાની સીધી લીટીમાં રાખવું. (૩૦) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૩૧) બેઉ હાથ મુઠ્ઠી વાળી મોં સામે ખભાની સીધી લીટીમાં લાંબા કરવા. (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.) (૩૨) બેઉ હાથ પાછળ પીઠ ગમ ખેંચવા. (મુઠ્ઠીઓ બગલ આગળ લાવવી.) (૩૩) બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં લાંબા કરવા. (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.) (૩૪) બંને હાથની મુઠ્ઠીના અંગુઠા ખભે અડકાડવા. (૩૫) કેડપર હાથ રાખી સીધા ઊભા રહેવું. (૩૬) કંમર આગળ. (૩૭) ઉપ પ્રમાણે. (૩૮) કંમર પાછળ. (૩૯) ઉપ પ્રમાણે. પણ બે પગની વચ્ચે એક પુટનું જાંતર રાખવું. (૪૦) કંમર જમણી તરફ વાળી ડાબો પગ ભોંયથી ચાર આંગળા ઉંચો રાખવો. (૪૧) ઉપ પ્રમાણે. (૪૨) કંમર ડાબી તરફ વાળી જમણો પગ ભોંયથી ચાર આંગળા ઉંચો રાખવો. (૪૩) સીધા ટટાર ઊભા રહેવું. (૪૪) જમણા ફરવું. (૪૫) સલામ કરી ચાલ્યા જવું.

સમાપ્ત.

ચોથા ધોરણના “મુખ્યગણિત શિક્ષક” અઢી આના.

ચોથા ધોરણના “ડિક્ટેશન શિક્ષક”

અઢી આના.

પદાર્થપાઠ લા. ૧ લો પહેલા ધોરણ માટે

૦-૩-૦

પદાર્થપાઠ લા. ૨ જો બીજા ધોરણ માટે

૦-૫-૦

મેસર્સ સી. ડી. શાહ એન્ડ કો કૃત.

— લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નોટો —

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૬	સાતમીના અર્થ	૦-૮-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૦	પદાર્થપાઠભા. ૧લો	૦-૩-૦
બીજીના અર્થ	૦-૩-૦	પદાર્થપાઠભા. ૨જો	૦-૪-૦
ત્રીજીના અર્થ	૦-૪-૦	મૂળાક્ષરકિત્તા	૦-૦-૩
પાંચમીના અર્થ	૦-૬-૦	સુગત શાંતો નકશો છપાયક.	
છઠ્ઠીના અર્થ	૦-૬-૦	ચોર્યાસીના નકશો	૦-૧-૦
કન્યા વાચનમાળા પુસ્તક		પાઠેલાના અર્થ	૩. ૦-૩-૦
કન્યા વાચનમાળા પુસ્તક		બીજીના અર્થ	૩. ૦-૪-૦
કન્યા વાચનમાળા પુસ્તક		ત્રીજીના અર્થ	૩ ૦-૬-૦
અંકસૂચક		મૂળાક્ષર કિત્તા ૩	પાઠક

“ડિક્ટેશન શિક્ષક”

ભાગ ૧-૨-૩ ફરેકના બે આના.

ભાગ ૪ ચોથી ચાપડીના અઢીઆના.

ચોથા ધોરણનો “મુખગણિત શિક્ષક” ત્રણઆના.

બાળવર્ગથી પાંચમા ધોરણ સુધીના ફરેક ધોરણના કુટા.

“મુખગણિત શિક્ષક” તૈયાર છે.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગણની “પ્રશ્નોત્તરમાળા” બેઆના.

છગનલાલ ભોતીરામ શાહ. શાહપાર-સુરત

